ለ ወንድሜ፡ ጋሻዬ፡ ፋሲል፡ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ወንድምህ፣

[illegible]

Oct. 20/2000,

STOCKHOLM

Kortehat Talilign?
``Why cut it off?´´
(Collections of sensational poems)
Hailu Gabre Yohannes (Gemoraw)
December 1992, (First Edition)
Stockholm-Sweden.

«ቆርጠሀት ጣልልኝ?»

ኃይሉ (ገሞራው)

ፍ ን ዳ ታ - ቁጥር 91 - 100

ስቶክሆልም —— 1992

እ ል ፊ ት

የግጥሚቴን ደራሲነት አይንፈገኝ እንጂ፣ አንድ መቶ ሺ ቅጂዎችን ካሳተምሁ በኋላ ማንኛውም ሰብአዊ ፍጡር እንደፈለገው ቢያደርጋት አለመቃወሜንና በዚሁም ውሳኔዬ መሠረት አሳልፌ መስጠቴን አረጋግጣለሁ።

ቆርጠሀት ጣልልኝ?

እና

2 – ሰካራም አህያ ፥

3 – ነጭ አሉ ! ነጭ ወይ !

4 – ድመቶች ሲያዘሉ ፥

5 – ወይዘሪት ወይዘሮ !

6 – መውጫት አጥራኝ !

7 – ወርሳትን ነው ወርሳት !

8 – ምን አይነት ዘመን ነው !

9 – አውሬ ቡራቡሬ !

10 – ለኔ ለኢምንቴ !

በ ረ ከ ት

ይህች ግጥም በበረከትነት የቀረበችው ፤ የትም ይኑሩ የትም ፤ ምን ጊዜም ይኑሩ ምንም ፤ከአን ጀታቸው በሐቅ ፤ በሰው መሠረታዊ እኩልነት አምነው ለሚ ታገሉና ይህም ቅዱስ ተጋድሎ ለሚጠይቀው መሥዋዕትነት ራ ሳቸውን ያለአንዳች ማመንታት በማቅረብ ፤ በትግሉ ነዲድ ውስጥ ተለብልበውና ተቃጥለው ላለፉ ሁሉ ነው ።

የመለከከት ሸውራራነት

ወይም

የ ስ ተ ሳ ሳ ብ   ጠ ን ጋ ራ ነ ት !

መተርጎም ሐሳብ ፥ ብዙ ምሁራንን ሲያወናብድና ሲያተራምስ ኖሯል ። አደገኛነቱ ይህን ያህል ብሎ እስከ መገመት ድረስ ያስቸግራል ። አንዳንድ ጥራዝ ነጠቅ ምሁራን ነን ባዮች ፥ ሌሎች የጻፉትን ሐሳብ እንጠልጥለው በመውሰድ ለራሳቸው በሚያመችና በሚጠቅማቸው መንገድ በመተርጎም ፥ የደራሲውን መሠረተ ሐሳብ በመቀልበስ ፥ አጠይመውና አጥቁረው ያቀርባሉ ። በራሳቸው የተንሸዋረረ አመለካከት ፥ የቀረበውን ሐሳብ ጠምዝዘው በመቀየድ ፥ የደራሲውን ሐሳባዊ ተልዕኮ በግኮላሸት ያጨናግፋሉ ። ይህ አይነቱ የመተርጎማን ተንኮል ፥ ከከባድ ወንጀልነት አልፎ ፥ ከሞራል ግዴታዎች ክልል ውጭ የሚንገባወድ፥ አፀያፊና ወናኛ ተግባር ነው ። በዚህ እትም ውስጥ ሠፍረው የምታገኙአቸውን ግጥሞች ሁሉ ፥ እኔ በታኘሁበት ሐሳባዊ ተልዕኮ አቅጣጫ ብቻ ፥ ርቱዕ በሆነ ቀና መንገድ እንብባችሁ እንደአምትረዱልኝ ፥ ተስፋዬም እምነቴም ነው ።

አ ጣ ቃ ሽ

ይዘት	ገጽ
1 – ገጸ አርዕስት	3
2 – እልፊት	5
3 – የዚህ እትም ግጥሞች	7
4 – በረከት	9
5 – ያመለካከት ጠንጋራነት	11
6 – አጣቃሽ	13
7 – አንደርድሮ አድራሽ	15
8 – ቆርጠሃት ጣልልኝ	69
9 – ሰካራም አህያ	91
10 – ነሽ አሉ ! ነሽ ወይ !	113
11 – ድመቶች ሲያሾሩ !	131
12 – ወይዘሪት ወይዘሮ !	153
13 – መውጫት አምራጁ !	171
14 – መርሳትን ነው መርሳት !	193
15 – ምን አይነት ዘመን ነው !	227
16 – አውሬ ቡራቡሬ !	241
17 – ለኔ ለኢምንቱ !	257
18 – ጠማራት (Cards)	269

አንደርድሮ አድራሽ

ከዚህ በፊት ታትመው ለተሠራጩ ግጥሞቼ እትሞች ሁሉ የግጥሞቼን ይዘታዊ ምንነትና ፥ ባጠቃላይም የግጥምን አወቃቀራዊ ባሕርያት ለመግለጽ በማሰብ ፥ እንደመቅድም እያደረግሁ መለስተኛ መንደርደሪያ ማስፈሬ ይታወሳል ። ዓላማውም ፥ አንባቢዎቹን ከግጥሞቼ ይዘቶች ጋር ይበልጥ ለማቀራረብና በተለይም ግጥም ወዳጅ ለሚሆኑት ወገኖች ፥ መሠረታውያን የሆኑ መምሪያዎችን ለማስተዋወቅ ፥ የማደርገው ሙከራዬ ነበር ። በግጥሞቼ አንፃር

ችው ቁም ነገር ያዘለ መሆኑን ተረድቼበታለሁ ። ያቀረቡልኝንም ግምገማ ፥ እንደገንቢ ሒሰነቱ ፥ ልጠቀምበት ወስኛለሁ ።

ገና ከመጀሐፉ እምብርታዊ ፅምቡጥ ላይ ሳይ ሳይደርሱ ፥ በመንደርደሪያው ክፍል ውስጥ ፥ አረፋ የሚደደፍቁ እንዳሉም ተረድቻለሁ ። በበኩሌ ፥ ሰፋ ያለ መቅድማዊ መግለጫ መስጠቴ ፥ ይዘቱ ይበልጥ እንዲያመረቃ ለማድረግ እንጂ ፥ አንባቢዎቼ ራሳቸው አስበውና ተመራምረው ቁም ነገሮቹን ፈልፍለው እያገኙም በሚል ግምት አይደለም ።

በርግጥም አንዳንዶቹ ግጥሞች ቅኔ ለበስ የሆነ ባሕርይ ስላላቸው ፥ እኔ ላስተላልፍ ከፍለግሁት ውሱን ተልዕኮአዊ መንፈስ ውጭ በሚፈነገጥ ፥ በአንባቢዩ አስተሳሰባዊ አሸንዳ ፥ ጭልጥ ብሎ ይፈስ ይሆናል ፥ የሚል ፍራቻ ስላለብኝ ፥ በመጠኑም ቢሆን የመንደርደሪያው መኖር ግድብ ያበጅለታል የሚል ግምት አለኝ ። እንዲያ ግድረኔም የግጥሙን ይዘታዊ ትላና ፥ መልክና ጎራ እያመላከተ አስተካከሉ ለአንባቢዩ እያመቻቸ ይጠርግለታል እንጂ ፥ መንገደ ሐሳቡን እያደበዝዘበትም ብዬ እምናለሁ ። በተለይም ፥ በ

ቅርብ ጊዜ ውስጥ ፥ ላሳትም ያዘጋጀኋቸው የግጥም ስብስቦቼ ፥ ይህን አባባሌን ጉልህ አድርገው እንደሚገልፁልኝ ተስፋ አድርጌባቸዋለሁ ። ከነዚያ ግጥሞቼ ውስጥ አብዛኞቹ የውጭ ሐሳቦች መተርጉማን ስለሆኑ ፥ መንፈስን የመበወዝና የማጦዝ ተፅዕኖአዊ አደጋ ሊያስከትሉ ስለሚችሉ ነው ።

በሥነ ጽሑፍ መስክ የተሠማራ ብዕረኛ እንደሚያደርገው ሁሉ ፥ የራሴን ብሔራዊ የሥነ ፅሑፍ ቅርስ ይበልጥ እንዲጎለበትና እንዲዳብርም ለማድረግ ፥ ከሌላው ሕዝብም ባሕላዊ ክምችት ፥ በጎ በጎውንና ጤናማውን እየመረጡ ማዳቀልም ሆነ ማስተዋወቅ ፥ የተለመደ ሆኗል ። በዚህም መመሪያ መሠረት ፥ እኔም በትምህርት ተሠማርቼ ከነበርኩበት ከሩቅ ምሥራቅ የባሕልና የሥነ ጽሑፍ መድበላዊ ቅርስ ውስጥ እንደባሕል መሸጋገሪያ ድልድይነታቸው ሊያገለግሉ የሚችሉትን ፥ ሥነ ጽሑፋዊ አውታሮችን ብቻ በመምረጥ — ሥነ ጽሑፍ ባሕሎችን የማገናኘት ክፍል አለውና — ለኢትዮጵያውያን አንባብያን ይጠቅማሉ ብዬ ያመንኩባቸውን እየተረጎምኩ ማስተዋወቅ ጀምሬአለሁ ። ሁለት የተለያዩ ባሕሎች የሚያንፀባርቆትን ግለ-ወጣዊ ያመለክከት ዝንባሌዎች ፥ አስታራቂና

አጓዳኝ ማዕከላዊ ሰላጭ መንገድ ፈልጎ ማቀራረብና ቢቻልም ማዋሐድ ፥ ያንዲቱን ዋሕድ ዓለም ልዩ ልዩ ሕዝቦች ፥ የትም ሀገር ይኑሩ የትም ፥ ለማቀራረብ ይረዳል ። እንዲህም ማድረግ ከተቻለ ፥ መንዝ በመለስ ጥቃቅን ልዩነቶች የሚያቀጣቅጧቸውን የዓለም ሕዝቦች ለማግባባት ፥ መለስተኛም ቢሆን መፍትሔአዊ አስተዋፅዖ አለው ። በዚህም ተግባር አንፃር ፥ ያንዱን ባሕላዊ ክዋኔ ከሌላው ጋር ሊያመላክት የሚያስችል ፥ የባሕል መስኮታዊ ጭላንጭል ፈልፍሎ ለማግኘትና እርስበርሳቸውም ጎን ለጎን እንዲተያዩ ማቀናጀት ፥እጅግ ከባድ ተግባር ባይሆንም ፥ ቀላል አይደለም ። በተለይም ፥ በምድር ላይ ተነጥለው የሚገኙበት መልክዓ ምድራዊ አቀማመጥ ፥ እጅግ ያራራቃቸው በመሆኑ ፥ አቀራርቦ ለማዛመድ ያስቸግራል ። የበረዶ አካባቢ ያፈራውን ሰው ፥ ለሞንበር ተጎራባች ከሆኑ ሀገሮች ሰው ጋር ፥ በአስተሳሰብ ለማቆራኘት የሚደረገው ሙከራ ፥ እጅግ መጣሪ ነው ። መሠረታዊ ፍጥረታቸው ግን ፥ ሁለቱም አይነቶች ፥የሰው ልጆች

ናቸው ። እንደስውነታቸው ያላቸውን የጋራዮሽ ግዕከላዊ አ
ባቢ እንዲሞሉ ማድረጉም ፣ የበስተኋላቸውን ልዩነቶች ለ
መሸርሸርና ብሎም ጥርዶ ለማስተካከል ስለሚረዳ ፣ መከራው
አድካሚ ቢሆንም ፣ ግዱ ወዉታግ ነው ።

በባሕላዊ ቅርፁና በሥነ ጽሑፋዊ ይዘቱም የ
ወጥቅር አምሳልነት የሌለው ፣ የሩቅ ምሥራቅ (የቻይና፣
የጃፓን ፣ የኮሪያ. . .) ሕዝቦች ኀሊናዊ ነፀብራቅ የሆነ
ው ሥነ ጽሑፋዊ ወድበል ፣ ከኢትዮጵያዊው ጋር በንፃሬ ሲ
ቀርብ ፣ ከራሱ ከግጥሙ አካላዊ ይዘት ይልቅ ፣ ምንነቱን
ይበልጥ አጉልቶ ለማሳየት ፣ የወንደርደሪያ መግለጫዎች ከ
ፍተኛ ሚና አላቸው ። የሁለቱም ባሕሎች አስተሳሰባዊ ይዘ
ቶች እንዳሉ የተጠበቁ ሆነው ፣ በተቻለ መጠን አቀራርቦ
ና አጠጋግቶ ለመተርጎም ፣ በቀጥታ ከግጥም ወደ ግጥም ከ
መመለስ ይልቅ ፣ ሐተታዊ መግለጫ በተጨማሪ ከማከል ሌላ፣
የተሻለ አማራጭ አይገኝም ። ለማጥማቂ ምሳ ፣ የወንደርደ
ሪያ መግለጫዎች ፣ የቁርስ ያህል ናቸውና ።

ሁለት የተለያዩ ምንዝር ባሕሎችን ፣ በንፅፅር

ወልክ ለማቅረብ ፣ ራሱ ግጥሙ ብቻውን መቅረቡ በቂ አይደ
ለም ። የዚህን አባባል ምንነት ለማስረዳት ፣ ጥሩ ማሳሌ
ዎች የሚሆኑን ፣ ተከታዮቹ ግጥሞች ናቸው ።የሁለቱም ግጥ
ሞች ሐሳባዊ ይዘት የቻይናውያን ኀሊናዊ ቅርስ ሲሆን ፣
ለኢትዮጵያዊ አንባቢ በሚጥም ወልክ ተቀናብረው የቀረቡ ና
ቸውና ልብ ብላችሁ ወርምሯቸው ።

(ሀ) ደርዘን ልጆች ወልዳ (ዱር ነው በሽታዋ)

(ለ) ሰካራም አህያ (በዚህ እትም ውስጥ)

በኢትዮጵያውያን እምነታዊ ባሕል አስተሳሰብ
የቅድመ ሞት ሕይወትና የድኅረ ሞት ሕይወት ምንነት ፣ ግ
ልጽና ጉልህ በሆነ ትርጓሜ ተመዝግቦ ይገኛል ። የሌሎች
ሕዝቦች ባሕላዊ ቅርሶች ፣ በዚህ መሠረታዊ ጉዳይ ላይ ም
ን አይነት አመለካከትና አስተሳሰብ እንዳላቸው ለማሳየት
የላይኞቹ ሁለት ግጥሞች ጥሩ ቀላጤዎች ናቸው ።

ከራሱ ብሔራዊ የባሕል ክልል ፈንጠር ብሎ
በመውጣት ፣ ቀለም ለመቁጠር የወጣ ተማሪ ፣ እንደዚህ ያ
ሉ የባሕል ልዩነቶችን ማንጠርና ፣ ቢቻልም የሚገናኙበትን

እትብት ወፀ መጠቀም ፥ ተግባሩም ግዴታውም ነው ። ስለሆ
ነም ፥ የሩቅ ምሥራቅ ባሕላዊ እምነት ፥ በይዘቱ የደለበ
በዘመናት ዕድሜውም የጠነከነና እያሌ ትውልዶችንም ሲያፈራ
ርቅ የኖረ በመሆኑ ፥ ስለ ቅድመ ሞት ሕይወትና ስለ ድኅ
ረ ሞትም ያካበተውን ተመክሮና የሕይወት ትዝብቶች ፥ ለኢ
ትዮጵያዊ ሰብዕና ማጣበሪያነት ማቅረብ ፥ ከፍተኛ አስተዋ
ፅዖ ነው ። ባሕላዊ ልዩነት የሚለውን ሐሳብ ከረቂቅነት
ባሕርይነቱ ለማላቀቅ ፥ አንዲት ቁራጭ ምሳሌ ማቅረቡ ይበ
ጃል ። በአንዳንድ የሩቅ ምሥራቅ ሀገሮች ባሕላዊ የአካል
አገላለጽ ቋንቋ (Gestural Language) ፥ ራ
ስን ከግራ ወደ ቀኝ ማነቃነቅ ፥ የአዎንታ ምልክት ሲሆን
መሰሉ የአንገት በላይ ንቅናቄ ፥ በኢትዮጵያዊው ባሕል ግ
ን ፥ የእሉታ ሐሳብ መግለጫ ምልክት ነው ። የነዚህ ባሕ
ሎች ተጠቃሚ የሆኑ ሁለት ሰዎች ቢገናኙና ሌላም የጋራ ቋ
ንቋ ባይኖራቸው ፥ እነዚህ ሁለት ሰዎች እርስ በርስ ሊና
ጡ ነው ማለት ነው ። ስለዚህም ነው ፥ የባሕል መተርጉማ
ን መኖር የሚያስፈልገውም የሚጠቅመውም ።

ይህን የመሰለውን የሕዝቦች ሕልውናዊ ቁም ነገር
በየመልኩ መዝግቦ ለየሀገሩ ሰው ማስተላለፍ ፥ ከሚለያዩ
በት እንከኖቻቸው ይልቅ የሚስማሙበትን ነጥቦች ጠቁሞ ለማ
ሳየት እጅግ ይረዳል ። ለሰው ልጅ ፥ ይበልጥ ሊጠቅመው
የሚችለው ፥ ከልዩነቱ ይልቅ አንድነቱ ነው ። ከሥነ ጽሑ
ፍ ተግባራዊ ተልዕኮዎችም ፥ ቀዳሚውና አይነተኛው ክፍል፥
ይኸው ነው ።

በኢትዮጵያውያን ዘንድ ፥ መተርጉመ ሕይወት ምንነቱ
በግልጽ ነጥሮና ተከትቦ ይገኛል ። ኩፋሌ ሰብዕ የሆኑት
ሁለቱ የሰው ባሕርያት ምንጮች ፥ ሥጋና ነፍስ ወይም ትስ
ብዕትና መለኮት እንደሆኑ ፥ በምድብ ትምህርቶች ውስጥ ሳ
ይቀር ፥ የዕውቀት ምድብ ቦታውን ይዞ ይገኛል ። ሥጋ በ
ግዙፍ አካላዊ ባሕርዩ ሟች እንደሆነና ፥ በግብዝነቱም ፈ
ራሽና በሰባሽ እንደሆነ አግናዊ ሐቅነቱ ተረጋግጦ ታምኖበ
ታል ። ከምድራዊ ሕልውናው ሲሰናበትም ፥ እንደአፈርነቱ
አፈር ሆኖ በሕይወት በኖረበት ምድር ላይ ለተወሰነ ጊዜ
በኢምንትነት ይቆይና ፥ በስተኋላ ላይ በትንግኤ ተሐድሶ

አግኝቶ እንደብዙቱ "በገሐነም ይጠበሳል ወይም በነርያም ሲዝናና ለዘለዓለም ይኖራል" ተብሏል ። ይህም የሚከናወነው÷ ሲሞት ተለይታው ተሠውራበት የነበረችውን የሕይወቱ መንቀሳቀሻ የነበረችውን ፥ ቀዳማይ ነፍሱን ይዞ ነው ።

በባሕርይዋ ፥ ነባቢት ለባዊትና ሕያዊት የሆነችዋ ነፍስ ፥ እንደማኅደሯ ሥጋ ሞት የሌለባት በመሆኗ ፥ ምንም አይነት ሕልፈት ሳያገኛት ለዘለዓለም እንደምትኖር ፥አማንያን ሁሉ ይቀበላሉ ። ይህ የነፍስ ትርጓሜያዊ ምንነት ውሳኔ ፥ በሩቅ ምሥራቅ እምነታዊ ጥራዞች ውስጥም ፥ ሐቅነቱ ተጠብቆ የተመዘገበ ነው ። የኛም ሆነ የሩቅ ምሥራቅ አማንያን የነፍስ ሕያውነት እሳቤ ፥ መሰልና ሚዛናዊ ቢሆንም ፥ በሕይወት ትርጉም አስተሳሰባቸውና አቀራረባቸው አንጻር ግን ፥ የሰማይና የምድርን መራራቅ ያህል ልዩነት አላቸው ። ይህን ልዩነት መንዝረው ሊዘረዝሩት ይገባል ።

ያንድን ሕዝብ ባሕላዊ አስተሳሰብ ለሌላ ሕዝብ እየመነዘሩ ማስተዋወቅ ፥ ጥቅሙ ከምን ላይ ነው? የሚል ጠያቂ ይኖር ይሆናል ። የባሕል ባሕልነቱ ልዩ ከመሆኑ ላይ

እስከሆነም ድረስ ፥ ይህ ጥያቄ በርግጥ ስሑ አይወጣለትም መልሱ ግን ብዙ የሚያንጠራራ አይደለም ። ሰዎች በተለያዩ ክፍለ ምድር ላይ ይኑሩ እንጂ ፥ የሚገኙት በአንዲት የምድር ዓለማዊ ሉል ላይ ነው ። በመሠረታዊ ፍላጎታቸው አንፃርም ፥ የትም ይኑሩ የትም ፥ ተመሳሳይ ናቸው ። በየአካባቢያቸው ተፈጥሮአዊ አስገዳጅነት ፥ አንዳንድ ልዩነቶች ቢታይባቸውም ፥ የሚጠበቅ ነው ። ያንዱን ክፍለ ምድር ነዋሪ ሰው ፥ ያካባቢው ዕፀዋት ፥ ማያት ፥ ምግቦች ፥ ዓየራዊ ጠባይ,..ወዘተ በርቱዕና በኢርቱዕ መንገዶች ባሕርዩ ሰብዕናውን ሞርደው በእሱነቱ ይቀርፁታል ። ያም እሱነቱ÷ ያካባቢው ውጤት ነው ። ቆለኛው ሰውና ደገኛው ሰው ቢለያዩ ፥ ያ አይነቱ ያካባቢ የተፈጥሮ ልዩነት ያስከተለው ፅዓ ነው ። የቆለኛውን ሁኔታዊ ምንነት ደገኛው ቢያውቀው የደገኛውንም እንዲሁ ቆለኛው ቢረዳው ፥ እንደሰውነታቸው የሚግባቡበት ዘዴ ሊፈጠር ይችላል ። ስለዚህም ነው ፥ በየማኅበረ ሰቡ ውስጥ ፥ የባሕል ፥ የትምህርትና የሥነ ጽ

ሎና ሠራዊት ምሁራን ለዚህ ተግባር ተመድበው እንዲያገለግሉ የተደረገው ። የሌላውን ሕዝብ ባሕል እንድናውቅ የሚገፋፋንም ይኸው ሰው የመሆን ባሕርያችን አገብሮን ነው ። የሰውና ሰው መተዋወቅ !

ሕዝቦችን ለማወቅ ደግሞ ዋናውና አቋራጩ ዘዴ ፥ የኅሊናቸው ጭማቂ የሆነውን ባሕላቸውን በሥርዓት አጥንቶ ምንነቱን በሚገባ መረዳት ነው ። በዚህ መስክ አስተዋፅዖ ከሚያደርጉ የዕውቀት ዘርፎች አንዱ ፥ ሥነጽሑፍ እንደሆነ ቀደም ባለው አንቀጽ ጠቅሻለሁ ።

የሩቅ ምሥራቅ ምድር ፥ አብዛኛው የሰው ልጅ የሚኖርበት ክፍለ ዓለም ነው ። የሀገራችን ሕዝብ ፥ ስለሌላው ዓለም ሕዝብ ለማወቅ ላለው ፍላጎት ማሟያ እንዲሆን፥ ከየሀገሩ ሕዝቦች ባሕል ፥ ታሪክ ፥ ሥነ ልቦና ወዘተ በመጠኑም ቢሆን በየጊዜው ቀርቦለታል ። ከታሪክ ፀሐፊዎችና ከደራስያን ፥ በተለያዩ መንገዶች ተቀነባብረው ፥ ለኢትዮጵያውያን ሁሉ ምግበ ኅሊና እንዲሆኑ ፥ በየጊዜው መዘጋጀታቸውን እናውቃለን ። የኔም መሰል ሙከራ ፥ የዚሁ የ

ማስተዋወቂያ መስመር ቅጥያ ነው ።

የሩቅ ምሥራቅ ሕዝቦች ፥ እጅግ የደለበ የመንፈስ ቅርስ አላቸው ። የብዙ ሺህ አመታት ድልብ በመሆኑም ፥ ንቀው የሚተዉት አይደለም ። አብዛኛውም ባሕላዊ ክምችታቸው ፥ ስለ ኅሊና ጥራት ፥ ስለ ልቦና ቅንነትና ባጠቃላይም ስለ መንፈስ ተሐድሶ ፥ ላያሌ አዝማናት ከኖሩ ትውልዶች ተጨምቆ የነጠረ ተመክሮ ስለሆነ ፥ ጠቃሚነቱ የመድኃኒት ያህል ነው ።

እነዚህን የኅሊና ቅርሶች ፥ እንደየአይነታቸው በየዘርፉ በየዘርፉ መድበው ፥ በባሕረ መዝገባቸው ውስጥ ከትበው ፥ ለተከታታይ ትውልዶች እንዲያልፉ አድርገዋል ። ከብዙኃኑ የመንፈስ ቅርሶች ውስጥ ፥ ዋና ዋናዎቹን እንኳሮች ብቻ ቢጠቀሱ ፥ የቡዲሒዝም ፥ የታዎይዝም ፥ የኮንፌየስዝም ፥ የሺንቶይዝም . . . ወዘተ ቀዳምያን ናቸው ።

ያብዛኛው የሩቅ ምሥራቅ ሕዝብ ሥርዓተ ሕይወት የተነደፈው ፥ በነዚህ መራሕያን ሕላዌ ሕግጋት ላይ ነው ። እነዚህ የመንፈስ ቅርሶች ፥ ከሕይወት ፍልስፍና አ

ልፈው ፥ ነባር እምነቶች እስከመሆን በቅተዋል ። በእነዚህም የእምነቶች ድባባዊ ጥላ ስር ያሉ ሁሉ ፥ አዲስ ዘመን ያፈራቸው ትኩስ ፍልስፍናዎች ሳይነድፏቸው ፥ ዛሬም ቢሆን በመንፈስ ወሪነት የሚጠቀሙት ፥ በነዚሁ ምርኅተ ሕይወት ድንጋጌዎች ነው ። ተወልደው እስኪሞቱ ድረስ ፥ በዚህ ምድራዊ ኑሮአቸው በሚኖሩበት ወቅት ፥"እምቅድመ ይፍጥር የእምር ግብር"እንደሚባለው ፥ ባሕርየ ሕይወታቸውን የሚወስነው ፥ ይኸው መመሪያ ነው ። በበኩሌ እጅግ የሚያስገርመኝ ፥ ያንድ ሰው ግማሽ ዕድሜ በሚሆነው ፥የግማሽ ምዕት አመት ደመኛ አብዮት በተካሔደበት ፥ እንደ ሀገረ ቻይና ባለው እንኳ ፥ ያ አይነቱ የመንፈስ ቅርስ ምንም ፍንክች ሳይል ፥ እንደሀገራችን እቴቴ በየሰዉ ቤት ጓዳ ውስጥ ተከብሮ ሲሠራበት መኖሩ ነው ። በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠሩ ቻይናውያንን ከምድረ ገጽ ላይ አጥዶ ማጥፋት የቻለው ደመኛ አብዮት ፥ እነዚህን ኀሊና ውስጥ ተቀብረው ያሉ የመንፈስ ቅርሶች ሊያጥባቸው ከቶ አልቻለም ።

እንደሚተረከው ከሆነ ፥ የነዚህ እምነታዊ እስተሳሰብ አመንጭ አባት ፥ ቡድሐ ነው ይባላል ። ይህ ሰው ሉዓላዊ ቅድስና የነበረው ለመሆኑ ፥ የእምነት መጻሕፍት ሁሉ መዝግበዋል ። ከቅድስናው ከፍተኛ ግዕርጋዊ ብቃት የተነሳ ፥ የዓለምን እንስሳትና አራዊት ሳይቀሩ የቅርብ ወዳጆቹ አድርጓቸው ነበር እየተባለ ይነገርለታል ። ትውልደ ሀገሩ ብሔረ ሕንደኬ እንደሆነና የሃይማኖት አባትነቱም ለሕንዳውያን እንድሆነ ታውቋል ። የኖረበትም ዘመን፥ ከልደተ ክርስቶስ በፊት (566 - 480) እንደነበረ ይነገራል ። የቡድሒዝም ሃይማኖት መምራች እንደሆነና፥ የዚህም እምነት መሠረት የመከራና የሥቃይ ምንጭ ፥ ምኞትና ፍላጎት እንደሆነ አስመልክቶ ፥ ይህንንም መቋቋም የሚቻለው የመንፈስ ሰላም መፍጠር ሲቻል ብቻ እንደሆነ በመምከር ፥ ለሰዎች ስለትዕግሥት ልፅልና ያስተምራል ።

ቡድሐም ይህን ምሥጢረ ሕይወት ሲያስተምር ኖር የዚህ ዓለም መጥዕለ ዘመኑን ፈጽሞ በሞት ሊያልፍ ሲቃረብ በዓለም ላይ ተሠራጭተው ለሚገኙ እንስሳትና አራዊት ሁሉ

ያንዱም የምንጊዜም የመጨረሻ ስንብት ሊያደርግላቸው ጥሪ ያደርግላቸዋል ። የነበረው ቅድስና ፥ እንስሳትና አራዊት ሳይቀሩ ፥ ከፍተኛ አክብሮትና ፍቅር እስኪያሳድሩበት ድረስ በቅቶ እንደነበር ይነገርለታል ። በብዙ ዕልፍ አዕላፋት ከሚቆጠሩት እንስሳትና አራዊት ውስጥ ፥ ያንን የስንብት ጥሪውን አክብረው በጊዜው የተገኙት ፥ አስራ ሁለት ብቻ ነበሩ ይባላል ። ቡድሐም ፥ ጥሪውን አክብረው ለተገኙት እንስሳትና አራዊት ፥ ውለታዊ መታሰቢያ ይሆናቸው ዘንድ አንዳንድ አመት መድቦ ይሰይምላቸዋል (ይሰጣቸዋል) ።

በየአስራ ሁለት ዑደተ ዘመን ውስጥ ፥ አንድ አመት እንደሚደርሳቸውም አስልቶና ቀምሮ ደልድሎላቸዋል ። የኋላ ሊቃውንተ ቡድሐ ፥ ይህን ምድብ ጊዜ ፥ በወራት ፥ በሳምንታት ፥ በቀናት ፥ በሰዓታት ጭምር እየመነዘሩ ዘርዝረው ያቀርቡታል ። (ይህን ዝርዝር ሐተታ በሚመለከት ፥ ስለ ሦስት በሐውርታት — እስያ ፥ አውሮፓ አፍሪካ — ነገረ መጠንቋላንና ፥ ባጠቃላይም እንደ ኮከብ ቆጠራ (Horoscope) እና ሌሎችም አካላት

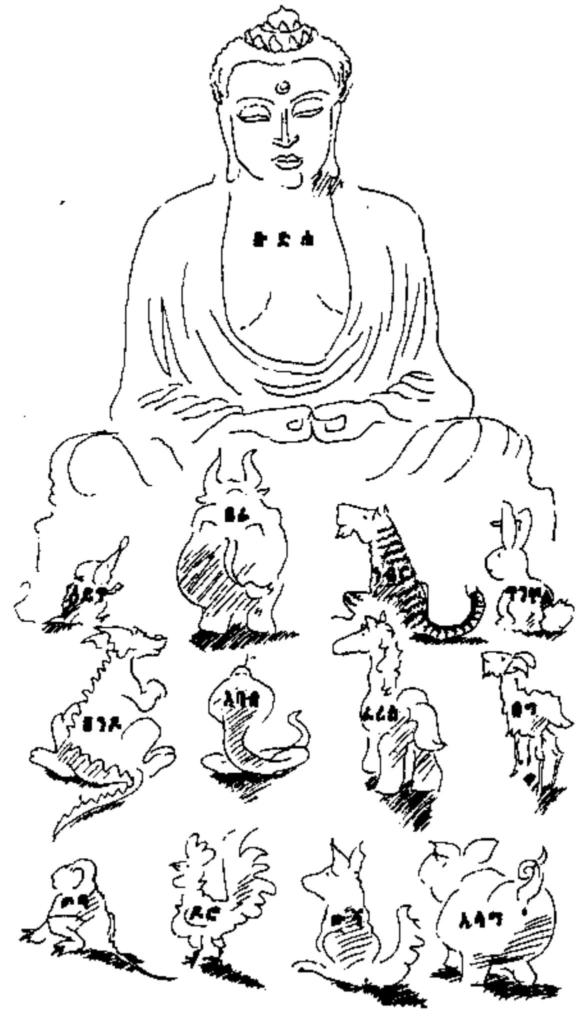

ታላቁ ቡድሐ ፥ የዚህ ዓለም የሕላዌ ኮንትራቱን ፈጽሞ ሊያልፍ ሲል ፥ የዓለሙ ጠቅላላ እንስሳትና አራዊት በሙሉ መጥተው እንዲሰናበቱት ጥሪ ያደርጋል ። ያንን ታላቅ ጥሪ አክብረው ከመጡት ውስጥ ፥ [illegible] ይገኙበታል ። በጥሪው መሠረት አክብረው በመምጣታቸው ፥ ዋጋና መታሰቢያቸው ይሆን ዘንድ ፥ እንደደረሱበት ቅደም ተከተል አንዳንድ ዓመት ሰጥቷቸዋል ።

ስጋያትን በመርመር ፥ በሰዎች ላይ ሊደርሱ ስለሚችሉት ትንቢታዊ ሁኔታዎች የማወቅ ጉዳይ ፥ በንፅፅርና በዝርዝር የዘጋጀሁትን – "መድኃኒተ–ሥጋ" – የተባለ መጽሐፌን እንዲያነቡልኝ እጋብዛለሁ ።

ለአስራ ሁለቱ እንስሳትና አራዊት መታሰቢያ እንዲሆናቸው የተወደበው ጊዜ ፥ የቡድሐን የስን ብት ጥሪ አክብረው ሲመጡ ፥ እንደደረሱበት ጊዜ ቅደም ተከተል ነበር ። ለየተወደቡበትም አመት መጋቢያን እንዲሆኑ፥ በትረ ሥልጣን ሰጥቷቸዋል ። የዚህ የዘመናት መታሰቢያነት ቁም ነገር ፥ ለእንስሳቱ ከመወደቡ ላይ ሳይሆን ፥ በምድብ አመታቸው ውስጥ ፥ የሚወለዱ ሰዎች ሁሉ ፥ የየምድብ አመቱን እንስሳ ጠባይ የሚወርሱ ከመሆናቸው ምርጫ ላይ ነው ። እያንዳንዱ የሰው ልጅ ወደ እዚህ ምድራዊ ዓለም ሲመጣ ፥ በዘማናት ውስጥ ከሚገኙት አንደ ኛው አመት ፥ ወር ፥ ሣምንት ፥ ቀን ፥ ሰዓት ፥ ደቂቃ ሰከንድ ውስጥ እንደሆነ ይታወቃል ። ወደደም ጠላም ፥ ማንኛውም ሰው ፥ ከአስራ ሁለቱ እንስሳት መገብተ አመት

ውስጥ በአንደኛው ውቅት ይወለድና የዚያ የተወለደበትን አመት እንስሳ ፥ ሳይወድ በግድ ይወርሳል ማለት ነው ።

የእንስሳውን ባሕርይ መጫወሩ ፥ የግዴታና የእርባ ቀን ፅድሉ የሰጠው ፥ የሕይወት ጸዋው ነው ማለት ነው ። ይህ አይነቱ አመለካከት ፥ እንዳንድ ወናፍታን ሃይማኖት የነይሁዳን ፥ የነኢላመስን ፥ እንደፈያታዊ ዘፀጋምና የመሳሰሉትን ፥ "እምቅድመ ይፍጥር ፥ የእምር ግብር" ከሚለው አንቀጽ መሠረተ ሐሳብ ጋር እያቋጠሩ ከሚያቀርቡት ትችት ብዙም አይለይም ።

አብዛኛዎቹ የሩቅ ምሥራቅ ሕዝቦች ፥ ይህን ቡድሐዊ የፅምነት አስተሳሰብ ፥ ለዘመናት እንደህገራችን እቴቴ ሉዓላዊ ክብር በመስጠት ፥ በታላቅ እንክብካቤ በዓላቸው ውስጥ ደብቀው ፥ ሲገለገሉበት ኖረዋል ። ማን ምን እንደሆነም የሚያሳዩበትን ፥ ከታቢ ሕይወት ፥ እንደ አድዋው ዘመንፈስ ቅዱስ አብርሃ የጥንቆላ መጽሐፍ (ዓውደ ነገሥት) አዘጋጅተው ፥ በምሥጢር ያሠራሉ ።

ተከታዩ ሠንጠረዥ፥ ያለንበትን ምዕት አመት

ብቻ በማጠከር ፥ የትውልዱን ልጆች ምንነት ለማሳየት ከ 1900 - 1995 ዓ ም ተመዝግቧል። (አቆጣጠሩ በጎርጎርዮሳውያን ስለሆነ ፥ ከኢትዮጵያውያን አቆጣጠር ጋር ያለውን ልዩነት ለመድፈን ፥ ስ ምንት አመታት ጨምሩበት).

እንስሳው	ዓመተ ምሕረቱ
(1) አይጥ	1990-1912-1924-1936-1948 1960-1972-1984
(2) በሬ	1901-1913-1925-1937-1949 1961-1973-1985
(3) ነብር	1902-1914-1926-1938-1950 1962-1974-1986
(4) ጥንቸል	1903-1915-1927-1939-1951 1963-1975-1987
(5) ዘንዶ	1904-1916-1928-1940-1952 1964-1976-1988
(6) እባብ	1905-1917-1929-1941-1953 1965-1977-1989

እንስሳው	ዓመተ ምሕረቱ
(7) ፈረስ	1906-1918-1930-1942-1954 1966-1978-1990
(8) በግ	1907-1919-1931-1943-1955 1967-1979-1991
(9) ጦጣ	1908-1920-1932-1944-1956 1968-1980-1992
(10) ዶሮ	1909-1921-1933-1945-1957 1969-1981-1993
(11) ውሻ	-1910-1922-1834-1946-1958 1970-1982-1994
(12) ዓሳማ	1911-1923-1935-1947-1959

ከላይ እንደተጠቀሰው ፥ የዚህ መንጠሪቹ ቁም ነገር፥ የእንስሳቱን ስው‐ዓመታት ማሳየቱ ሳይሆን ፥ እያንዳንዱ ሰው እንደተወለደበት አመት እንስሳ ጠባይና ባሕርይ ፥ ሕይወቱን ሙሉ ሲያንፀባርቅ ይኖራል ፥ የሚለው ወርሐ‐ሕይወት ነው ። ማለትም ፥ በድመት አመት የተወለደ

የድመትን ባሕርይ እያስተናገደ ፥ ፅድሟን ሙሉ እንደሚናገርና እንዲሁም በሌሎቹ እንስሳትና አራዊት አመታት የተወለደ ሰው ፥ እንደ አመተ-ልደቱ ፥ ያሳማ ፥ የአይጥ የበሬ ፥ የነብር ወዘተ ጠባይና ባሕርይ ይንፀባርቅበታል

በተለይም ፥ የአስራ ሁለት ዑደተ-አመት አድርገው በየመገብተ-አመታቸው ተፈራርቀው ሲደርሱ ፥ እያንዳንዱ ግለ-ሰብ ፥«ይህ የኔ አመት ነው ፥ ሁሉ ነገር ይመረቅንልኛል ፥ በመከራዬ ሁሉ ይቀናኛል !»የሚለው ይህንኑ በተለየ አመት የተወለደ መሆኑን በማገናዘብ ነው ።

የዚህ ነባር አስተሳሰባዊ ባሕል ባለቤቶች የሆኑት የሩቅ ምሥራቅ ሕዝቦች ፥ ወጥመን አመት ሁሉ ፥ አስቀድመው ምንነቱን የሚተረጉሙት ፥ በአመቱ እንስሳትና አራዊት መስተዋትነት ነው ።«በዘንዶ አመት ጦርነት ፥ በፋም አመት ሰላም ፥ በአሳማ አመት ጥጋብ ...»ይሆናል ብለው የሚተነብዩትም ፥ ከዚሁ በመነሳት ነው ። እንዲህ እንዲህ ያለውን ያባቶች ቅርስ ፥ የአብዮት ዘመን ውልድ የሆነው ተራማጅ ቻይናዊ ፥ በጥቅሉ ተረት ነው ይለዋል ።

እንዳንዱም ፥ በአደባባይ ያውጋዘው እንጅ ፥ በየግላው ያመልክበታል ። የሞን-ጃሎፍ ተግባር ፥ ግመፋስት ግስተዋወቅ ፥ እየጠቀመም ማሳየት እንጅ ፥ በግለ ሰቦች ምርጫ ውስጥ ገብቶ ፥«እንዲህ አድርጉ !»እያለ ፥ እንደገረረበት ባፋምባራስ ወይም ኮማንደር ፥ ትዕዛዝ የሚያዝ ሰፋይደለና ያም አይነት ሥልጣን ስለሌለው ፥ የሞን ጃሎፍ ምርታዊ ድግሱን እንደየምርጫችሁ እንድትመገቡለት ያቀርባል ። ስለሆነም ፥ ለየራሳችሁ ምርጫ ቀርቧል ።

ይህ የሩቅ ምሥራቅ የሕይወት አመለካከት ፥ በሰዎች ሕይወታዊ ኪደት ውስጥ«ምን አይነት ትርጉምና ግንፋል አለው? ምንስ ፋይዳ ይሰጣል?»ለሚሉ ጠያቂዎች ፥ እንዳንድ በገቢር የተፈተኑ ማስረጃዎችን መጠቃቀስ ይቻላል ።

- በአመተ-ልደት ተፅዕና የሚያምኑ በመሆናቸው በነሳማ አመት የተወለደችን ከረፋ ፥ በውሻ አመት ለተወለደ ነረምሳ ፥ ቶማ ትቀራለች እንጅ ፥ ቢሞቱ አይድሩም ። ይህን ሳያገናዝቡ በጭፍን ድፍረት የፋሩ እንደሆነ ፥ ውጤቱ የሚከተለው አይነት ነው ።

በውሻ ዓመት የተወለደን-ከባለ አሳማው ዓመት ጋር ቢያጋቡ ውጤቱ እንደምፀሉ ነው - የምርኅት ጋብቻ ሲነፀብ ደንቡ!

- በተወሳሳይ ምክንያት-ወንምኤም ፥ የድመት እናት ውሻ ከረዲትን ፥ ለአይጥ እናት ነረምሳ ፥ በኑሮ ጓደኝነት አይድሩም ። ያ አይነት ጋብቻ ቢፈፀም ግን ፥ባል የሚሆነው አባወራ ፥ ሚስቱን አቅፎ ከመሳም ይልቅ ወምድዶ መጊጠጥ እንደሚቀናው የታወቀ ነው ።

- ሁለቱም ተጋቢዎች ደግሞ ፥ የመሰል እናት-ድመት ውልዶች መሆናቸው ከታወቀ ፥ በባልና ሚስትነት እንዲጋቡ አያደርጉም ። ዋናውም ምክንያት ፥ የጋብቻው ውጤት ፥ የሚከተለውን አይነት አደገኛ ትንቅንቅ እንደሚፈጥር አስቀድመው ስለሚያውቁ ነው ። ሌላው ደግሞ ፥ አባወራው በድመት ዘመን የተወለደ ሆኖ ፥ ሚስቱ የአይጥ ዘመን ውልድ ብትሆን ፥ ትዳራቸው ምን አይነት መንቻካ እንደሚሆን አንባቢ ሊያውቀው ይችላል ።

- የእናት ትርጓሜያዊ ሁኔታ ፥ ከሰዎች ሕይወታዊ ዕድል መሳኝነት አልፎ ፥ በፀሀዮችና በሌሎችም በቁንቶችም ላይ ሳይቀር ይጠቀመበታል ። ከተቆረጠ በኋላ ፥ እንደገና እቶጥቁጦ የግደግ ተፈጥሮአዊ ክሒል ያለውን ተክ

ባሕርየ እንስሳው ተመሳስሎ – ጠባያቸውም በሙሉ ፤
እግዚቶሬኝ ከሆነ – አመልና አመሉ ፤
ከንቱ ነው መከራቸው – ምን ጊዜም አይሰግው ፤
ቢጋቡም መናቢት ነው – በትግራቸውም አይዋዋው !

አንደርድሮ አድራሽ

ል ፤ ለዘለዓለም መከና እንዳይቀር ፤ አብቃይ የሆነ የእንስሳ አመት ካልመጣ በስተቀር ፤ መጥረቢያቸው ስለሰባና፤ መጋዛቸውም ስለቀላ ብቻ ፤ በዘፈቀደ ገስግሰውና ባሰኛቸውም ጊዜም ተነስተው አይቆርጡም ። ለቆረጣ አመች የሆነ ጊዜም እንዳለ ያምናሉ ።

የሩቅ ምሥራቃውያን ሕዝቦች የዘመን ፅንሰ ሐሳብ እጅግ ስር የሰደደና የእምነትም ያህል ልፅልና የተሰጠው ነው ። ይህም በመሆኑ ይመስላል ፤ አብዛኛው ሕዝብ ፤ ልጆቹን ሲወልድ ፤ አስቀድሞ ሐራ ዘመኑን አሰልቶና የአመተ እንስሳውን ባሕርይ አጥንቶ ነው ። ዝርዝር ሐተታ ውስጥ አልገባም እንጅ ፤ በየትኛው አመተ–እንስሳ ሕፃን ቢፀነስና ተከልም ቢቆረጥ እንደሚሠምር መጠቆም ይቻል ነበር ። ትዳር የሚመሠርቱትም ጥምር ጉብሎች ፤ የየትኛው አመት ተሬምሳ ፤ ለየትኛይቱ አመት ኮረዳት እንደሚስማማ አካቶ ማሳየትም ይቻል ነበር ። ይህን ጥበባዊ ምርኝተ–እስተኝምር (Combination) ከነዝርዝር ሙሉዓው ማቅረብም ይቻል ነበር ። ሌላው ቀርቶ ፤ በዚህ የዘመን ቅግሬያዊ ጥ

ፀብ የተራቀቁ ሊቃውንት ፥ ዕለተ ሞታቸውን ጭምር አስልተ ው በቅድሚያ እንደሚያውቁ (ትርፉ ጭንቀት ነው እንጅ) ይነገራል ።

እንዲህ እንዲህ ያለውን የዘመናት ፍካሬ ሕይ ወት በምርጫት የማያውቀው ያገሬ ሕዝብ ፥ በገረረበት ወቅ ት ብቻ ጭን እያራስ የሚፈለፍለው ልጅ ፥ አብዛኛው ምድራ ዊ ሕይወቱ ሳይቀናው ፥ ደስ ሳይለው ኖሮ ፥ ደስ እንዳሳ ለው ይሞታል ። በባሕርይ የማይጣጣሙ የተለያዩ አመታት ው ልዶችን አጋብቶ ፥ ትዳራቸው በሳኒታው ምንቅርቅሩ የሚወጣ ው ። የደከመበትን የተከለ ደንና ጫካ ፥ ባሰኘው ዕለት ወድሞ ፥ ያለማቋረጥ የሚደርቅበትም ፥ ይህን መሰል ጥበብ ካለመረዳቱ ይመስላል ።

የመተርጉመ-ዘመን ሊቃውንት ፥ በሁለት ነጥቦች ላይ ትኩረት ያደርጋሉ ። እነዚህም ፥ የቅድመ ሞት ሕይወ ትና በድኅረ ሞት ወቅት ስለሚከሠተው የዳግም ልደት ጉዳይ ናቸው ። እንብባችሁልኝ ከሆነ ፥ «ደርዘን ልጆች ወልዳ» የሚለው ግጥሜ ፥ ስለቅድመ ሞት ሕይወት ምንነት የሚተርክ

ነው ። አጠቃላይ ይዘቱም ፥ የማንኛውም ሰው ቅድመ ሞታዊ ሕይወት ፥ በሚያንፀባርቀው ባሕርይ አንፃር ፥ የተወለደበት አመት አይነት ወሳኝ እንደሆነ ማስተማሩ ነው እንዳንድ የሀገራችን ቧልተኞች ሲሳደቡ ፥ «ይህ የጠጅ ፅንስ ! ይቺ የካቲካላ ፅንስ ! ይህ የሰንበት ፅንስ ! ...» እንደሚሉት ያለ ነው ። በዘመኑም ትይታ አንፃር ፥ «ዘመነ ሉቃስን ፥ ሉቃሳም አመት ነው ። ደዌ ይፀናወትበታል ፥ የተወለደው ሁሉ ፋፋ እንዳሳደገው ሕፃን ፋንቋሶ ይሆናል ዘመነ ዮሐንስ ደግሞ ፥ ጦርነት የሚከፋበት አመት ነው ። ሞት በሽበሽ ይሆናል ። ጠብና ንትርክ ይበዛበታል ።» እንደሚሉት ያለ ነው ። ዘመናትን ለመወገብ በየአራት አመቱ እየተፈራረቁ የሚመጡትን ወንጌላውያን አስመልክተውም የተለያየ መተርጉመ ዘመን እንደሰጧቸው እናውቃለን ። ማስታወስም ቢያስፈልግ ፥

(1) ዘመነ ዮሐንስ – (ዘንጦር – አዋራኛው)
(2) ዘመነ ማርቆስ – (ዘአንበሳ – አንበሳኛው)
(3) ዘመነ ማቴዎስ – (ዘሰብዕ – ሰውኛው)

(4) ዘመነ ሉቃስ – (ዘላህም – ላምኛው)

ለወንጌላውያኑ ተምሳሌ መግለጫ ሆነው የቀረቡትን ፍጡራን ጠጋ ብለን የመረመርን እንደሆነ ፣ ምናልባት ከሩቅ ምሥራቅያኑ ምሥጢረ እንስሳት ጎራ ጎትቶ ይከተን ይሆናል ።የተለዩበት ነጥብ ቢኖር ፣ ቁጥራቸው አራት መሆኑና ከፍጡራኑም አንዱ ፣ የሀገራችን አመታዊ እሳቤ አሞራና ሰው መጨመሩ ነው ። ብዙ ወገኖቻችንም ፣ ከወንጌላውያኑ ይልቅ ፣ በተቀጥላ ካስገቧቸው ፍጡራን ጋር በማያያዝ ፣ የየአመቱን ምንነት ሲተረጉሙበት ተገኝተዋል። ይህን ጉዳይ እንደብዙቱ ለሌላ አጥኚ ብተወው ይሻላል ።

የነፍስን ሕያዊነትና ትድግና በማስመልከት ፣ አንድ ነጥብ ማንሳት ይቻላል ። በኛም ሆነ በምሥራቁ አስተሳሰብ ፣ ስለነፍስ ዘለዓለማዊነት ፣ የጋራና አንዳች የሆነ መሰል አቋም ይታያል ። በድኅረ ሞት ባለው ሕይወት ወቅት ፣ ስለነፍስ አኗኗር ሁኔታን በሚመለከት ግን ልዩነቶች ይታይባቸዋል ። የኛው "ኪወ ይፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ" በሚለው ይካተትና ምርጫውም ገሐነም ወይም መንግሥተ

ሰማያት ይሆናል ። አሁንም "እንደሥራው ዋጋውን ያገኛል" በሚለው ነጥብ ላይ ተመሳስለው ይገኛሉ። የሚያመሳስሉት ግን በአፈፃፀም ሁኔታ ላይ ነው ። እንደ ምሥራቃውያኑ አስተሳሰብ ከሆነ ፣ የነፍስ ድኅረ ሞታዊ በሕይወት አኗኗር እጅግ የተለየ መልክ አለው ። ትንሣኤ ሳይሆን ዳግም ልደት (Reincarnation) ነው ። የ ሲኦል ወይም የገነት ፣ የ ገሐነም ወይም የ መንግሥተ ሰማያት ጉዳይ አይደለም ።

እነሱ እንደሚሉት ከሆነ ፣ ሕያዊት ነፍስ የቅድመ ሞት ሕይወታዊ ኮንትራቷን ስትጨርስ ፣ በራሷ ምንም አይነት ውሳኔ ሳታደርግ ፣ እንደገና በአዲስ ሰው ወይም ሌላ ፍጡር አካል ጋር ተዋሕዳ ፣ እንደ አዲስ ሕፃን እምቦሳ ፣ ውርንጭላ ፣ ቡችላ ፣ ጫጩት ፣ ቀጀ . . . ወዘተ ሆና ትወለዳለች ። ማለትም ፣ ከሞተው አካሏ ላይ ፣ የማትሞተው ነፍስ ፣ በምትለይበት ጊዜ ፣ በዚያው ወቅት የቀድሞ ምግባሯ በወሰነላት ዕድል መሠረት ፣ የድኅረ ሞት

ፋገግሮ ሕይወቷን ፥ በአዲስ መልክ ትጀምራለች ። ሕያዊት ነፍስ በፋገም ልደቷ ተሐድሳ ብቅ የምትልበት ጥበባዊ ምሥጢር እጅግ አስደናቂ በመሆኑ ፥ እኔንም ጭምር ከማስደ ደንገጥ አልፎ በጣም አሳስቦኛል ።

«ሕቀ አጎፀፅኮ እመፋእክቲክ»(ከባለ ግርማ ሞገሳም መላእክቶችህ ትንሽ አሳንሰከው) ተብሎ የተነገረለት ፥ ታላቅና ክቡር የነበረ ሰው ፥ በፋገም ልደቱ ወቅት ፥የተራ አሀያ ውርንጭላ ልጅ ሆኖ ሲወለድ ከማየት የበለጠ ፥ ሌላ የሚያስደንቅ ትንግርት አለ ትላላችሁን? ከፀርፅ ጥንታውያን ሊቃውንት አንዱ የሆነው አርስጣጣሊስ (Aristotle 384 - 322 B C) በዘመኑ ፅለታት በአንደኛው ቀን ፥ የጎረቤቱ አንድ ሕፃን ፥ አንዲት አሮጊት ድምት ይዞ ሲደበድብ ያገኘና «ለምን ትቀጠቅጣታለህ ከሴቶች እያቶችህ ውስጥ ፥ አንደኛዋ ልትሆን ትችላለች» ቢለው ፥ ልጁ ደንገጦ ወዲያው እቅፎ አባብሏታል ይባላል። ይህ መሰሉ ታሪክ ፥ የምሥራታውያንን ፋገም ልደት ሐቅነት

የሚደገፍ ይመስላል ። እንደነዚህ በመሳሰሉ ምክንያቶች የተነሳ ፥ የፋገም ልደትን ምሥጢር ፥ አደባብሰው የሚያልፉት አይሆንም ።

የቀለምን ተግሬ እንዲህ እንዲህ ያሉ ትንግርታውያን ታሪክ ነክ ቁም ነገሮች ፥ ቀልቡን ከመስቀል አልፈው ያስደነግጡታል ። በልዩ ትንግርትነታቸውም ፥ ኅሊናውን ያነሆሩታል ። የቀለም ተግሬው ብፅረኛ ከሆነም ይጽፍበታል ።

የሌላን ሕዝብ ባሕል ለማጥናት የተሠማራ ደቀ መዝሙርም ከሆነ ፥ ፀሪቦን (Inspiration) ይፈጥርለታል ። የሀን መሰሉ ልዩና እንግዳ አስተሳሰብ ፥ ጣዕመ ፅሑት ስለሚያመርትለት ፥ ፈጥኖ ለመገናኙ ለማስተዋወቅ እንዲጣደፍ ይገፋፋዋል ። «ስካራም አህያ?» የሚለው የዚህ እትም ሁለተኛው ግጥም ፥ የዚህ አይነቱ አጋጣሚ ግፊት ውጤት ነው ። በእትሙ ውስጥ ሠፍረው ከሚገኙት ግጥሞች ሁሉ ፥ ልዩና እንግዳ የሆነ ሐሳብ የያዘ በመሆኑም ፥ ከሌሎቹ የተለየ ፥ መለስተኛ ትንተና አስፈልጓታል ።

የዚህ ግጥም ይዘት የሚያተኩረው ፥ ከድኅረ ሞት ቀጥሎ ስለሚኖረው የሕይወት አይነት ነው ። ሰዎች ሁሉ እንደባሕርይ ዝንባሌያቸው ፥ በምድራዊ ሕይወታቸው ወቅት የተለያዩ ምግባራት እንደሚፈጽሙ የታወቀ ነው ። ባለናዜራ ስሜቱ ሰው ፥ ዘማዊነት ያበዛል ። ቀሚስ ለብሳ ያያትን ሔዋናዊት ሁሉ ፥ የለጉሜ ውሻ ይመስል ዘልዬ ልንከስሽ ይላል ። እፍታሬ ወጠጥ የሆነው ደግሞ ፥ ያገኘውን እምቡላ ሁሉ እየጨለጠ ፥ ሰካራም ይሆናል ። የጅ ልግድ ያለበት ሌላው ደግሞ ፥ ሞጭላፋ ሌባ ነው ። ባታላይነት ጥበብ የሠለጠነው ውሽታም አባይ ደግሞ ፥ የወጣለት ፖለቲከኛ ይሆናል ። የቀረውም እንዲሁ ፥ እንደብልቱ ነው ።

እነዚህ የቅድመ ሞት ሕይወት ሰብዓዊ ባሕርያት ሁሉ ፥ ነባር የባሕርይ ነፀብራቅ ሆነው ፥ ከድኅረ ሞት ቀጥሎ የሚወጣውን አዲስ ሕይወታዊ ምንነት ይፈትላሉ ይነድፋሉ ፥ ያላውራሉም ። ማለትም ፥ በቅድመ ሞት ወቅት በየግለ ሰቡ ይፈፀሙ የነበሩ ባሕርያዊ ምግባራት ፥ በጎም ይሁን ዕኩይ ፥ ገርም ይሁን ጨካኝ ፥ ቸርም ይሁን ቀንቋ

ና ፥ ለጋምም ይሁን ጨቅ ፥ እንደየአይነታቸው ፥ የተከ ታዩን የድኅረ ሞት ሕይወት ሕልውናዊ ምንነት ይወስናሉ ። ይቅድመ ሞት ሕይወታዊ ምግባራት ባሕርያዊ ዝንባሌዎች ለተከታዩ የድኅረ ሞት ሕይወት መታወቂያ ጠባሳዎች ናቸው ማለት ነው ። የሰው ልጅ በሕይወት በነበረበት ወቅት የሚ ፈጽማቸው ምግባራት ፥ ከሞተ በኋላ በሚኖረው ዳግም ልደት ሕይወቱ ላይ ፥ የማይፋቁ ማኅተሞች ሆነው ይገዝፋሉ ። የሃይማኖት አባቶች ጥንታዊ ትምህርት ፥ "ወይፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ" እንደሚሉት አይነት ፥ የዳግም ኩነቶች በሙሉ የቀዳማይ ሕይወት ቀጥተኛ ውጤቶች ናቸው ማለት ነው። በዳግም ልደት የሩቅ ምሥራቅ ሊታወንት ግንዛቤ መሠረት ፥ ሰዎች እንደቀዳማይ ሕይወታዊ ምግባራቸው ፥ ከሞታቸው በኋ ላ እንደገና በሚወለዱበት ሕይወት ውስጥ ፥ የሥራቸውን ዋጋ እንደሚከፈሉበት ፥ አለአንዳች መጠራጠር ያስተምራሉ።

ብዙ ጊዜ የሚደንቀኝ ፥ አንድ ያሀዮች ትንግርት ፥ አዘውትሮ ያጋጥመኝ ነበር ። ይኸውም ድንቅ ድርጊት የ"እንወራረድ አሀያ እንሬድ !" ዜቅ አይደለም ።

ዘርን አህዮች ካሳውት ቦታ አንፍንሬው ሔደው ፥ ለወንደባለያቸው የሚወርዉት ሥፍራ ፥ ሁልጊዜ እምቡሳና አወድ ከሚፈሰሱበት ቦታ ላይ ነው ። ከወንደባለላቸውም አስቀድመው ፥ የዚያ ሥፍራ ተስማሚነቱን ፥ በዚያ ሰፋፊ አፍንጫቸው በማሽተት ይታኛሉ ። የጠጅና የጠላ ማንገሻ የሆነው ጌሾ የፈሰሰበት ቦታ ከሆነ ፥ ለወንደባለያነቱ ምቹነቱን ለማረጋገጥ ይወስላል ፥ በደስታ ብዛት እያንባረቁ ያናፋሉ ።
ያን ወሰሉ ያህዮች ድርጊት ሁልጊዜ ይደንቀኝ ነበር ። ትርጓሜያዊ ምንነቱ ግልጽ የሆነልኝ ግን ፥ ከቻይና ቀይታዬ ስለ ዳግም ልደታቸው ታሪክ ከተረዳሁ በኋላ ነው ። እነዚያ የቡድሐ ትምህርቶች ፥ የባሕረ ሐሳብ ያህል ሰፊና ጥልቅ ናቸው ።

“በቅድመ ሞት ሕይወቱ ወቅት ፥ ሲጠጣና ሲጠነብዝ የነበረ ሰካራም ሰው ሁሉ ፥በድኅረ ሞቱ ሕይወት ዘመን አህያ ሆኖ ተወልዶ ፥ አህያ ሆኖ ኖሮ ፥ አህያ እንደሆነ ይሞታል ” ይላል ምሥራቃዊው መጽሐፍ ። ለካስ ፥ በየአምቡላው ላይ የጌሾ ጠረን እያሸተተ እንዲያ ሲያናፉ ያየሁት

ያገሬ አህያ ሁሉ ፥ ያለበቂ ምክንያት አልነበረም ። ያ ምድሬ አህያ ሁሉ ፥ ለካስ በጥንት ፍጥረቱ ፥ ሰካራም ሰው የነበረ ኖሯል ። የዳግም ልደት ሁኔታን የሚዘረዝሩ ቡድሐውያን መጻሕፍት ሁሉ ፥ በቀድሞ ምግባር አስገዳጅነት ጥንተ ተፈጥሮአቸውን ለውጠው ፥ ምን ምን ሆነው እንደሚወለዱ ሲዘረዝር ፥

በጥንተ ተፈጥሮው		በዳግም ልደቱ
ሰው የነበረና	ሰካራም በመሆኑ	አህያ ይሆናል
ሰው የነበረና	ዘማዊ በመሆኑ	ውሻ ይሆናል
ሰው የነበረና	ቀባጣሪ በመሆኑ	በቀቀን ይሆናል

ሰው የነበረና	በለቲከኛ በመሆኑ	ጦጣ ይሆናል

ሰው የነበረና	ቃል ያዛባ በመሆኑ	ዕንቁራሪት ይሆናል

አድኅ በለአም (የበለአም አህያ) ፣ በሰው አንደበት ተናገረች የሚባለ ታሪክና የሩቅ ምሥራቃውያን የዳግም ልደት ፍልስፍና ፣ እርስ በርሱ የተጋባ መሰላል ። የበለአም አህያ ፣ በቅድመ ሕይወቱ ሰካራም የነበረ ሰው ይሆን?

እነዚህን የዳግም ልደት ተፈጥሮአዊ የለውጥ መመሪያዎች መሠረት በማድረግ ፣ እያንዳንዱ ሰው በፈፀመው ምግባራዊ ውጤት እንደገር ፣ ከሞተ በኋላ ምን ሆኖ ከማትዋ ተው ነፍሱ ጋር እንደገና እንደሚወለድ ፣ አስቀድሞ መገምገም ሆነ ማወቅ ይቻላል ። ይህንንና ሌላም ዝርዝ ር ስልነክ የሆኑ ጉዳዮች ማወቅ ለሚፈልጉ አንባቢዎች ፣

የምስቁን ታላላቅ በሐውርት ባሕላዊ የምንቆላ ፣ የኮከብ ቆጠራ (Astrology) የአስማት ድግምት ፣ የምትሐ ት (Magic) የምስሐብ መናፍስት (Spiritualism) የተለያዩ መድኃኒቶች ... ወዘተ በቁምነገርነት ደረጃቸው ፣ አንዱን ከሌላው እያነፃፀረ የሚያቀርበውን መጽሐፌን (መ ድኃኒተ ሥጋ) እንዲያነቡ እጋብዛለሁ ። በዚያም መጽሐፍ አማካይነት ፣ በነዚያ መሰል ጉዳዮች ላይ ፣ ዕውቀታዊ ጥ ማት ያለበትን ሁሉ ፣ ሊያረካ እንደሚችል አምናለሁ ።

የብዕረኛ ተቀዳሚ ተግባሩ ማስተማር እንደ መሆኑ ሁሉ ፣ የማስተማር ጥበብ ደግሞ ፣ በአፈፃፀም ባሕርዩ ፣ እርቃኑን አለአንዳች ማጫፊያ ደረቅ ሆኖ ቢቀርብ ፣ ከቸሮ ና ለዛ ያጣ ይሆንና ፣ ተማሪውን ሳይጥመውና ሳይቀበለው ይችላል ። ስለዚህም ፣ ተማሪው ቀደም ሲል ካካበተው የዕ ውቀት ቅርስ ጋር አስታኮ ፣ መምህሩ በአዲስነት ሊወግብ የደገሰውን ምግበ ትምህርት ፣ በምሳሌያዊ ቅመሞች አጣፍጦና ገጽታውንም ቀባብቶና ኳኩሎ ማቅረብ ይኖርበታል።

ከላይ እንደተዘረዘረው ሁሉ ፣ አንድ ሰው

ወደዚህ ዓለም ለመኖር ከመጣች እናቱ ማኅፀን ሲወለድ ፥የ ተወለደበትን ቀንም ሆነ አመት መቀየር አይቻልም ። እንደ ምሥራቃውያኑ አባባል ፥ የሕይወት ዕድሉም በዚያው ቀንና አመት ማኅተምነት ተቸንክሯል ። ሆኖም ፥ የሰው ልጅ በተ ፈጥሮው ብልህና አዋቂ ስለሆነ ፥ የአርባ ቀን ዕድሉን ማ ሻሻል የሚችልበት ክሒል አለው ። እንኳንስ ብሩህ ሰው ቀ ርቶ ፥ በሥርዓት ከተያዙ ፥ የእንስሳትም ጠባያቸውንም ሆነ ባሕርያቸውን ማሻሻል ይቻላል ። በርግጥም የሰው ልጅ የተወለደበት አመት ባሕርየ እንስሳ አንፀባራቂ መሆኑ ከተረጋገጠ ፥ የዚያን እንስሳ ባሕርይና ጠባይ አጥንቶ፥ መርሐ ሕይወቱን በዚያው አይነት ብቻ አስተካክሎ መምራት ብቻ ሳይሆን ፥ በሚያመችና በሚያመረታ አይነት አሻሽሎ ማ ስተካከልም ይችላል ። ኑሮ በዘዴም ይሏል ይኸው ነው ። ይህን የቅድመ ሞት ሕይወት ዝግጅት የሚጠቁመው ግጥም ፥ “ደርዘን ልጆች ወልዳ”የሚለው ሲሆን ፥“ስካራም አህያ”የሚ ለው ግጥም ደግሞ ፥ ከድኅረ ሞት ቀጥሎ ለሚመጣው ሕይወት መዘጋጃ የሚሆኑ ቁም ነገሮችን በምሳሌያዊ አቀራረብ ይጠቁ

ማል ። ማለትም ፥ በቅድመ ሞት ሕይወቱ ወቅት ፥ ስካራም ሆኖ የሚኖር ሰው ፥ በድኅረ ሞት የዳግም ልደታዊ ሕይወቱ አህያ ይሆናል ከተባለ ፥ ዛሬ በሕይወት እያለ ፥ ስካራም እንዳይሆን ፥“አትጠጣ ወይም ብትጠጣም እስክትሰክር ድረስ ሳይሆን መጥነህ ጠጣ”ብሎ ማስተማሩ ፥ አህያ ሆኖ እያኖሩ ከሚኖር ያድነዋል ማለት ነው ። ከዚህስ የበለጠ የብዕር ቁም ነገር ምን ሊኖር ይችላል?

በነባር ባሕላችን ትምህርታዊ ቅርስ መሠረት ሞራላዊ የሆነው የግብረ ገብ ትምህርት ፥“ይህን ዕኩይ ነገር አታድርግ ! ይህን ክፉ ድርጊት አትፈጽም ! ይህን ከፈጸምክ ግን ፥ በነፍስህ ትቀጣለህ ፥ ትኮነናለህ !» እያለ ግልጽና ርቱዕ በሆነ መንገድ ሲያስተምርና እሪ ሲል ም ኖሯል ። ይህ ግጥምም ፥ ይህንኑ የሞራል ሠራዊት እሪታ ፥ ኅሊናን አስተካክሎ ሊገዋ በሚችል ልዩ ዘዴ «አ ህያ መሆን ትፈልጋለህን”እያለ ያቀርባል ።

አንድ ሰው ስካራም ቢሆን ፥ በግል ምርጫው እንጂ፥ በተፈጥሮ ድንጋጌ በግድ የሚያስገድድ ፥ ከበስተጓ

ላው የተማነበት ሌላ ገሬ ኃይል ኖሮበት አይደለም ።
በርግጥም ፥«በኑሮ ውስጥ የሚያጋጥሙ ችግሮች አስገድደውኝ
ነው የምጠጣው»የሚል ሰበብ ቢሰጥም ፥ ችግሮቹን በመጠጥ
ኃይል ለመቋቋም ከመሞከር ይልቅ ፥ ሌላ የተሻለ መቆጣጠሪ
ያ ለመፍጠር መዘየድ እንደሚገባው ይጠቁማል ። በኢትዮጵያ
ዊው ነባር ባሕል አንፃር ፥ ከሞት በኋላ በመጥፎ ምግባር
ቁጋንት የሚነገረው የሲያልና የገሐነም ነበልባለ እሳት እ
ንጅ ፥ እህያ የመሆኑ ምሥጢር ከቶ አይታወቅም ። ይህን
ሲሰማ ግን ፥ እንደሚያስደነግጠው አውቃለሁ ። የዚህ አይ
ነቱም ትምህርት ፅሬትነት ፥ ከማስደንገጡ ላይ ነው ። ም
ናልባትም አስፈራርቶት ፥ ከፅኩይ ምግባሩ ቶሎ ይመለሰውና
ለንስሐ ሞት ያበቃውም ይሆናል ። ስለዚህም ፥ ሰካራም እ
ህያ የሚለው ግጥም ፥ ኢርቱዕ በሆነ መንገድ ፥«እህያ መ
ሆን ከፈለግህ ፥ ቀምቃሚ ጠጪ ሁን»እያለ ያስጠነቅቃል ።
ጎሊና ያለው ለሚባልለት የሰው ልጅ ፥ ከዚህ የተሻለ
አስደንጋጭ ማስጠንቀቂያ ፥ ከየት ሊመጣለት ነው ! !

ለዚህኛው እትሜ ፥ አጠቃላይ ርዕስ አድርጌ ያ

ቀረብኩት –«ቀርጠሃት ጣልልኝ»– የሚለውን ነው ። የርዕ
ሱ ግጥግጦ ይዘት ፥ በግብር ከተፈፀመ እውነተኛ ታሪክ ላ
ይ የበረቀ ሥያሜ ነው ። ደገኛው ማኅበረ ሰባችን ፥ ያን
ድን እምባ ልጆች ሁሉም ቤተሰብ እንደራሱ ቆጥሮ ፥ በጋራ
ተንከባክቦና ተቆጣጥሮ ፥ ያሳድግ እንደነበር እንዘነጋም።
ሁሉ ልጅ ፥ የሁሉ አባትና እናት ልጅ እንደነበረ የሚታወቅ
ም ነው ። የመንደራችን ልጆች ፥ እንደወላጅ አባቶቻችን፥
አክብረን የምንወካባቸው አንድ አዛውንት ነበሩ ። እኚህም
አባት ፥ በጀግንነታቸው የታወቁ ፥ በተለይም በማይጨው ጉ
ራ ላይ ፥ ከጠላያን ወራሪ ጋረ የተፋጠጡ ታላቅ አርበኛ
ነበሩ ። ሁላችንም የሠፈሩ ልጆች «አባባ» ስለእምንላቸው
መጠሪያ የተፀውዖ ስማቸውን እንኳ ፥ በውል አናውቀውም ።

የኚህን ታላቅ አባት ታሪክ ፥ ለተባለው ግ
ጥም ይዘታዊ ግቀንቀኛ ያደረግሁበት ምክንያት፥ አንድ ልዩ
የሆነ ግላዊ ታሪክ ስላላቸው ነው ። እኚህ ሰው ፥ በዘመ
ናቸው ፥ የአንድ ክፍለ ጦር አዛዥና አበጋዝ መኮንን ነበ
ሩ ። በሐቅ ምንነት የሚያምኑ አባት ስለነበሩ ፥ ከበላይ

አለቆቻቸው ጋር ስላልተግባቡ ፥ ለኑሮ ማርጠቢያ የሆነ ጥሪት ፥ ከዘውዱ መንግሥት አላገኙም ። ስለሆነም ኑሮአቸው እንደገረረ ጀንፏ ደረቅ ነበር ። ያም ሆኖ ግን የሰው ፍቅርና አክብሮት አልጎደለባቸውም ። ሁልጊዜም ደስተኛ ነበሩ ።

አይምሬ ጀግና ስለነበሩ ፥ ዘምተው ያልተዋጉበት የዘመናቸው ጦርነቶች አይገኙም ። በተለይ ፥ ተጋዳይ አርበኝነታቸውን ያስመሰከሩበት ጦርነት ግን ፥ የማይጨው ዘመቻ ነበር ። እያቆቻቸው ፥ በአላጥ ላይ የሠሩትን ጀብዱ ሲተርኩ ፥ ሰሚውን ሁሉ ጊ አድርገው ቀልቡን ያግባሉ ። ለትረካ ችሎታቸው እንከን አይወጣለትም ።

በዚያ የማይጨው ነዲድ የጦርነት አውድማ ላይ በሳቸው አበጋዝነት ይመራ የነበረው ሠራዊት ፥ የየበኩሉን መሥዋዕትነት ሲከፍል ፥ ከጠላት በተተኮሰች ጥይት ፥ እሳቸውንም ፥ የቀኝ እጅ አውራ ጣታቸውን ጣፍ አቁስላ ነበር ። ያቺም የቆሰለች ጣት ዘመናቸውን ሙሉ እየቆጠቆጠች ስትጠዘጥዛቸው ኖራለች ። በጦርነቱ ወቅትም ፥ ለብዙዎች

ታጋዮች እንደደረሰው የከፋ ዕድል ጀዋ ፥ እሳቸውም ወደ ጦርነቱ ማብቂያ ላይ ተማርከው ፥ በእጂናፉ ኖረዋል ።

ያቺ በጥይት የቆሰለች ያውራ ጣት ጣፍ ቁስል በየሔዱበት ሥፍራ ሁሉ አብራቸው ኖራለች ።“ያርበኝነት መታሰቢያ ሜዳልያዬ ናት”እያሉ ያቅራሩባታል ። በተማረኩ ወቅት ፥ በሕክምና ሰም ፥ ቁስሊቱ በመርዛግ መርፌ ተጠቅጥቃ ኖር ፥ ዕድሜ ልካቸውን ሙሉ ክረምት በመጣ ቁጥር እያመረቀዘች ስትጠዘጥዛቸው ትኖር ነበር ። እንዳንዴ በጨው እንዳንዴም በሚጥሚጣ እያጠቡ ሲጠብሷት መለስተኛ እፎይታ ያገኙ ነበር ። ተጀምሮ እስኪጠረስ ድረስ ፥ ሐኪም ቤት ሔደው ቁስሊቱን አሳክመዋት አያውቁም ነበር ። “ከተቆረጠች ትሞታለህ!” የሚል ንግርት የተነገረባቸው ይመስል ፥ ዘመድ አዝማድ ፥ ወላጅ ወዳጅ ፥ የቤት የጎረቤት ሰው ሁሉ ፥ “ትቆረጥ!” እያለ ሲመክራቸው ፥ “አብረን እንደተወለድን ፥ አብረን እንሞታለን!... ባንድነት የተጠመዱ ጥንድ በሬዎች ፥ የሚፈቱትም ባንድነት ነው !» እያሉ ፥ የቁስሊቱን መከራና ሥቃይ ችለውና

ታግሠው ይኖሩ ነበር ።

ዘመን እየተኳደና ዕድሜም እየገፋ በሔደ ቁጥር አቅም እያነሰ ፥ በአካል ላይ የነበሩ ንስቁል ክፍሎችም ከመትርአቸው ይልቅ እየኳለበቱና የማጥቃት ኃይላቸውም እየተጠናከረ ፥ አርጅና የተጫነውን አካልም ይበልጥ ማሠቃየትና ማስጨነቅ ይጀምራሉ ። ባለፈው አመት ይህ አይነቱ ባረጁ ሰዎች ላይ የሚደርስ የመከራ ጽዋ ፥ በኛ ጀግናና አርበኛ ሰው ላይ በመድረሱና የዚያች ቁስልም ምዝመዛና ጥዝጠዛ መጠኑ እየጨመረ ሔዶ ፥ ሥቃዩን ከማይችሉበት ደረጃ ላይ በመድረሱ ፥ በመጨረሻ ላይ ሆስፒታል ለመሔድ በግዛ ራሳቸው ይወስናሉ ። ይህን ተባራሪ ዜና የሰማሁት ፥ በቅርብ ሰሞን ነው ።

ዜናው እንደሚያብራራው ፥ ያቺ ከአርባ አመታት በላይ አብራቸው እያመረቀዘችና እየጠዘጠዘች የኖረችዋ ዓታቸው ፥ ከመቸውም ጊዜ ይልቅ እያሠቃየች ልና ስለነሳቻቸውና ዕድሜያቸውም ወደ እርጅናው ምዕራፍ ስለተጠጋ ፥ መፍትሔ ለማግኘት ወሰነው ሆስፒታል ገብተዋል

ይላል ። ምናልባትም አግራሞ የሚሆን ሌላ መፍትሔ ካላገኙ ያቺን አርባ አመት ሙሉ ተሸክመዋት የኖሩትን ቁስላግ ዓታቸውን ነው ወይ ልንለያይ የሚለውን የመሰንባበቻ መዝሙር እየዘመሩ ፥ ኋላ በትንግኤ ሙታን እስኪገናኙ ድረስ፥ ሊሸኟት የተዘጋጁ ይመስላል ። ተከታትሎም በደረሰኝ ዜና ፥ የተመደበላቸው ዶክተር ፥ የሳቸውን ሙሉ እምነት ያለው በመሆኑ ፥ የዓቴቱን ቁስል አስመልክቶ ምን ማድረግ ለመወሰን የተቸገረ ይመስላል ። “አርባ አመት ሙሉ ተሸክመው የኖሩትን ክፍለ አካል ድንገት ለመቁረጥ መሞከር ፥ በራሱ በአካሉ ላይ ከሚያስከትለው ችግር ይልቅ በዓቴ ባለቤት መንፈስ ላይ የሚፈጥረው አደጋ የከፋ ሊሆን ይችላል” እያለ በማሰብ ፥ ዶክተሩን ጭንቀት ያንገላታዋል አሉ ። “ትቆረጥ!” የሚለውን ሐሳብ ራሱ አቅርቦላቸው፥ የራሳቸውን ግላዊ አስተያየት ፥ ከራሳቸው መስማት ፈልጎ ቢጠይቃቸው ፥“የሕመሜን መድኃኒት ራሴግ የማውቀው ከሆነ ፥ ሐኪም ዘንድ ምን ያስመጣኝ ነበር” እያሉ ይቀልዱበታል አሉ ። ሐኪሙም ፥“ይህን ያህል ረጅም

ዘመን ፥ ያለ በቂ ምክንያት ታግሚፕን ዓታቸውን ይዘው አልኖሩምና ፥ አሁን እንቁረጣት ብንላቸው ፥ ያረጋዊ ነገር ፥ እኛ የማናውቀው ልዩ እምነት ይኖራቸዋልና ይህን ጉዳይ ለማጥናት ፥ የሕክምና ባለደረቦቼን መሰብሰብና መምከር ይኖርብኛል” ብሎ ሐሳቡን ያልባል ።

የኛ አረጋዊ አባት ፥ በመጨረሻ ዘመናቸው ላይ እንደዚያ ያለ ዕድል ስለገጠማቸው ፥ ያ ሁሉ የሚወዳቸውና የሚያከብራቸው የእምባቸው ወዓት በተበታተነበት ሰዓት ሳይረዳቸው ፥ ሳያፅናናቸው ፥ በመጨረሻ የጭንቀታቸው ጊዜ ሳይደርስላቸው --- እንዲያ እንዲያ በመሆኑ ፥ እኔም ጭምር የደረሰባቸው ሁኔታ አሳዝኖኝ ፥ ይችን ግጥም ለመጻፍ ገፋፍቶኛል ። ከዚህ ተልዕኮ ከልል ውጭ ፥ ግጥሚቱ ሌላ ሐሳብ አዝላለች የሚል መንፈስ ሸውራራ አንባቢ ቢመጣ የራሱ ጠንጋራነት የፈጠረው ጥቅንጥቅ እንጂ ፥ እኔን እንደማይመለከት በቅድሚያ አስጠነቅቃለሁ ።

በጠንጋራ ዓይኑ ጎኪናቸው እንሸዋረው ስለሚመለከቱ አንዳንድ ሰዎች ጉዳይ ከተነሳ ፥ እንደሚመለከተው

ያለውን እኛጊ ትኔያዊ ግጥም ፥ እንዴት አድርገው ይተረጉሙት ይሆን ? የዚህ ግጥም አቀንቃኝ መሪ ሐሳብ ፥ የግይ ዉበቱ ረቂቃን ትዕይንቶች ናቸው ። እነሱን አስመልክቶ የሚነገረው ሁሉ ግን ፥ እነሱነታቸውን ግዙፉን አስመስሏቸዋል ። የሚቀርብለትን ሐሳብ ሁሉ ፥ በተዉናበስ ዓይኑ ልቡናው እየተንሸዋረረ ፥ አጠናግሮ የመተርጎም ደዌ ለተጸናወተው አንባቢ ሁሉ ፥ ከዚህ የተሻለ ሊቀርብለት የሚችል እኛጊ ግጥም አይገኝለትምና ፥ እንደፈለገው እንዲንሸዋረርበት ፥ ተከታዩን ግጥም ተጋብዟል ። የዚህንም እትም ወንደርደርደሪያ ፥ በዚሁ ግጥም እየዘጋሁ ፥ ስለተቀሩት የእትው ግጥሞች ዝርዝር ተዉግሬ መግለጫ ያልሰጠሁት ፥ ግልጽ ስለሆኑና አንባቢዎቼንም ተልዕኮአቸውን ለመረዳት እንደማያስቸግሩአቸው ስላመንኩ ነው ።

የ ደ ረ ሰ   የ ለ ም !

ስግደ አለቀስ — ዝናብ ፅንባ አውርዶ ፥
የሚያፅናናው ቢያገኝ — ፍዉራን ተማልዶ ፥
ያዘኑ ግን የለም — ጭላውን አውርዶ !

እንዴውም ቀልዶ – እያለ ሸናብን !

እግዜሩን አዋርዶ – ከሰማይ ያለውን ፥

ይለናል ምድር ና – ታግለን ይጥለን !

ምድርም ተበሳጭታ – ተንቀጥቅጣ ነበር ፥

የሰማት ግን የለም – እዩዝሽ የሚል ከምር ፥

ደነሰች እያለ – ከመግቅ በሰተቀር !

መብረቅም ተወንቶ – ባገኘው ሁኔታ ፥

አሳይቶ ነበር – ምልክት ብልጭታ ፥

ድረሱልኝ የሚል – የጥሪ አቤቱታ ።

ከሩቅ ተቀምጦ – የሚያየው ተመልካች ፥

እግዜር ፎቶ አነሣን – ይለው ነበር ሲተች ፥

ምን ሆነ እንደማለት – ሲገባው ተፀፃች ! !

ነጎድጓድም አብዶ – እሪ ብሎ ነበር ፥

ለርዳታ ጥየቃ – ከታዛቢ ፍጡር ፥

የሰማው ግን የለም – እንደዚያ ሲያጓጉር !

ከቶም መርዳት ቀርቶ – ይሻል ነበር ዝም ቢል ፥

የሰማው ሰው ሁሉ – መቀለጃ አርጎታል ፥

እያለው በሬሱ – ጃዙን ይደልታል ! !.. ወዘተ

ታዲያ ምን ያደርጋል – ሰማዩ ማልቀሱ ፥

ሰው ካልደረሰለት – ተማድፎ በነፍሱ ! !

ታዲያ ምን ያደርጋል – ማውራቱ በሩቁ ፥

አለሁልህ ባይኖር – ሳይደርሱ ለጭንቁ ! !

ታዲያ ምን ፋይዳ አለው – መንቀጥቀጧስ ምድር ፥

ፍጡሯን ካላዳት – ተካፋይ ነን ችግር ! !

ምን ይጠቅመው ይሆን – መብረቅ መብለጭለጩ ፥

ያመናቸው ሰዎች – አብረው ካልተቀጩ ! !

ነጎድጓድስ ቢሆን – ምን ጠቀመው መጮህ ፥

ደራሽ ፍጡር ላይኖር – አለው የሚል እዩዝህ !

ግን ለትዝብቱ እንጂ – ብሶት ቢያስተጋቡም ፥

ጥይታቸውን ነግረው – ፍጡሯን ባይረዱም ፥

ሰማይ ምድርም አሉ – መብረቅ ነጎድጓድም ፥

ሕልው ናቸውና – ይኖራሉ ባለም !

ችግር ኖረ አልኖረ – ጭራሽ ተበቀ አይቀርልም !!

አንደርድር አድራሽ

ዋይታቸውን ሰምቶ — ለከፉም ለደጉም ፤
ለትዝብቱ እንኳ — ከሚገኙት ባለም ፤
ከዚያ ሁሉ ወገን — ከ፲ ከ፲ አንድም ፤
ወዳጅ ሆነ ረዳት — ከቅርብም ከሩቅም ፤
እሪታ ሊያሰታግስ — የደረሰ የለም !!!

ው ጠ ራ !

ቀደም ሲል ላነበባችሁት ፤ የሩቅ ምሥራቅ
የሰዎች ባሕርይ መጠንቀያ
መፈተኛ

ከዚህ በታች የሠፈሩት የታሪክ ትዝብቶች ፤ በአብዛኛው የሀገራችን ሕዝብ ተቀባይነት ያገኙ ናቸውና ፤ ምንም እንኳ ታሪክ የጣለ ሰዎች ግለኛ ተግባራዊ ውጤት ብቻ አለመሆኑ ቢታወቅም ፤ ከግለ ሰቦቹ አወቀ ልደት እንስሳት ጋር አገናዝባችሁ ፤ ልክነቱን ለማረጋገጥ ሞክሩ ።

ሰዎቹ	ተግባራዊ ውጤታቸው	አውቁ	እንስሳው
(1) በቴዎድሮስ	አንድነትን ቀድሶ	?	?
(2) በዮሐንስ	ደርቡሾችን መልሶ	?	?
(3) በምኒልክ	ፈረንጆች አምበርክኮ	?	?
(4) በኢያሱ	ሻሽ ነው ትራሱ	?	?
(5) በዘውዲቱ	ሬሳ ነቶቱ	?	?
(6) በተፈሪ	የለም ፍርቱሪ	?	?
(7) በሰም አይጠሩ	ዲክታተር ጣያቱ	?	?
(8) በሰም አይጠሩ	ነገዶች አከሳከሰ	?	?

ቆርጠሃት ጣልልኝ?

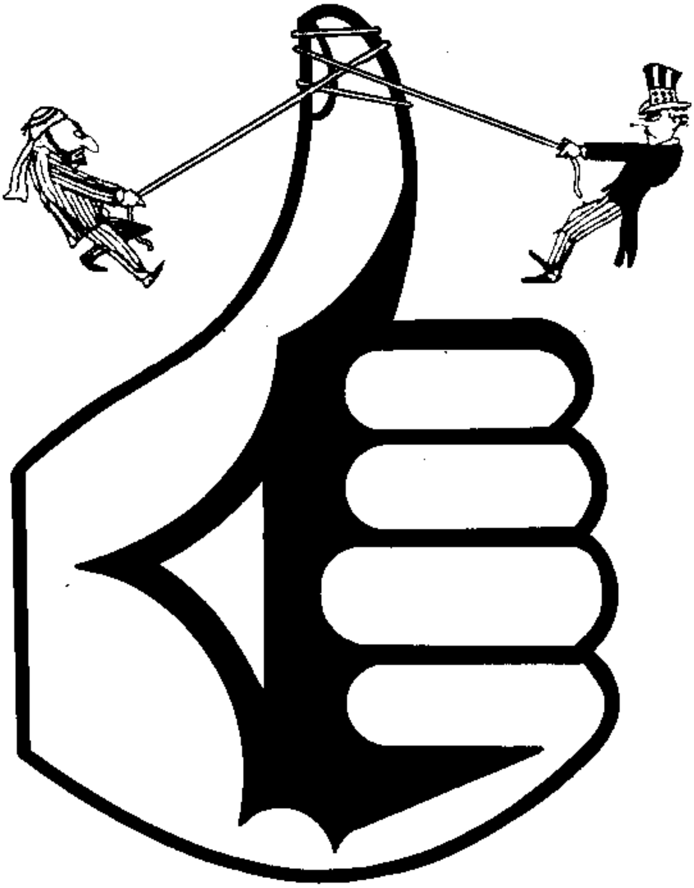

መዘክርነቷ

በጣልያን ወርዘኛ ጥይት ፥ ባታቸው ተነድፋ ፥ ቁስሏ እያመረቀዘ ፥ አርባ አመታት ሙሉ ፥ ቢገትቁ ባት የረሠ ፥ አሁን በያ ሰሞን ፥ በርጅናቸው ግብ ቲያ ዘመናቸው ላይ ፥ እንደገና አገርሽቶባት እየጠ ዘጠዘች በላስገረምቸው ፥ ዶክቶር ሐኪም ትቶረጥ ወይስ እንዳለች ጀርሞቿን ለመከላከል እንሞክር ብሎ ስላቀረበላቸው ሐሳብ ፥ ይህን መፍትሔ ለመወሰን ጥ ንቀት ላደረባቸው አረጋዊ አባትና ፥ እባቸውንም አ ስመልክቶ ስለተከሠተው ልዩ የሰዎች ችግር ፥ ይህች ግጥም በመታሰቢያነት ቀርባለች ።

በጣሊያን ወረራ — በዚያ ጥቁር ዘመን ፤
ሹሞ ግዴት ወቶት ፤ ትንሽቱ ባቱን ፤
ነበረ አንድ ሰው — አርበኛ ወኮንን ።

እያወረቀዉ — የቶሰለው ባቱ ፤
አርባ አመታት ግዷል — ቢያከው በየለቱ ።

በስተኋላ ላይ ግን — ሥቃይ ቢበዛበት ፤
በዕርጅናው ወግግን — ጀርሞች ቢነገሡበት ፤
ሊያስቆርጥ ወሰነ — ያቺን ደዌኛ ባት ።

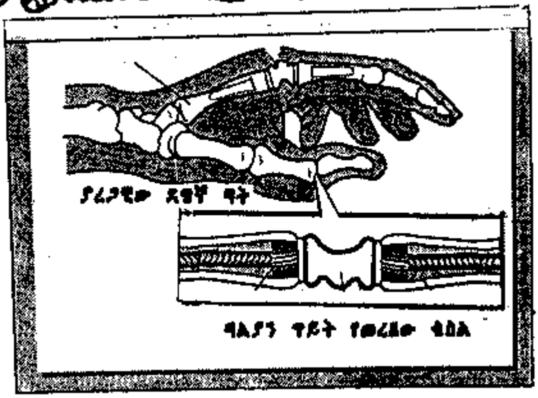

መዘዘኛዋ ጣት

በተፈጥሮማ — ያለ ትርጉሟ ናት ፤
ጣጥንቶች ተዋቅሩ — ፀደም ለሚገቶነት ፤
ቃቢሉ ተጠፍሩ — ለእሥራ ጆሮት ፤
በሥጋ ታንፃ — ሕይወት እምላለ ለሥለት ፤
በጥፍር በፉሳ — የለበጆች ሥፀት ፤
ለሌላ ጆርም እንጅ — በዋዋን የንፋት !!

ያ የጣልያን ጥይት — ውስጧ ተቀርቅሮ ፤
ሠርቆ ሊያሠቃያት — የናረች በርር ፤
ምንም ያልተሻላት — ከእምናም በንድር !!

ውስጧ ተቀርቅሮ — የዛው ያ ጥይት ፤
ጆሮዎች ወሌሉ ወሌሉ — በሌያች ደዌኛ ጣት ፤
ሥቃይ በዝቶባት ነው — ቁረጠኝ ያሰኛት !
እርሳ እወት ወቶ — ሊኖር ያማቀያት !!

ጆሮዎጅን ሬለቅቆ — ጓለንታ ከወጣ ፤
እትወኝም ነበር — ዛጋጅት ለቁርጠ !

ሕክምና እድርጋ — ደወርፈ በክንድ ፤
ጆሮዎጄ እንዲጠፉ — ወሳር ነው ለማዳን ፤
የምን ቁርጦ ወሳለ — እሄዳዊ ከዳለን !
ወቶ ለሥንትን — ከሥፍረቱ ማቅጠን !!!

ትቆረጥ ያሉ እሉ − በፍፁም ተስማምተው ፥
ወርዝነት እንዳላት − ሁሉም አረጋግጠው ፥
በጆሯም መበከሏን − ባጠቃላይ አምነው ።

ሌሎችም ነበሩ − በዚህ ያልተስማሙ ፥
ግሏን እንደሚቻል − ውሳኔ ያሰሙ ።

ክርክሩ መሮ − እርስ በርስ ሲጋጩ ፥
ጥቅጥቁ ግሎ − እርስ በርስ ሲናጩ ፥
ያልነካኩት የለም − ግሏን ሊቋጩ !!

ትቆረጥ የሚሉት − ጥቂቶች አባላት ፥
አውቀው ተረድተው ነው − ቫይረስ እንዳላት ፥
መመረዝ መቻሏን − ቀሪውን አካላት ፥
ፈረንጆች«ኢንፌክሽን»− ብለው የሚጠሩት ፥
"እንደአያድርስ" ያለ − የሰው ልጆች ጠላት ።

አትቆረጥ ባዮች − ያቀረቡት ሐሳብ ፥
አካለ ጎደሎ − ታረጋለች ባግባብ ፥

"ጉምድ ጣት" እሰብላም − ሁሉ እምታስደብ ፥
ሰውነት ውበትን − ከስፋት ማጣበብ ፥
ይሆናል ይላሉ − ተፈጥሮን መቀንጠብ ፥
እምላክ የሠራውን − ውበት አካልን ቢን !

በመጨረሻ ላይ − ሁሉም ባንድ ተስማው ፥
የጣቱ ባለቤት − በፍላጎት አቅው ፥
ራሱ እንዲወስን − ውሉ ድምፅ አሰው ።

እንዲህ ሲል አሰማ − እሱም ተጠራና ፥
ለገዛ ራሱ ጣት − ባለቤት ነውና ።

በዚያ ስብሰባ ላይ − ያለውን ነገር ፥
ግልጽልጽ አደርጎ − ያንጀቱን አሰማ ።

"አካሌን ወርዛ − ካስቸገረች በርግጥ ፥
ምናለ ቆርጣችሁ − ብትጥሉልኝ ከግጥ ፥
እየጠዘጠዘች − ካለች ዉና አልሰጥ !

በርግጥ ኢንፌክት አረጋ — ከገባች ከውስጧ ፥
ፋንዲት ጫቱ ሲባል — ሙሉ አካል ግቅለጧ ፥
እንዴት ጨና ይጫ — በቅንጫት ተገጧ !!

ሐኪሙ እንደሚለኝ — ከሆነማ ጫቷ ፥
የተረፋት የለም — ያልነካችው እኗ ፥

የስሮቿን ሐረግ — በደም ውስጥ በርግታ ፥
አውታረ ጅሮቿን — ባጥንት ውስጥ አድርታ ፥
ከራስ ፀጉር እስከ ጥፍር — ይዛለች በተርታ ።

መተንፈስ አልቻልኩም — እንዲህ በቀፋሉ ፥
ወርቄው ይሆናል — ሳምባዬን በሙሉ !

ኢንፌክት አርጋው እንጅ — ያቺ ወርቄም ጫቱ ፥
መናገር ያልቻልኩት — በሙሉ እንደበቴ !

ምላሴን አስሯው ነው — መናገር ያቃተኝ ፥
አለዚያማ በርግጥ — ሐቁ ወቸ ጠፋኝ !

ነካክታው ቢሆን ነው — ያ ጥርሴም ወድከው ፥
ኸንብሩ እንኳ ከብዶት — ያቅት መቆርጠው !

ያ ከንፈሬም ቢሆን — መሳም እንኳ ያቃተው ፥
በሷ ፋፋኮ ነው — ተንከርፍፎ ያለው !

ወርቄማይቱ ጫት — አይፋ ይሆናል ፥
የመረዛችው ዓይን — ማየት ያለ አልቻል !

እያቅተው ነበር — ያ ጆሮዬ መስማት ፥
በሷ ጦስ ይሆናል — የደነቆረበት !

ማፋራት ያልቻለው — ጉልት ኩፋሊቱ ፥
መፍጨት የተሳነው — ሙትድሉ እንጆቱ ፥
ወርፋቸው እንጅ — ያች ወርቄማ ጫቱ !

ጠቅላላው አካሌ — ድክመት የተሰማው ፥
ጥርጣሬ የለኝም — በጫቱ ጦስ ነው !

ያ መንጋጋዬ ጋኔል — የናረው ሲገጠኝ ፥

እሷን አሳፀ ነው — ወቅናዬን የነሳኝ !

በታሪክ በልማድ — በባሕል በወግ አንፃር ÷
የሌላን ሀገር ሰው — ጠባይ ብንመረምር ÷
እንኳን ዓቱ ቀርቶ — እግሩ እንኳ ቢሰበር ÷
ብዙ ግድ የለውም — ስድብም አይደረድር !

የኛ ሀገር ሰው ግን — ቀራጫ ነገሩ ÷
እያለ ሲሳደብ — አይጫል ነው ሲነሳ !
ወዘተ. ወዘተ. ወዘተ. — አሁንም ወዘተ ÷
ከቶ ወቸ ያልታል — ሁሉ ከታተተ !

ስለዚህ ስብሰባው — የኔን ቢቀበለው ÷
ምርጫ ውሳኔዬ — እንድትቆረጥ ነው !

እብራኝ ከቆዮች ግን — ነዝናዛ ነዝናዛ ÷
ወጨረሷ አይቀርም — ልትቀብረኝ ነገዛ !...»
እለና አሰረዳ — ባለፃት ወች ጥዛ !

«...ከሐኪሟ ጋራ — ያለኝም ድርድር ÷
ወታወቅ አለበት — እዳንዳች ጥርጥር !

ሕጋዊ ባለቤት — በሆነው መካከል ÷
በምምነት ኖሮ — ካልተደረገ ውል ÷

ያንዱ ክፍል ብቻ — ቢወስን በራሱ ÷
አወጀ ማለት ነው — ጦርነት በነፍሱ ÷

"ዩኒ ባይ" ውሳኔ — የሚለው ፈረንጁ ÷
ወገባባት ሲኖር ነው — ሁሉም በየፈርጁ ÷
ሌሎችን በወናቅ — ምንም አይፈረጁ =

ሕወም ፈዋሽ ወሰሎ — የዓት አሰታራቂ ÷
በኛ ወሐል ቢኖር — ሌላ ወግ አጥባቂ ÷

ይበልጥ ያወዘ እንጂ — የቁሰለኛውን ዓት ÷
ጥራሽ አያድንም — ጂ ጊዜ ቢያግት ! !

እኛው ብቻ ሆነን — ተስማምተን በሐቁ ÷

ይሻለናል በርግጥ — ችግርን ግረቂ ÷
በግለት አሰረዳ — ሽሜ ጉት ሊቁ !!!

ቀራጭ አስቆራጩም — አንድ አይነት ከሆነ÷
ትርፉ መንዝንዝ ነው — ጀርምም አልቦነ ÷
ወልሶም ያጠቃል — ቀን አይቶ ከዳን !
ብሎ ደመደመ — ባለሟት ወሰን !!!

የሟቷን ባለቤት — የሰማ አንድ ዶክተር ÷
በተቃውሞ ድምፅ — ጀመረ ሊናገር ።

ባለቤቱ ቢልም — ትቆረጥ በፍጥነት ÷
ባሳቡ አልስማማም — ሰላለበት ድክመት !

አምፒዩትድ ትሁን — ባዩ ሰው ቢበዛም ÷
ግዳን ስለሚቻል — ባሳቡ አልስማማም !

በፍፁም በጥራሽ — የምን ቆረጣ መጣል ÷
የጊግ መቆረጥ — ጎደሎ ያደርጋል ÷

እንዲያ የተጥበን — የኪነትን አካል !
ደገምም ሌላውን ጣት — ለቁርጥ ያበብሳል !
የተነቃነቀን — ጥርስንም ያወልቃል !
ከርፋፋውን ጆሮም — ቆራርጦ ይጥላል !
ቀውላላን አፍንጫን — ልቀንጥብ ያስቻል !
ሸውራራ ዓይኖችን — ፈጥኖ ያስወልቃል !
በአጭሩ እንትንም — ኩንትሽ ያስደርጋል !!

ባርባ በሰማንያ — ተቆርጦ በሥልጣን ÷
ስምምነት ሳይኖር — በካራ ቢወሰን ÷
ሰንቱን አለሰሚት — ያደርገዋል በድን ÷
አጥፍና አቅርቦ — በሚያይ የሰው ሁድን !

ከመቁረጥ ይልቅ — ይሻላል መምከር ÷
በወን በፈጠረው — በሐኪም ምርምር ÷
በልዩ ክኒና — ለግዳን መጣር !

ወቸ ተምከረ — ሻይረሷ እንዲወድም ÷
በልዩ ፀጥት — በጠቢባን ቅመም !

ወቸ ተሞከረች — በትል አድርቅ ክኒን ፥
የያዛት ወርዝ ሁሉ — ጠፍቶላት እንዲበን !

ወቸ ተሞከረች — በጸንጸሊን ማጥፊያ ፥
ጀርሞቿ እንዲወድሙ — የገቡት ባት ጉያ !

አወይ አደንዛዥ — በዚያ ክብረ ሰግይ ፥
ጀርሞቿን መሠለቅ — ይቻልስ የለም ወይ !

ወቸ ደነሙባት — ጁሁና ካህኑ ፥
ያንደርቢ አስግት — ጀርሞቹ እንዲበኑ !

በልዩ በርበሬም — በዚያ በሚጥሚጣ ፥
በቁንዶ በርበሬ — ባሪቱ እሚጠባ ፥
ወቸ ተሞከረ — ታጥና እንዲወባ ፥
ምድረ ጀርም ሠራዊት — ባት አባምም ባባ !

ወቸ ደነመባት — ያ ጠንቋይ ደብተራ ፥
ማዕሠረ እድን — ሊፈታ ሊያጠራ ፥

ጋኔል ወቸ ባይ — ወናፍስትስ ጠራ !

ይሀ ሁሉ ወፍትል — ወሞከር አለበት ፥
እንዴው በችኮላ — ቆርጦ ከሚጥላት !

ሁሉ ተሞከር — ባቲቱ ካልዳነች ፥
እግራሞ የላትም — በግድ ትባላለች !

አደገኛነቷ — በርግጥ ከታወቀ ፥
ካካሏ ጋር ያላት — ዝምድና ወለቀ ፥
ግለት ነው ተጊም — አለቀ ደቀቀ !!

እስከ ዘላለም — ወታረብ እንዳይኖር ፥
ወወድምድ አለበት — እምራምቿ ከስር ፥
ያኔም ታወቀሟለች — እንዳይቻል ወኖር ፥
ካካል ተገንጥሎ ፥ ለብቻ ወዘረር ፥
ባዚያ ኀልኀታ — በባዶ ወቃብር !!!...»
እለና ጨረሰ — ስሉ ፊሉን ባጭር ።

አንድ ሌላም ዶክተር — ፍጆታ ጠይቶ ፥
እንዲህ ሲል አብራራ — ግራ ቀኙን ዐምቶ ፥
ከልዩ ጥናቱ — ፊዚኦሎጂ ውብቶ !

    «..ባንዲት ሴት አካል ውስጥ — አሉ ብዙ ክፍሎች፥
    አጥንትና ጥፍር — ሥጋ ደም ጅማቶች ፥
    ደግሞም ቆዳና ፀጉር — ልዩ ልዩ ሴሎች !

እነዚህም ክፍሎች — እንደተፈጥሮአቸው ፥
ልዩ ጠባይና — ባሕርይ አላቸው ፥
አንዱ በተፈጥሮው — የሚለይ ከሌላው!

    እንላላቸውትም — አንዱ ብቻ ይሆናል ፥
    ቫይረስ ወርሶት — የታመመ አካል ።

ስለዚህ ባጭሩ — ይቆረጥ ካላችሁ ፥
ያ ክፉል ብቻ ነው — ማረፊያው ስንጠያችሁ !

    እለያም ውሳኔው — ያለበት መሰጠት ፥

    በያንዳንዳቸው ነው — በነዚህ አካላት ፥
    በደረሰው ሳይሆን — ሁሉም ሳያምንበት !

ስለዚህ በሥርዓት — ካለበት መወሰን ፥
የነሱ ጋራ ድምፅ — መስማት አለበት ፥
ቅድሚያውም ይኸው ነው — ተቻኩሎ ከመቁረጥ !
በማለት አብራራ — የልቡን በማውሳት ።....»

    በሴት መቁረጥ ጉዳይ — የተቸው ብዙ ነው ፥
    በመቃወም ሆነ — በድጋፍ ፍጆታው ።

"በሴቷ ላይ ያሉ — ልዩ ልዩ ክፍሎች ፥
አጥንትና ጥፍር — የሥጋም አሥራዎች ፥
ሌሎቹም አባላት — ቆዳ ደም ጅማቶች ፥
መስጠት አለባቸው — የውሳኔ ድምፆች ፥
የየግላቸውን — ምርጫና ሐሳቦች ፥
ለቁርጥ ከመቅረቧ — ያቺ ሴት እንጂ!..."
የሚለው ይበዛል — ከጉባኤ አባሎች ።

ቆርጠሃት ጣልልኝ?

ጥቂትም ነበሩ — ውበት ያስተካከሉ ፥
ባለቤቱ ራሱ — እንዳሻው ያርጋ ያሉ ።

አንድ አረጋዊ ዶክተር — በረዥም ዲስኩሩ ፥
ስለ ሐኪም ሞራል — አንስቶ ባጭሩ ፥
ተናገሮ ነበረ — ስለ ክልል ቅጥሩ ።

እሱ እንዳለውም —“የሰው አካል ክፍሎች ፥
ተባብረው ቢኖሩ — እ ናቸው ዉነኞች ፥
ጀርምም አይደፍራቸው — እንኳንስ ተራ ምች !

እንደ ሰው ተባብረው ፥ ከኖሩ አንድ ላይ ፥
በሐቅ ተከባብረው — አንዱ አንዱን ሳይለይ ፥
ወንድማማች ሆነው — በንጽሐ ባሕርይ ፥
ባሠሩት ነበር — ሕይወት ባደባባይ !!

የሥጋ ውስጥ አጥንት — ሥጋ አለመውጋቱ ፥
በፍቅር ሰላለ ነው — ከጥንቱ ከጥዋቱ ።

«አይ ጣቴ አይ ጣቴ — የአካሌ ክፋይ ፥
ዘንተ ዓለም ኖረሽ — ከኔ ጋር አንድ ላይ ፥
ዘንድሮ በግዳጅ — ልትለይኝ ነው ወይ !!!»

የገዛ ታሪኬን ሳነበ
ውጥራሴን ገረመኝ!

ቆርጠሃት ጣልልኝ?

ከዚህ ተፈጥሮ ሕግ — ሥርዓት ተምራችሁ ፥
የአካል ክፍሎችን — ባንድ አስተባብራችሁ ፥
ማኖር ብቻ እንጅ ነው — መቁረጥ አይዳዳችሁ !...»

ብሎ እንደወረሰ — ዶክተሩ ሊሰኩሩን ፥
ጉባኤው አበቃ — የዓት ውይይቱን ፥
እጀንዳም ተያዘ — ሊወሰን ሌላ ቀን ።

ቀጠሮ ተይዞ — እጀንዳው ቢሠምርም ፥
እስከ ዛሬ ድረስ — ስብሰባ አልተጠራም ።

ሰካራም አህያ?

እረኤውን እየተጠቀመ ፥ በስካር የሚጠነብዘው ሰካራም ሁሉ ፥ ለካስ በዳግም ልደቱ አህያ እንደሚሆን ታውቆት ነው ።

ፍንደታ — ቁ 92

ከዚህ ተፈጥሮ ሕግ – ሥርዓት ተምራችሁ ፤
የአካል ክፍሎችን – ባንድ አስተባብራችሁ ፤
ማኖር ብቻ እንጅ ነው – መቁረጥ አይሻላችሁ !...»

ብሎ እንደጨረሰ – ዶክተሩ ዲስኩሩን ፤
ጉባኤው አበቃ – የዓት ውይይቱን ፤
አጀንዳም ተያዘ – ሊወሰን ሌላ ቀን ።

ቀጠሮ ተይዞ – አጀንዳው ቢወምርም ፤
እስከ ዛሬ ድረስ – ሰብሰባ አልተጠራም ።

ስካራም አህያ?

አረሌውን እየቀወቀወ ፤ በስካር የሚጠነብዘው ሰካራም ሁሉ ፡ ለካስ በዳግም ልደቱ አህያ እንደሚሆን ታውቆት ነው ።

መዘክርነቷ

በምድራዊ ቀዳማይ ሕይወታቸው ሳሉ ፥ ከሞታቸው በኋላ ፥ በዳግም ሕይወታቸው ምን እንደሚጠብቃቸው ባለማወቃቸው ብቻ ፥ አስጠያፊ ምግባራትን በየዕለቱ እየፈጸሙ በዘፈቀደ እንዳሻቸው እየተሞላቀቁ ፥ ለሚኖሩ ሁሉ ነው ።

ስካራም አህያ?

በሩቅ ምሥራቅ ሰዎች — ባሕልና እምነት ፥
"አትሞትም" ይላሉ — ያቺ ነፍስ ሕያዊት ፥
ልብሷ ሥጋ ከድቶ — በሞቱ ሲለያት ።

"አትበንም አትተንም — ሕያዊት ያቺ ነፍስ ፥
ጨርሳ አትወድምም — ለባዊቷ መንፈስ ፥"
ይላሉ ፈርጥመው — በምሥራቅ አድማስ ፥
ተለይቷት ሲሸሽ — ሥጋ ሲገነደስ ፥
ካፈር ትልትታው — ሲቀበር ለመፍረስ ፥

ነፍስ አትቀበርም — ረቂቅ ናት ቅዱስ ።

ሥጋን የተለየች — ነፍስ ግን ሕያዊት ፤
ዝውውር አድርጋ — ያካል ኪራዩን ቤት ፤
ወደ ሌላ አካል — በልዩ አዲስ ልደት ፤
ትኖራለች እሱ — ዘለዓለም በሕይወት ።

በተለየ ደግሞ — ሰው የተባለው ፍጡር ፤
በዚህ ዓለም ሳለ — እንደሠራው ምግባር ፤
በነፍሱ ያገኛል — ዋጋውን በድምር ።

በነፍስ ዳግም ልደት — በሪኢንካርኔሽን ፤
ሌላ ሥጋ ለብሳ — ተወልዳ እንደሕፃን ፤

ገዝፋ ትወጣለች — ባዲስ ልዩ አምሳል ፤
ናትና ሕያዊት — የማትሞት እንዳካል ።

በሰው አካል እንኳ — በምትኖርበት ወቅት ፤
ክፍሉ አይታወቅም — ገላው ያለችበት ።
ልብ ላይ የሚሉ — ጥቂቶች አይደሉም ፤

ደምን ሲያስተላልፍ — ስለሚል ድም ድም !!

ሳቅ ሳቅ የሚላቸው — በሚሰጡት ትርጉም ፤
ነፍሴ ጥርሴ ላይ ናት — ይላሉ ለማንም ።

ልግታ ልቦቅስ — የሚለው ሰው ደግሞ ፤
ነፍሴ ከጄ ላይ ናት — ይላል ያ ገጠሞ ።

ነፍሴ ከብልቴ — እያለ እሚያምነው ፤
ሲያባርር ይውላል — ባለእንስት ያታ ሰው ።

ነፍሱም ካይናቹ ላይ — እንዳለች የሚያምነው ፤
ለስሜቱ ቅርቡን — ነው እሚመለከተው ።

እንዳንዱም ከእግሬ ናት — እያለ በማወን ፤
እንደሮጠ አለ — ምንጊዜም ሌት ከቀን ።

ወዶኮ አይደለም — የሚንሸዋረረው ፤
ፈልጎኮ አይደለም — የሚሽወደወደው ፤
አስገድዶት እንጂ — ስሜቱ ተፈጥሮው ።

የሩቅ ምሥራቅ ሰዎች — ይህንን ሲገልጹ ፤
በዳግም ልደት ነው — የትርጓሜው ቅርፁ ፤
በግልፅ የሚታየው — የፍትሕ የርትዕ ገጹ ፤
ፍጥረቱን ቀይር — የሚሰጠው ድምፁ ።

በተፈጥሮ ሥራት — ያለ በዚህ ዓለም ፤
በዳግም ልደቱ — እንደጥንቱ አይሆንም ፤
ያታው ሳይቀር በዲስ — ይለወጣል ሁሉም ፤
ይላሉ ምሥራቆች — ቢጠቅም ባይጠቅም ።

ምድራዊ ምግባሩ — በሚወስነው ኃይል ፤
በሕይወቱ እያለ — እንደሠራው በደል ፤
ወንድ የነበረው ሰው — ሴት ሆኖ ይወጣል ፤
ወይም ሌላ እንስሳ — አውሬውን ይሆናል !

ክቡር የነበረው — በሞንት ልደቱ ፤
ታላቅ ሰው የነበር — እንደሰውነቱ ፤

ከሞተ በኋላ — የማትሞተው ነፍሱ ፤

ሌላ ሥጋ ለብሳ — ተቀውሮ መንፈሱ ፤
ሌላ እንስሳ ይሆናል — በልደት አዲሱ ።
እዮብ ነው ድንቅ ነው — ያዲስ ልደት ኩነት ፤
ያሉበትን ትቶ — ከሌሉበት መግባት ፤
“ሪኢንካርኔሽን”— ብለው የሚጠሩት ።

ሰው የነበር ፍጡር — ተራ ውሻ ሲሆን ፤
ኧረ እንዴት አይገርምም — የድኅረ ሞት ክውን!

እኔ አልዘረዝርም — ይህን ዚቅ አበፍቼ ፤
ውቅያኖሴ ነው — የማልችል ቀድቼ ።

ለማሳያ ያህል — አንዳንዶቹን ላንሳ ፤
በዳግም ልደቱ — ከሚያየው አበሳ ።

በሕይወቱ እያለ — ቀምታሚ የነበር ፤
ውስኪ ሾድካ እያለ — ሲጨልጥ ሲቀውር ፤
ለክርና ወንበሩ — ጃፊ ሲጠናበር ፤
በዕድል ጀዋ ተራው — ወደ ሞት ሲሻገር ፤

በዳግም ልደቱ – ወልሶ ሲፈጠር ፥
አህያ ሆኖ ነው – የሚገዝፍ ለመኖር ፥
የስካራምነት – ግዝልያና ክብር ፥
ብለዋል ይላሉም – የምሥራቅ ባሕል ምሁር !

በቀድሞ ሕይወቱ – የነበር ሰካራም ፥
በዳግም ልደቱ – ሲወለድ ለዓለም ፥
አህያውን ሆኖ – ነው እሱ የሚደክም ።

እረ ድንቅኮ ነው – ያዲስ ልደት ጸጋ ፥
አህያውን ሆኖ – ሲጫን ሊኖር ነዋ !

ሰው የነበር ፍጡር – አህያውን ሲሆን ፥
ምንኛ መዝቀጥ ነው – በተፈጥር ዕርከን !

ውሼ እየተባለ – በለገመ ቁጥር ፥
በነወድ ሊነረት – በጅራፍ ሊወተር ፥
ሲራገጥ ሲያናፋ – ዘለዓለሙን ሊኖር !

በመጠጥ መሰከሩ – ለዚያ ካበቃው ፥

ምነው ወኘ አይኛል – ቢጠው ሲጠግ !
አምናለሁ ይለያል – የርግማቸው አይነት ፥
ውስኪ ሲጨልጥ – የኖሩት መኳንንት !

አይመሳሰልም – ሲያናፉ እንዳህያ ፥
ሞኝ እንግም ቁርባቸው – የነበር እናያ !

በርግጥ ይታየኛል – ወዳኛ ጀርባቸው ፥
ሾድካ አርገው የኖሩ – ቁርባቸው ምባቸው !

ጠጭ የነበረው – ያንን ጠጅ ጧት ማታ ፥
ይታየኛል ዝሊያው – ሥራ እንዲያ ሲወታ !
ወይም ወዝለል ትቶ – አንቀል ሲንገላታ !
ክቡር ሰው የነበር – በሕይወት ዝሏ ፥
በዳግም ልደቱ – ሲወጣው አህያ ፥
ምንኛ ይጨንቀው – ሲያራግፍ ፋንድያ !

ከሁሉም ከሁሉም – በጣም የሚያስጠላው ፥
ባህያ ባሕርይ – ደደብ መባሉ ነው ።

ሰክራም አህያ?

እስከሆነም ድረስ — ፍጡሩን አህያ ፤
ከቶ ምን ያውቀዋል — ቢያራግፍ ቀንድያ !

እንደሰው ታይቶኝ ነው — እንደዚያ ማለቴ ፤
ክቡር ሰው ሲዋረድ — ነዶ ጨሰ አንጀቴ !

እምናለሁ እናንተ — ከዛሬ ጀምሮ ፤
እርግጥ ትዋዋችሁ — መሸታ ቤት ጋር ፤
አህያውን ሆኖ — ላለመኖር ኑሮ ።

ወሬሳና ቦርዴ — ሲጠጣ የኖረው ፤
ምን ሊሆን እንዲችል — ከቶ አልናገረው ፤
ሰዋንተ ልማዱም — ኑሮ ያንደባለለው !

የፔርና ሰካራም — የነበረ ሰውም ፤
ሲያሽታብተ ሊኖር ነው — ባህይት ኋላ ማንብ !

ሹሬ ሳይሆን ይቀር — እንዳንዱ አህያ ፤
ሰዋንተ ልማዱ — ከሌላው ወለያ ፤
አወድ ፍግ ፈልጎ — ካልጠፋ ማናፊያ ፤

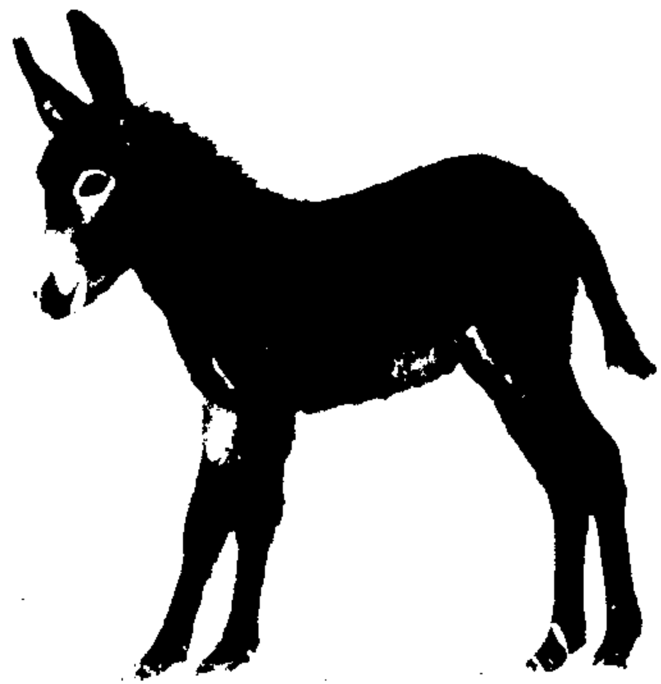

ወብጥ በማረው ወዘዝ ፤ ክቡር የነበረው ሰው ተለውጦ
አህያይቱን ሊሆን ዕውብና ድንቅ የሚያሰኝ ተፈጥሮአዊ
ትንግርት አይደለምን?

መንደባለሉና — መታመም ፋንድያ !

እምቡዋና ጌሾን — ጠባይ መሰለያ ÷

እድርጎት የኖረው — አህያ መሳቢያ !

ታስታውሱ ይሆናል — ስካራም ያያችሁ ÷

የሚወድቅበትን — ሥፍራ ለይታችሁ ÷

እሠር ካለበት ነው — በየሠፈራችሁ ።

ለካስ ምልክት ነው — ለትንቢቱ ሕይወት ÷

ቀድሞ የከሠተው — ኋላ ላህያነት ።

የሣር የውቃቢ — ይመስል ግርንፉ ÷

ባፏጩበት ቁጥር — መንገድ ላይ ግርንፉ ።

ስንቱን ቢቅ ዘርዝሬ — እዘልቃለሁ እኔ ÷

በመሰከሩ ብቻ — አጋጥሞት ኩነኔ ÷

ሰው አህያ ሆኖ — ያየውን ብያኔ !

በሕይወት ያሉትን — ልዩ ልዩ አህዮች ÷

እትኩረን ብንመዝን — ባላቸው ጠባዮች ÷

ብዙ አይነቶች ናቸው — ቅይሮች ኩነቶች ።

ሁሉንም መግለጹ — ስለሚያበቸግረኝ ÷

ዝርዝሩን እናንተው — ይቻላል ብትረዱኝ ÷

ስለዚህ በዚሁ — ይበቃኛል በሉኝ !

ተጨማሪም ካለ — እናንተው አውሩኝ !!

በሌላ እንቀጽ ደግሞ — ተዘርዝሮ ያለው ÷

በዝሙት ምክንያት — ውሻ ስለሆነው ÷

የሚያሳዝን ዕድል — ስላጋጠመው ነው ።

በሕይወት ዘመኑ — ዘግናኝ የነበር ÷

ላገም ልደቱ ላይ — የሚወርሰው ፍሙር ÷

ውሻነት ነው እሱ — እኮ አያድርስ እግዜር !

ተራ ኩቲን ሆኖ — ዋው ዋው ብሎ ሊኖር !

ቆንጆ ናት እያለ — የኖረ ሲያሳድድ ÷

ዋጋው ውሻነት ነው — አይቻልኮ ነው ጉድ ÷

እንደሰው የሞተው — በላገም ሲወለድ ።

የግፍ ግፉ ደግሞ — ከሆነ ቤት ወኛ ÷

ጸጉሟ ላይ ሊያብድ ነው — ባይኖረው ግርከኛ !

እዘካችሁ ይብቃኝ — ሁሉንም እልዘከዝክ ÷
ወገን ግን ይሰማልኝ — እንዲያደርገው ዘልክ ÷
ሰው ሆኖ ባለ ወቅት — ሰሜት እንዳያወልክ ÷
በሕግና ሥርዓት — ይኑር አይፍረከረክ ÷
ወባለትን ይተው — ባለ በሰው ወድረክ !
አራት ነቢያትም — ይከው ነው ሲተረክ !

በሕይወቱ ዘመን — ዘራፊ የነበር ÷

ምን ሊሆን እንዲችል — ይወቀው በገቢር !

ፖለቲካ እያለ — ሲቸኸም የኖረው ÷
ከወሞቱ በፊት — ከዛሬው ይወቀው ÷
በዛገም ልደቱ — ግ እንደሚጠብቀው !

ጦጣንን ከሆነ — በዛገም ልደቱ ÷

ሲያስቀኝ ሊኖር ነው — ጠቅላላ ኩነቱ ÷

ለሥልጣን ሲሻኮት — ያለፈ ሕይወቱ !

እያድርስ አይቻል ነው — ያቺን ጦጣ ወሆን ÷
ከግንድ ከቅርንጫፍ — ሲዘሉ ወባከን ÷
ጥልተው እግይወርጉት — ያንን ሆድ ለማምከን !

እንዳንዴም ሲዘሉ — ተዘጥለ ሐረግ ÷

ወመዘር ያወጣል — ወይ ወጥት ያለወግ !

ምንኛ ጠንቅ ነው — የፖለቲከስ ጫጫ ÷
እኳል ሲያኩ ወኖር — ሆኖ ያችን ጦጣ ÷
በዛገም ልደት ወቅት — ያጋም ግንድ ሽምጠጣ !

ከከፋት በበተቀር — ልቡ እግያስብ ÷

ጎሊናው የጦዘ — በፅኩይ የሚከለብ ÷

ሲኖር በዚህ ዓለም — ተንኮል ነገር ሲያደልብ ÷

ከሞተ በኋላ — ቀልቡ ተለወጣ ÷

ፅባብ ትሆን ይሆን — ወርቃማ ሞት አምጣ !

ለክፋት ሕይወቱ — ለፅኩይ ፅሴቱ ፥
ፅባብነት ሆኖ — ቁጣጣዊ ልደቱ ፥
ሲንፏፏቀቅ ሊኖራት — በግር የለሽ ደረቱ ፥
ወኸ ዉዛ ሊልስ — ባይረካ እንጀቱ !

እንደሰው የኖረው — ሆኖ አሳባቂ ፥
በቀቀኗን ሊሆን — የወሬ ሰባቂ !

እንደሰው የኖረው — ያ ጄለስ ምቀኛ ፥
ቀበሮዋን ሊሆን — ሲወለድ ዳግመኛ !

እንደሰው የኖረው — ሲያጋብስ ሲያጋምም ፥
አያ ጅቦን ሊሆን — የማይጠግብ ልክስክስ !

ከሞተ በኋላ — ስንቱ እሚሆነውን ፥
መዘርዘር አልችልም — በዚህ ይብቃኝ አሁን ።

እያንዳንዱ ሁሉም — የሠራው ምግባሩ ፥

ምን እንደሚያደርገው — ይወቀው ነው ጌሩ !

ይህን መምሪያ አድርጎ — ሁሉንም መተርጎም ፥
በምግባሩ አንፃር — አስቸጋሪ አይሆንም ።

የምትሠራውን ግብር — ሁልህ ስለምታውቅ ፥
ምን እንደምትሆን — ራስህን ጠይቅ !

ምን አይነት ባሕርይ — ምን አይነትስ ምግባር ፥
ድኀረ ሞት ወሳኙ — ቅድመ ልደት ሲኖር ፥
ለማድረግ የሚያስችል — እያንዳንዱን ፍጡር ፥
ቁንጫና ትኋን — ቅማል ወይም አነር ፥
አይጥና ትንኝ — ፀንቁራሪት ብሆር ፥
ወዘተ ወዘተ — እድራጊው ሲቀየር ፥
የቱ ጠባይና — የትኛውስ ተግባር ፥
መሆኑን ገምቱ — በያንዳንዱ ግንባር ፥
በሕይወት የሠራው — ሰው ልጅ ባለም ሲኖር !

በሌላኛው እንቀጽ — ዳግም ልደት ሲያትት ፥

ለሕይወት ተግባር — ዋጋ እንዲሆን ቅጣት ፤
ዓታም ይቀይራል — በዳግመኛው ልደት ።

ወንድ ሆኖ የኖረው — ወሲብ ሲያደበድቡ ፤
ሴት ይሆናል ይላል — ባዲስ ልደት ወደዚ ፤
በተራው እንደሴት — ሊፀንስና ሊያረግዝ ፤
ሊቀምሳት ጣጣውን — የሴትን ችግር ጓዝ !

በጎ ምግባር ሠርቶ — ያወረተ ጠባይ ፤
በዳግም ልደቱ — ይኖራል ክብር ላይ ፤
ምንጊዜም ቢወለድ — ዳግግይ ግልባይ ፤
ፍጥረቱን ሳይቀይር — ሌላም ሥቃይ ሳያይ ፤
ብፁዕ ሰው ነውና — ባላየው ባሕርይ ፤
ስለዚህ ስለሱ — አልኝም መተንበይ !

ፅኩይ ግብር የሠራ — ሁሉም በየግሉ ፤
ሲሞት ይቀምሳታል — መከራን በሙሉ ፤
በቁራንም ሆነ — ወይም በወንጌሉ ፤

እንደተነገረው — በሃይማኖት ሁሉ ፤
እንደምሥራቆችም — የዚህ ዋጋ ውሉ ፤
ፍርድን ያቀዳጃል — ሁሉም በየክፍሉ ፤
በግትምተው ነፍሱ — ሌላ ሆኖ አካሉ ።

የክርስቲያን ምርጫው — ከሁለት አይዘልም ፤
እኔም ያለሁበት — ያባት ያያት ቅርስም ፤
ወንገሥተ ሰማያት — አለያም ገሐነም ፤
ከገሊው ከአል ውጭ — ምንጊዜም አይወጣም ።

ምናልባት ነጸወት — የኔ ያገሬ ሰው ፤
ተጠምቶ እንደሆነ — ውሻ በሚያደርው ፤
በምሥራቁ ዕምነት — እስያ ውስጥ ባለው ፤
እንዲት ቃል አለችኝ — ለሱ የምነግረው ።
እግዜር አደራውን — አህያ አያርግህ ፤
ስትጣን እንዳትኖር — በዳግም ልደትህ !!!

ነሽ አሉ፣ ነሽ ወይ?

ነህ አሉ፣ ነህ ወይ?

ሺ ባ — Shiva

እንደሺባ አካል — አራት እጅ ቢኖርሽ ፥
እንደሕንድያኑ — ሁሉ ባመለክሽ ፥
እንቺ ግን ባካልሽ — ተራ ሰው ስለሆንሽ ፥
አትወግደቂ — ግንም አይመገድልሽ !!

መዘክርነቷ

ምግታሬዊ

አንዳንድ አንጎላቸው የመዘባቸው ፉዞ ሰዎች ፣ ግለ ራሳቸውን ከሌላው ሰው የተለዩና የሚበልጡም በማስመሰል፥ ክቡሩን የሰው ልጅ መሠረታዊ እኩልነትና የአንድነት ልዕ ልና ለሚፃረሩ ኢሰብዓውያን ሁሉ የቀረበ ርቱዕ ምግታር ።

ነሽ አሉ
ነሽ ወይ?

ነህ አሉ
ነህ ወይ?

ዳይኖሰርስ ሲጠፉ — ሌዋታን ብሔሞት ፥
ደገኛ የሚያህሉት — የጥንቱ ፍጥረታት ፥

ዕድሜያቸውን ቆጥረው — ካለው ሲጠፉ ፥
የተካቸው ሰው ነው — ትንሹ ሙንፉ ፥
ይላሉ ሊቃውንት — መርምረው ያለፉ ።

ሁለት አይኖች ያሉት — በግንባሩ መሐል ፥
ወንቶች እግርና እጅ — ደግሞም ምግን አካል ፥

ነገሩን ወግኒያ — አንድ አፍንጫ ያለው ፥
ድምፅ እግሰግዐት — ጆሮ ከናንቴናው ፥

መሰል ነው የሰው ልጅ — ትክክል በተራ፥
በደምና ባጥንት — ታንፆ የተሠራ ፥
አንዱ ካንዱ እማይበልጥ — ከአንዱ ጋራ ፥
አፋስካም ካምቻትካም — የትም ምድር ቢዘራ !

አካባቢውና — ኑሮም ቢለየው ፥
የሰው ልጅ መሰል ነው — ቦታ የሌለው ።

ያካባቢ ባሕል — ባይነት ቢለያይም ፥
የሰው ልጅ ዋሕድ ነው — በተፈጥሮው አቋም ።

ቢረዝምና ቢያጥር — ቢቀላና ቢጠቁር ፥
ጂንስና ሆርሞን ነው — ወይ ያለበት አድባር ፥
ውቅቱ ምግብናው — የያለበት ሀገር ፥
የለየው መሆኑን — በጥናት ምርምር ፥
የጄኔቲክስ ጠበብት — ተናግረዋል በምር ፥

ወነቸው ምክንያት — ለልዩነት ምንዝር ፥
እንዴው ለደንብ ያህል — መዘፋለቅ ቢኖር ።

አለበለዚያ ግን — ሁሉ ሰው እኩል ነው ፥
ባጥንቶች ተዋቅሮ — ሥጋን ለብሶ ያለው !!

ግንም ከግን እያነሰ — ቢቆጠር ጆግቱ ፥
ግነው ከግን የሚያንስ — ቢወዘዝ እንጀቱ፥
የትኛውስ ይሆን — ብሬት ጭንቅላቱ !
ግግሽ አካሉ ሰው — ነብርግ ያ ፊቱ !
መሰል ማኅተም ነው — ሰው ልጅ በፍጥረቱ ።

ለመሰልነቱ — ስንፈጥር ጥርጥር ፥
አርገን እናያለን — ክንፍ እንዳለው ፍጡር ፥
ቀለም እንሰጣለን — ብለን ነጭ ጥቁር ፥
ወይም የቢሆና — የሌላው አይነት ዘር ፥
ከበርባርስ ያለ — የማይኖርም በምድር ፥
ከንቱ ተረብ ወሬ — ጎሊናን አደናግር !

ነሽ አሉ ፣ ነሽ ወይ?

ያሉትን ይበሉ — ግን እሚቀበለው ፥
አይናገርም በጥራሽ — እስከመጨረሻው ፥
ሁሉም ያውቃልና — ሐቁን በውነታው ፥
መሰሉ የሰው ልጅ — ነባቢት ነፍስ ያለው ፥
እኩል እንደሆነ — መሰል በተፈጥሮው !

ሂዩማን ራሱ — ዘሩ እንኳ ሲቆጠር ፥
አንድ ብቻ ነው — ሁሌም ቢዘረዘር ።

ላይናገርበ ቢንቁ — ሌላ ታናሽ ፍጡር ፥
ምክንያት አላቸው — የማያደራድር ።

ረቢ ሠገደ — በመንፈቀ ሌሊት ፥
ለሌላው ረቢ — እያለ ቢጸጋት ፥
ያገር ባለቅኔ — ቢሰጥ አስተያየት ፥
ባቶችን ጠቅሶ እንጂ — ያበላለጠበት ፥
እንዳለው ግን ያውቃል — ሰው ልጅ እኩልነት ፥
የአቢን አልሰጠም — ለሦሕላን ፍጥረት ።

ነህ አሉ ፣ ነህ ወይ ?

ይህ እንዲህ ከሆነ — መሠረታዊው ሐቅ ፥
ልዩ ነን ባዮችን — ይስው እስቲ ልጠይቅ ።

የጥያቄዬ ቢቅ — አይከብድም ነው ቀላል ፥
ነሽ አሉ ነሽ ወይ — ብሎ ይጠይቃል !
ልዩነቱ ቦታው — ምን እንደሁ ያበርታል !
በሥላቅ በምፀት — ሲጀመር ያሥቃል !!

ኩኩዬ ነህ አሉ — ኩኩዬ ነህ ወይ
ከሰው የተለየ — ቀንድ ያለህ ከላይ !

ሌሰቢያ ነሽ አሉ — ሌሰቢያ ነሽ ወይ
ወተች ያነጠነጥሽ — ከባቶችሽ ላይ !

አንቺዬ የየት ነሽ — ብዬ ብጠይቃት ፥
የጁዬ ነኝ አለች — የልግድ ሆኖባት !

አንተዬስ ግን ትሆን — ብዬ ብጠይቀው ፥
ጅሩዬ ነኝ አለኝ — ቋንቋ እንደሁ ሳያውቀው !

ግማሽ ሰው – kentaur

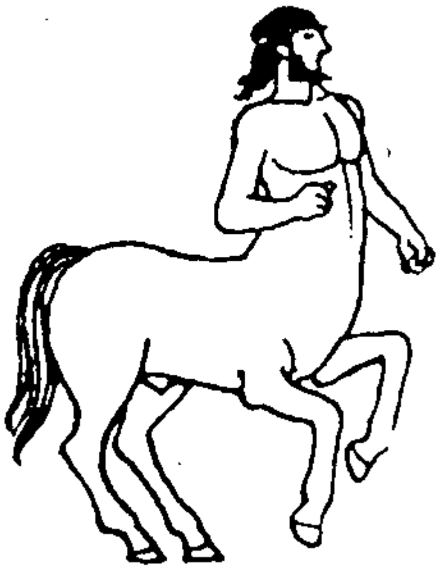

እንደግሪኩ ብትሆን – ግማሽ ሰው ኬንታውር ፥
በልዩ ተፈጥሮህ – ባመለክሁህ ነበር ።
አንተ ግን እንደኔው – ሙሉ ሁለንተናህ ፥
ተራ ሰው ነህና – በተፈጥሮ ቅርፅህ ፥
ጭራሽ አይገባኝም – አምልከኝ ማለትህ !!

ነሽ አሉ፣ ነሽ ወይ?

ሰዎች ነን የሚል ወለሰ – ቢሰጡን ኖሮ ፥
ምንኛ በዓወኝ – ወለሳቸው ግር ሆና !
በሰውነት ያለን – ትልቁን ሐቅ ትተን ፥
በዝርዝር ልዩነት – እንግቅታለን ፥
ምን መግቀቅ ብቻ – ልናም እንነሳለን !

ታሪያ እስቲ ልጠይቅ – ሁሉንም በተራ ፥
ወለሰ እምቢ ባይሆን – እምባ እየጠራ !

እግራ ነህ አሉ – እግራ ነህ ወይ ፥
ከሰው የተለየ – ያለህ ባሕርይ ፥
ካናም ተፈጥሮ ውጭ – ያካበትህ ጠባይ !

ያንኪዬ ነሽ አሉ – ያንኪቱ ነሽ ወይ ፥
ከሌላው የሰው ዘር – ፍፁም የማትወሰይ !

ወላሞ ነህ አሉ – ወላሞ ነህ ወይ
በልዩ ተአምር – ጠብ ያልክ ከሰማይ !
ከሰው ተለይተህ – ያለህ ዓይን ጭን ላይ !

ኩናማ ነህ አሉ – ኩናማ ነህ ወይ
እንትንህ ግምባር ላይ – ተተክሎ እሚታይ !

ቆረቴ ነሽ አሉ – ቆረቴ ነሽ ወይ
ሰሉም ዓይኖች ያሉሽ – ከግንባርሽ ላይ !

ነጃግ ይሉሃል – ነጃግ ነህ ወይ
ጀርባህ ጥሩ ያለው – ዝንቦችን ከልካይ !
ከሰው ተለይተህ – አውሬውን መሳይ !

ጉዴላ ነህ አሉ – ጉዴላ ነህ ወይ
ሌላው ሰው የሚያይህ – እንደ ሰው ገዳይ
ሰው እሚያተኩረው – አንተን አንተን ሲያይ !
ጎንደሬት ነሽ አሉ – ጎንደሬት ነሽ ወይ
ያጥንትሽ ኬሚካል – ካጥንት የሚለይ !

ጉራጌ ነህ አሉ – ጉራጌ ነህ ወይ
ከንፉግ ሰው የሆንክ – ከሌላ የሚለይ !
ገራጂቷ ቀልብህ – የሚያከንፍ ሰጋይ !

ትግሬ ነኝ ትላለህ – ትግሬያዊ ነህ ወይ
ከጠቅላላው ሰው ልጅ – ያለህ የሚለይ !
ባለ ሐምራዊ ደም – ያይደለ ተራ ቀይ !

ወዘተ ወዘተ – ሁሉን ይጠይቃል ፤
እኔ ከሌላው ሰው – አይደለሁም መሰል ፤
እያለ በድፍረት – አይደለሁም እኩል ፤
የሚደነቁትን – ዕብሪተኛ ክፍል ።

ያን መሰል ጥያቄ – መጠየቅ ይቻላል ፤
እንጥር ለማምረት – ሐቁን የሰው እውል ።

የዚህ ሁሉ ብሒል – አንድ ማስሬያው ልጥ ፤
ለማለት ይቻላል – ሰው ከሰውም አይበልጥ ፤
እኩል በተፈጠረው – የትም ምድር ቢቆጥ ።

ቆላ ይኑር ደጋ – ጂ ቋንቋ ይናገር ፤
ባሕሉና ልምዱ – ይሁን ልዩ ቅይር ፤
እንደሰውነቱ – መብቱ ነው ለመኖር ፤

ሰብፅናው ተከብሮ – ምንም ሳይደፈር ፥
ሁሉ በየፊናው – በለሆነ ክብር ፥
እኩልና መሰል – ነውና ሲፈጠር !

እንዴው ቋንቋ እንጅ – ድምፆች እያጋጨ ፥
ከወንዙ ከነፋው – ሰብስቦ እየረጨ ፥
ሰውን ልጅ ከሰው ጋር – በማገባር አጋጨ ።

ሰው ግን በተፈጥሮው – ሁሉ ሰው እኩል ነው ፥
እንዱ ከሌላው ጋር – ሲተያይ ተፈጥሮው ፥
የተለየ አጥንት – ደም አካል የሌለው !

በርግጥ አይመስለኝም – ልዩ አካል የሚኖር ፥
ባለሦስት አፍንጫ – ባለስድስት እግር ፥
ጆሮው ደረቱ ላይ – እትም ብብቱ ስር ፥
የተለበጠለት – በልዩ ተዓምር ፥
አይመስለኝም ያለ – በሰው አፈጣጠር ፥
ሁሉ ሰው መሰል ነው – በቅርፆቹ እንኳር ።

በገንዘብ በዕውቀት – ሰው ባይስተካከል ፥
የኑሮ ፈርጅ እንጅ – ማን ከማን ይበልጣል !
በተፈጥሮ እኩል ነው – የሰው ልጅ በአካል ።

ባይኖ በድመቱ – ይኩራ እንጅ የሰው ልጅ ፥
በግና ፍየሉን – ይናቅ እንጅ የሰው ልጅ ፥
ገዛ መሰሉን ሰው – ቢያቃልል ወይ ቢያፋጅ ፥
ትዝብት እንጂ ትርፉ – ከቶ ምንም አይበጅ !

ሰው መሰሉን ፍጡር – ቢንቀው በመንፈስ ፥
ቅሌት እንጅ ትርፉ – ከምንም አያደርስ ።

እንድ ወይ ፍጡር – ቀንድ አልባው ጭራ አልባው
ተከባብሮ መኖር – ሰው ለሰው ሲገባው ፥
እኔን አይገባኝም – መናቁ ምነው !

ሁለ ነው ጠይብ ነው – የሚሉት ርችት ፥
ስንቱን ወገን ጠብሷል – መርዶት በስሜት !

የዘር አስተሳሰብ – መዘረር አለበት ፥

እንገላቷልና – የሰው ክብር በመንካት !

ማንም ከማን እያነሰ – ቢቆጠር እኖንቱ ፥
ብዙም አይደል ብልጫው – ቢለካ እንጀቱ ፥
እንዱን ሰው ሌላው ሰው – በልዩ በማቱ ፥
ምንም ፋይዳ የለው – ቢንቀው በከንቱ ፥
እኩያው ነውና – በሥነ ፍጥረቱ !

መሰሉ የሰው ልጅ – ነባቢት ነፍስ ያለው ፥
ሁሉም በተፈጥሮው – ትክክል እኩል ነው ።

ሊያማን ራስ ነው – ዘሩ እንኳ ቢቆጠር ፥
በመዝገበ ፍጥረት – ቀዳማዩ ቁጥር ፥
ከዕልፍ አዕዋፋት – ፈጡራኖች ድርድር ።

በክቡር ሰው እንግር – ብናነፃፅረው ፥
ባሕልና ልማድ – ያምባዎች ምርት ነው ፥
የዕድሜ ቆይታ – አካብቶ ያስገኘው ፥
በምንም አይበልጥም – ከክቡር ታላቅ ሰው ።

ቋንቋም ቢሆን ዛሬ – ተራ ሳይገለ ነው ፥
ባጭር ኢንቴንሲቭ ኮርስ – ግምንት የሚሰጠው ፥
ለማጥናት ለማወቅ – ብዙ ዘዴ ያለው ።

ትልቁን ክቡር ሰው ፥ ቁንጽል ልዩነቶች ፥
ማዋረድ አይችሉም – ዕብሪት ቢያብጥ ቢያሰለች
ማናጋትም አይችል – የኩልነት መብቶች ፥
በሰውነቱ እንግር – ናቸውና ሊምንቶች !!

ስለዚህ ጥያቄው – ትክክል ነው በርግጥ ፥
መሆኑን ያሳያል – ሰው ከሰው የማይበልጥ ፥
በተፈጥሮው መሰል – በውጭ ሆነ በውስጥ !!

ነሽ አሉ ነሽ ወይ – ነህ አሉ ነህ ወይ ፥
ሆናችሁ ያላችሁ – የልማድ ሲሳይ ፥
ከክቡር ሰው ይልቅ – ለባሕል እውደላዳይ !

ሁሉን እንተውና – ዕንቶ ፈንቶ ነገር ፥
በሰው እኩልነት – ተባብረን እንኑር !!!

* * *

ድመቶች ሲያሾፉ!

ድመቶች ሲያሾፉ — አይጦች ተጠበው ፤
ከዕውቀታቸው ብዛት — ከድመቶች አልፈው ፤
ሰው እናድን አሉ — ዶክተር ሐኪም ሆነው ።

ፍንደታ — ቁ 94

መዘክርነቷ

የብሔሯንን ክብረ ልዕልና በመናቅና በማቃለል አን ንድ ብልጣብልጥ ገለ ሰዎችና ጥቅም ያመጣኛቸው ወድናች የራሳቸውን ጥቅማጥ ጥንት እያለው በመግን ላይ ባሉበት ወቅት ፥ ሕጋዊ የዋኒቷ ባለቤት የሆነው ብሔሯት ሕዝብ የግኒ ተወልካች ሆና በመገኘቱ ፥ ደህች ግጥም ላስገራሚ ታጋሽነቱ ፥ ለራሱ በእርምጥ ላለው ብሔሯን ሕዝብ ነው ።

መምህሩ ተፈጥሮ — የሰው ፕሮፌሰር ፤
ስንት አለው ፎርሙላ — የሚያስተምረው ታምር ።

ስንት አለው ትምህርት — የሚያስጠናው ጥበብ ፤
ካንጀት ከቀረቡት — የሰው ልጆች ከልብ ።

ያስተምራል ተፈጥሮ — ሁሉን በየዘርፉ ፤
ተከታይ ካገኘ — ሐቅ የሚደግፉ ።

ከተፈጥሮ ትምህርት – ከጥበቡ ማዕድ ፤
እንዳንዱን ልጠቃቅስ – ብዙም ሳልቀላምድ ።

እነዋድ ገለባ – ልባቸው ተነፍቶ ፤
ከእሳት ቢጠጉ – ወኔያቸው ደንፍቶ ፤
ውበቱን ያስተምራል – ተፈጥሮ ተዝናንቶ ።

ያራል ይቃጠላል – ይከስላል ይከስማል ፤
ባለው ልዩ አቅሙ – ሌላ ምን ይሆናል ፤
ጭድ ከእሳት ቢጋባ – ውበቱን ያውቀዋል ፤
ወምከን ብቻ ሳይሆን – አልፀነት ያወርታል ፤
ይህን የጋድ መሆን – ተፈጥሮ ያስተምራል ።

ጆሮ ዳባ ልበስ – ብሎ ጭድ እጆሬ ፤
እሳትን ቢነጅስ – ቢለክፍም እንዳውሬ ፤
ካሳሉ ያገኛል – የውበቱን ፍሬ ።

ከዚህ የበለጠ – ተፈጥሮ ምን ያስተምር ፤
ምድሪቱን ተማምና – በርሷ ላይ ለሚኖር ፤
ሕግና ሥርዓቷን – ማክበር ለሚሞክር ።

በራሱ የሚያፌዝ – ነብርና አንበሳ ፤
ከስሩ ያገኛል – መከራና አበሳ ።

በራሱ እሚቀልድ – አንበሳና ነብር ፤
ካቅራቢያው ይማራል – የድቀቱን ምሥጢር ።

ውሻ ቢያስፈራራው – ፈሪኛን አንበሳ ፤
ምን ያስደንቀናል – እስከሆነ ሬሳ !
አጋድሞ ቢግጠው – ከጆሮው ቢያገሳ !

አነር ቢያስፈራራው – የለገመን ነብር ፤
ምን ያስደንቅ ከቶ – እስከሆነ ዕውር ፤
ግዳቱ ተስኖት – ሲሸናበት አነር !!

ፍየል ጥፍር አግኝቶ – ነብርን ቢቧጥጥ ፤
ምን ያስደንቀናል – እንዲህ ያለው በርግጥ ፤
ጥፍረኛው ተኝቶ – በቅዠት ሲማግጥ ፤
በሀልሙም እስካለ – ሌሎችን ሲያግርጥ ፤
ራዕይ አጥቶት – በምትጠት ሲያፋግጥ !!

አጅሬ እያ ቫዮን — ብትረግጠው አሀይት ፥
ምን ያስደንቀናል — ብትለጋው ሰማያት ፥
ወይም ብታጉነው — እንጦርጦስ አዘቅት !

ያንቀላፉን ጉንዳን — ትኋን ብትቆነጥጥ ፥
እንቴናውን ነክሳ — ሞጁ ብታስረግጥ ፥
አረ እንዴት ይደንቃል — ያስገርምስ በርግጥ !

እጇሬትን ጥንቸል — ኤሊ ብትቀድማት ፥
ማነው የሚደነቅ — በጥንቸሏ ልግመት !

በሆነው መሆን ላይ — ፍጥረቱ ሲያላግጥ ፥
ተዓራፊው ሁሉ — ደርሶ ነፍሱን ቢግጥ ፥
ማስገረም አይችልም — ወይም ሊያስደነግጥ ፥
ደግሞም ማበሳጨት — ሊያስተያይ የነፊጥ ፥
ራሱ ፈግፍን — ባስገኘው እረወጥ ፥
ራሱ በራሱ — ቢታጠል ወይ ቢፈርጥ ፥
ከቶ አያስደንቅም — ነብቶ ቢግቅቅ ግጥ !
ተነትሮ ያለ — ለዘመናት ሽቅብ ፥

ድመቶች ሲያሾፉ!

ድንገት ተደርብቶ — ተራራና ያ ግንብ ፥

ማንን ሊያስደንቅ ነው — ቢናድ ከራሱ ላይ ፥
ራሱን ጠብቆ — ካልኖረ ሰው ነኝ ባይ !
ካልተከላከለ — ዶፍ ሲወርድ ከሰማይ !
ማን ሊደርስለት ነው — ቢፀክ አደባባይ ፥
ራሱ በራሱ — ካልነተረ ሞቃይ !

ቁልቁለት ፈልጎ — የሚፈሰው ጅረት ፥
ወደላይ እቅንቶ — ፏፏቴውን ማያት ፥
ማዕበሉ ፈልቶ — ባያስበው ድንገት ፥
ባልሞተው ነፍሱ ላይ — ቢጥለቀለቅበት ፥
ዘማን ሊያወካኝ ነው — የጥሐኑ ፍጥረት ፥
የኛ ተንዘባናኝ — ወገን ሕዝብ የሚሉት !

ሰደድ እሳት ግዞ — ካለበት ቢያጋየው ፥
ባለ እጁን ተቀምጦ — ኡ ኡ ቢል በዋይታው ፥
እራታውን ቢያቀልጥ — ማን ሊደርስለት ነው !

ምንም ሳይዘጋጅ – ተዘርሮ ያለው !!

እውሱ ነፍስ ወጥቶ – ጠራርጎ ቢያጠፋው ÷
ዶጋመድ ቢያረገው – ብናኝ ትቢያ ያን ሰው ÷
እረ ከቶ ምን ሊል – በግን ሊያወሻኝ ነው !
ያላንዳች ዝግጅት – ተፈንግሎ ያለው !
በሞግዚር ቢነሳው – በፈንጂ ቢያመዘው ÷
እንደድርና ማግ – ሸራርቦ ቢፈትለው ÷
በካራ ቢወትረው – በጎራዴም ቢያርደው ÷
እረ ምን ሊል ይሆን – ብትን ነጠላው ÷

ወይም ድምፁ ሕዝብ – እርምጥ የጠጠው ÷
እላንዳች ዝግጅት – ጥበቃ ሳይኖረው ÷
ለዘመናት ፅድግ – ተኝቶ የኖረው !
እጆቹን አጣጥፎ – ሲያሾፍ የነበረው !

ዘወን ውሴ አይደል – በሉላ ባሕር አይከፍት ÷
ወይም እንደላሚት – ነልያድን ጠላት ÷
ወንጭፍ እላበጀ – በሩቅ የሚያሽበት ÷

ወንጅ እላደበረ – የሳምሶን አይነት ÷
አፀግደ ኢሎፍሊን – ነጥቶ የሚለበት ÷
ዘወን ተነምር – አልፏል ድር በቸንት ÷
ዛሬ የሚያጥቃው – የገዛ ራስ ጥረት ÷
እንደሆነ ታውቋል – ባያሌ ሊታወንት !

ታዲያ ለምንድነው – ንልበት ያላበጀ ÷
ባንድነት ተባብሮ – ኃይል ያላደራጀ !

ከላይ ካናቱ ላይ – ናላ ቢሰቅለት ÷
የባሩዱን ዝናብ – በገፍ ቢያወርድበት ÷
ጥይት ነገር እቅርቦ – ባቱ ቢያነርበበት ÷
ጋዝ ጠላ በጥብጦ – ቢግተው በንልበት ÷
ግን ሊርበለት ነው – በወከራው ሰንት ÷
ወላጅ አላበጀ – በርላታ እሚወክት ÷
ወይ ራሱ አልሠራ – ወላኛ ከወነት !

ግንን ድረስ ሊል ነው – ለርላታ ለወጥኝ ÷

ተኝቶ የኖረ — ሕልም ያላለ በታኝ !

ማጥቂያው እንኳ ቀርቶ — ለመከላከያ ፥
ያስፈልገው ነበር — ሕዝባዊ መገሬያ !

በመከራው ሰዓት — መሆኛው መገኛታ ፥
ጥበብ ያጥቀረው — ውስጣዊ መከታ ፥
ሊኖረው ይገባል — ለሕይወቱ አለኝታ !

እንዴት አይማርም — ሰው ልጅ ከተፈጥሮ ፥
የሚሰጠውን ሐቅ — ሌላም ተመክሮ ፥
ጥበቡን ምርኮቱን — ፀጋውን ዉምር !
ለክፉ ቀናቹ — ግለፊያ አፀምሮ ፥
ድልድይ እንዲሆነው — ሊያኖረው አሻግር !

ከቶ ምን ይገርማል — ያልተዘጋጀን ኃይል ፥
ዶጋወድ ቢያደርገው — ትንታግ ትንባት ከፍል !

ጥጥ ያለው ብዙኃን — አርምጥ የጥጠው ፥

ገለል ብሎ በሩቅ — ትንግርቶች የሚያየው ፥
ጃ ጊዜ ታዝዞ — ተዝብት ያልጠገበው ፥
ወንቶች ሲናጡ — ተወልካች የስተኛው ፥
ምን ቅጠል ነክቶት ነው — አረ እንዲያ ያስቻለው፥
ለዘመናት ፅናግ — ከፋር ቶጥ ያለው !!

እንደ ሊጥ አብኩቶ — ኩፍ እስኪል ጠብቆ ፥
በርጃና በሐሪፅ — አቅጥና ደባልቆ ፥
ከጋለ ምጣድ ላይ — ዘርር አድርቶ ፥

በስተመጨረሻ — ልዩነሀ ነው ቢለው ፥
ከቶ ለወታወም — ምንስ አቅም አለው ፥
ሉቆት ላይሆን በፊት — ነበር እንጅ አምቢታው፥
በላኔ ስብግ — ጋግርት ወቸ ሊለቀው !

በሕይወቱ ምርገው — ነፍሱን ሲያጥከፉት ፥
ኮርን አወግቅለው — ወላ ቅጥ ሲያላፉት ፥
የለሕላዊን ኩነት — ወቅናቢስ ሲያደርጉት ፥

እንዲያብድ እንዲቃወስ — አንዳንድ ሲያጥክዉት ፤
አረ ምን ነክቶት ነው — ጭጭ ፀጥ ያለበት ፤
ብዙኃኑ ክፍል — ያገር ሕዝብ ደግሚት ፤
ሞቱን ባይኑ እያየ — በአርምሞ እሚሞት !!

ጥቁር አዝሙድ ቁንዶ — ደግሞም ኮረሪማ ፤
ዝንጅብል በርበሬ —አሞሌ ጨው ሽንኩርት ፤
ሲወገብ የኖረን — ሲያግስል ያንን ድስት ፤
የደላውም ቅቤ — ያልተወቸው በይት ፤
ሲጠጣ የኖረ — የድስቱን ባላባት ፤
ያንን ማግሰያ — ወቅጣ በዱላነት ፤
ይዛ ብትወጣ — በሙሉ ልብ ድፍረት ፤
ታንክ አይወክታትም — እንኳን ተራ ጥይት !
መብቷን ለማስከበር — ብትነሳ እናት !!

ዕርፍና ጆሯትን — ቢታጠቅ ገበሬ ፤
እምዬ ቢነሳ — ነገ ሳይል ዛሬ ፤
መደደም ይችላል — እንኳን ሰው ከቶ አውሬ !

ነጋዴው ሚዙን – ካህኑም መስቀሉን ፣
ባለሙያው ሁሉ – ልዩ መግሬያውን ፣
እየያዘ ቢያምፅ – ቢያግርም ሥራውን ፣
ማንበርከክ ይችላል – እፑኪ ጠላቱን !!

ብዙኃኑ ወገን – ከሞጠው እርምጃ ፣
ያልታል በየተራ – ሳያልፍ የሞት ፅድም !

ድመቶች ሲያሾፉ – የሚለው ምሳሌ ፣
ለብዙኃኑ ነው – እንዳይቀርበው ቶሌ ፣
ንፃሬ በመስጠት – ለማስጠንቀቅ ሁሌ ።

ሌላው ሌላው ቀርቶ – ስቱሬው ትምህርት ፣
ወርቃ ወርቁ ምክር – አለማዊው ዕውቀት ፣
ጥበቡ ተመክሮ – ደረቁ ዕውነት ፣
ተፈጥሮ ሊቅ መምህር – ከሰጠን አብነት ፣
የነውር ታሪክ – ልዩ ናሙናነት ፣
ይበቃል ይችላል – ሊሆን ማስረጃነት ።

የውስጥ ችግሮችን – አድርጎ መከታ ፣

በቱማታው መሐል – ለሚጠቀም ቦታ ፣
ትርምስ ግርግርታን – አድርጎ ከለላታ ፣
ባገኘው ልዩ ዕድል – ሕዝቡን ሊያንገላታ ፣
ኃያላን ይዞ – በወገኑ ፋንታ ፣
ንፁሐን ወገን – ድባቅ ለሚመታ ፣
ማሳያ ይሆናል – ተንኮሉን ባንዳፍታ !

ለሚያሾፈው ወገን – አብነት ይሆናል ፣
የሚያስከትለውን – ጉዳቱን ያሳያል ፣
ፊንጠር ብሎ መሳቅ – ምንኛ እንዲበድል ፣
ወይም ንቆ ማየት – ትንንሹን አካል ።

ታሪኩ እንዲህ ነው – ሳያጥር ሳይረዝም ፣
በድመት ጀምሮ – ባይጥ የሚፈጸም !

በሆነ ምክንያት – ድመቶች ተናደው ፣
አኩርፈው ነበረ – ጠቃሚ መስሏቸው ፣
ነፅብ ቀንፅል የሚል – በሽታ ለክፋቸው ።

ለንዴት መጣ - የዘየዱት መላ ፥
ግዙፍ ነበር አንዱ - የተግባር በደላ ፥
ፈንጠር ብሎ በሩቅ - ወምስል ዋኘ ተላላ !

የድመትን ግዙፍ - አይጦች ተረድተው ፥
ያላ ኃይላቸውን - ከወዲያ አሰባስበው ፥
ያለምንም ስጋት - ገቡ ከዘረፋው ፥
ግርገጃ ጓዳውን - ያለ ፍርሀት ወረው !

በጥቂት ቀናቶች - ደቂቃ ሳያርፉ ፥
ጥራጥሬ ዘርን - ታቅመው አጠፉ ፥
ያስቸገራቸውን - ጥረው አፈሰሱ ።

ይህ እንኳ ብቻውን - ይበቃቸው ነበር ፥
አልፈው ተርፈው ሄዱ - ሥጋ ለማባረር ።

እጅግ የሚደንቀው - በሥጋው ወረራ ፥
እኩር በተኛው - በቤያ በቀብሬራ ፥
በራሱ በድመት - መሆኑ ነበረ !

ከድመት ቁጥጥር - ነፃ የወጣ አይጥ ፥
ያገኘታ ገባ - ብሎ አላስቀምጥ ፥
እለም አላስገባ - አላስተኛ አላስርጥ ፥
አላሠራ አላሥቅ - ደግሞም አላስቀምጥ ።

በድመት ማኅለብ - ነፃ ወጣሁ ብሎ ፥
ምድረ አይጥ አበደ - ጉድጓድ ቤቱን ጥሎ !

ከድፍረቱ ብዛት - አይጥ ልብ አግኝቶ ፥
ከጥራ ጥሬ እህል - አልፎ ሄዶ ገብቶ ፥
ከቤት ከማጀት ውስጥ - ዘሎ ተንሠራፍቶ ፥
ጆሮ ይቆርጥ ጀመር - ያለውን ተኝቶ ።

የድመትን ጥፍር - ቶሎጥ መጋዝነት ፥
ለጊዜውም ቢሆን - ለሚገኝበት ወቅት ፥
ከነመፈጠሩም - በጥራሽ ዘንጉት ፥
ያሸለበው ድመት - ታቅፎ ቢተኛበት !

ድመቶች ቢተኙ - በሚሞቅ ጋቢ ውስጥ ፥

ቀዘኛ አይጥ ሁሉ — ገባ ምንም ሳይጠርጥ ፥
የሚያንቀሳቅሰውን — ጆሮ ሊቆራርጥ !

ጆሮዎች ቆርጦ እንኳ — ቢተው ነበር ወልክም ፥
ካካል ውስጥ ገባ እንጂ — አጥንት ሊቆረጥም ፥
በጣውኝ ደገውኝ — ወወሬያ ሕግ ደንብ !

የቆረጠውን — አጥንቶች ሲቆጥር ፥
ከዚ አድርሶታል — ነደና አውቀ አይጥ ደፋር !

ጆሮዎች ወምጠው — ያረካው በነበር ፥
አጥንቶች ሰብስቦ — የወቁጠሩ ምሥወር ፥
ፍቺውን ለማውቅ — ሊጥጁል ታላቅ ችግር !
በዘወናት ሁሉ — ያልታየ ተዓምር !

አይጥ በድመት ላይ — ያስከተለው ጣጣ ፥
የሀ ነበር ባጭሩ — ተጧጦ ሲወጣ !
እንቅልፍ የፈጠረው — ሱብ ፅዳ ባላንጣ !

ባለንበት ዓለም — ምስየው ግንሩ፥
እዚያም እዚህ ምድር — በሕይወት ሲኖሩ ፥
ምኒም ሕዝቦች ናቸው — ክብሩና አድባሩ ።

በተፈጥሮ ግዛጅ — ቢኖር ማንቀሳቀት ፥
ሕግና ሥርዓት ነው — ለእንስሳት ላፉዊት ፥
ሁሉም ሲደክማቸው — ማሸለብ ወተኛት ፥

ባፍሪካ በሌላም — የሚኖሩ ሕዝቦች ፥
ይሀ ግዛጅ ይዟቸው — ሆነው ሰለባዎች ፥
ለጊዜው ቢገኙ — ሆነው እንቅልፋሞች ፥

ያንጋላታቸዋል — አበላባይ ውድን ፥
እነሱም ሲያሾፉ — እሱም ሲያበስ ሲያድን ።
እንደድመቶችም — ጆሮ ሲያስቆረጥም !

የማጥጊቱ ጥበበ — እንላይዘነጋ ፥
የሕዝቦችን ትኛ — ባይጠፍ ልዝጋ ።

በድመቶች ማሾፍ — አይጦች ቢያጠቁ ፥

ድመቶች ሲያሾፉ!

አይጦች አይሆኑም — ከቶ እሚጠየቁ !

ድመቶቹ ከእንቅልፍ — እስኪነቁም ለታ ፥
መፍጠሩ አይቀርም — ተድላና ደስታ ፥
ላይጦች ሠራዊት — ባጥንት ላይ ፌስታ !

የሚያሾፍም ሆነ — ያንቀላፋ ፍጡር ፥
ወቅቱ ሲደርስለት — መንቃት ስለማይቀር ፥

ወዮ ለአይጦቹ — ያቺ ቀን ስትመጣ ፥
እጥንቱን ሲቆጥር — የሚያገኘው ጣጣ !
በሚነቃው ጥፍር — ምንጭሩ ሲወጣ !

የሚሆነውን ጉድ — ዛሬ ከመዘብዘብ ፥
ብንጠብቅ ይሻላል — ያቺን ዕለተ ግብ ፥

ወይዘሪት ወይዘሮ!

ፍንደታ — ቁ 95

መዘክርነቷ

ማራኪ ውበቷን እንቅሩ በመከዳት ፥ ካሩዳ ኮርዋ ወንና ባላም ከገባች በኋላ ፥ ንጽሕ ና ሊናና ቅርስ ምሩል ለማምረት ስትሞክር ቆይታ፥ በስተኋላ ላይ ፥ መከሩዋ ውኃ እንዳልቷጠረላት ተረድታ ፥ እንደገና ካሩዳዋ ተወልዳ ፥ የናኤ ሩ በማቱ የገረረበትን ጉባል ኀረምላ በማሌሩሬ ቅ ፥ ታማዩ ጭታ ሆና ፥ በባሕረ ውስናና ወሲ ብ ውስጥ ተዘፍታ ፥ ዜሩያ ገረገንዶ እልበታ ብኋት ለምትምላቀቀዋ ምልታቂት ፥ ይሀች ማግም ግስታወቿዋ ትሆን ዘንድ ቀርባለች ።

ወይዘሪት
ወይዘሮ!

ምን ሊያሳየኝ ይሆን — ይኸው ዘንድሮ ፥
ምን ሊያሰማኝ ይሆን — ይኸ የኔ ጆሮ ፥
አዳዲስ ትንግርቶች — ያልነበሩ ድሮ ፥
ክሥተቶች ወለደችል — የሚያመርት እንክር ፥
ወኔና ከማያውቀው — ካራሱ ተፈጥሮ !!

አምናም አረጀና — ዘንድሮ ሞተ አሉ ፥
ኗሪ ልጁን ትቶ — ለፈላጊው ሁሉ ።

በጊዜ ድልድይ ላይ — ሁሌ ስንከራተት ፤
ያላየሁት የለም — የፍቅሬን ትንግርት ።

ምን ይነግረኝ ይሆን — እያልኩኝ ስጠብቅ ፤
ዘንድሮ ጃርዬ — ያስገኘን ዘሩቅ ፤
ከወትሮው ዜናዎች — እጅግ የሚያስደንቅ ፤
ነውና የሚያሰኘኝ — ብርቅና ዕፁብ ድንቅ ፤
ዛሬ ልናገረው — ሳልሸሽግ ሳልደብቅ ፤
የሚያልፍም ነውና — ለትውልድም ዘሩቅ !

የዘንድሮ ጃር — ታምር ያልተለየው ፤
ዜናው ሳይደርስ በፊት — ገና በቸዜግው ፤

እዩቸም ነበረ — ምልክቶች ባለም ፤
በጣም የሚያስገርም — ለሰዎች የማይጥም !

ፀሐይ ምሥራቅ ትታ — ስትወጣ አለወትሮ ፤
ምዕራቤ እግሯ — ከሥርዓት ደንብሮ ፤
ከፀደቷ ውጭ — መንገዷን ቀይሮ ፤

ራሳሩ ነይደም — ጠንግሮ ሽውርር ፤
መንገድ ለቃ ስትሔድ — ትራፊክ ተሽሮ ፤
አዲስ ሥርዓት ነለም — ያሉበት ዘንድሮ !!

ምን ሊወጣ ይሆን — እያልኩኝ በዉነት ፤
ምን ሊከተል ይሆን — በግለት ሥውቀት ፤
ደብዳቤ አገኘሁ — ካገር ቤት ሳልጠብቅ ።

ምን ያስገኝ ይሆን — እያልኩ ሳሰላስል ፤
ያ ደብዳቤ አወጣ — ዜናና ልዩ ገድል ።

የደብዳቤው ዜና — ባጭሩ እንዲህ ነው ፤
ታምር ፋር የሚባል — ልዩ ታንኳር ያለው ።

በተወለድኩበት — ባደግሁበት ወንደር ፤
አንዲት ልጅ ነበረች — የሚለየን አጥር ፤
ውበቷ ነረምሳን — ልብ ልቡን የሚሰብር !
የተፈጥሮ ሆና — ስጣት ዝንባሌ ፤
ጥከር እርተኝ ነበር — ፋስላት አጥሌ ፤

ባዘራዱ ሆናልኝ — ልገፋት ፋወሌ ።

እሷ ግን ወገቧን — ፋይናች እየረጨች ፤
ፀንቴን ጉብል ነበር — እርስ በርስ ያናጩች !
ከሥጋዋ ይልቅ — ለነፍሷ ያደረች !!

እንቱ ያሉት ሁሉ — እንቺ ያላት የለም ፤
ያቺን ተክለ ገነት — ልዋኒቱን ደግም ።

ፈገግ ፊታ ብላ — ከንፈሯን በትክፍተው ፤
የጥርሷ ወጋጋን — ወብረቅ ምስጋን ይነሳው ።

እያብረቀረቀ — ያንሸዋረረው ወንድ ፤
ለስሌት ያቅታል — እየታወረ ሲያብድ ፤
ያምባችን ኅሬምሳ — በፍቅሯ ሲሸወድ !

የቅንድብ ፅድሞቿ — በርገድ ወከክ ሲሉ ፤
ወንቶቹ ዓይናቿ — በላል ያበርታሉ ፤
ኅሉ ጆባሕ ፈጥረው — ፋይናሞች ሊያድሉ ።

ኅኅሿን በሙሉ — የሸፈነው ፀጉር ፤
ወልእከ የነደፈው — ሐወልግል ንፀፀር ፤
እንዳለው ያሳያል — ከነፋብሎን ሐር ፤
ቀለው ሐምራዊ — እምሳላዊ ሃምበር !

ባምቡ ወሳይ ሽወል — ያ ወዘየ እንገቷ ፤
እምሳለ ጠምበለል — ቁወቱ ቁወቷ ፤
ፀላተ ሙሴ አይነት — ገበታው ደረቷ ፤
የሚያንፀባርቀው — ፀሐይ ጸላል ፊቷ ፤
ትምቡክ ተርፏ ባዩ — ሽንጧና ያ ባቷ ፤
እለንጋ ይወስል — ተወንጫፊ ባቷ ፤
ፍጹም ፍጽምት ነው — ጠቅላላው ውበቷ !
ፀንከን የሌለበት — ጥቅል እካላቷ !

ውበቷን ለወግለጽ — በቋንቋ ወጠቀም ፤
ንፅፅር ማድረግ ነው — ኬወዮርከን ካንከበር።

ሲሥላት ሲወራት — ለዘለዓለም ኖሮ ፤
በትምህርት ኪነት — በጥበብ እንከር ፤

ማስተርስ ያገኘባት – አንድ አርቲስት ተምሮ ፤
የተወረቀበት – ወያን እስመሞክር ፤
ሞዴሉ ናት ማለት – ያስችለኛል ደፍሮ !!

ያቺን የመሰለች – ግግደ መላዕክት ፤
ምንም ሳይታወቅ – የነካት ምክንያት ፤
ገዳም ገብታ ነበር – ገና ሳለች ወጣት ፤
ያሉም ሰዎች አሉ – ዓለም አስጠልቷት ፤
ውስናው ወሲብ – ንቅዘቱ አስጠይፏት !!

ታሪያንን ደብዳቤው – የያዘው ዉዋታ ፤
የሷን ታሪክ ነበር – እሷሱን ሁኔታ ፤
ከገዳም ተጋብታ – ገዳም ስትፋታ !!

የገዳሙም ኑሮ – ስትቆይ አስመርሯት፤
ዛሬ ተወልሳ – አራዳ ፒያሳ ናት ፤
ይላል ደብዳቤው – ወይዘሮር ወይዘሪት !
ትላንት የነበረች – ፍጽምት ባሕታዊት ፤

ወርካቶ የገባች – ወቂንኑ ሰልችቷት !
አራዳዋ ገብታ – ዛሬ የምትዟዟት ! !

የምን ድንግልና – የምንስ ሞራል ክብር ፤
ድሮ እምታምንበት – በገዳም የነበር ፤
አራዳ ስትገባ – ቅዤና እሳት ነገር ፤
ሆኖባት ቀልዓለች – ይለኛል ያ ጦማር !
አዬ ጉድ መታለል – ለምኞት መመንዘር !
ምን መመንዘር ብቻ – ለንቅዘት መወይዘር !!

የገዳም ላይ ጀጌ – ፍጽምት የነበረች ፤
የመነኩሴ ሳይቀር – ቆቡን ያስወለቀች ፤
ከርከዱን ሸዋቦን – ፅንቁዴት የተባለች ፤
ፅንዜራና መመንቀ – ቅላኔ ያሷት ፤
አራዳ ስትገባ – ግንባር ወጂን አሳች !

ዛሬማ ይለኛል – ያ ትኩስ ደብዳቤ ፤
እንድነዘረው ሲያውቅ – ያ ውስጠኛው ልቤ ፤

ስለሷ ለመግር – ሊያገኝ ግንዛቤ ÷
መግቧቴን አይቶ – ሊያረካኝ ባባቤ !

ዛሬግ ዉርስ – ፍጹም ለይቶላት ÷
ግደሪያዋ ሆኗል – በየሆቴሉ ቤት ÷
ራስ ግዮን ዋቢ – ሒልተን ሪስቶራንት ÷
የዛሬ ወይዘሮ – ምንተ ባሕታዊት !!

ቀፀለ ገዳም ሆና – ቷቷ ፏ ቦግ ስትል ÷
ከላይ እንደሚንዘር – ወደታች ስትፀድል ÷
ሁሉን ጠቃቅሳለች – ባይኗ ለማባዘል ።

ግምጃዊ ቀሚሷን – በወጠኑ ገልባ ÷
በሚገላምጥ ጭን – የስንቱን ቀልብ ስልባ ÷
ከውጭ ሀገር ባይቀር – ስንቶቹን ሰባስባ ÷
አምጥታለች እሉ – ነረምሳ መገባ ÷
ውሽማና ደባል – ሊሆናት አስባ !

ትላንት የነበረች – ቀዘባ ወይዘሪት ÷

በገዳም መንኩሳ – ስንቱ እግሆይ ሲላት ÷
እራሳ ብትገባ – ሁሉ ቢቅ ዞረባት !
ምንነቷን ሳይቀር – ግወቅ አዘናጋት !

ምንትዎክ ቢሆን – ጋኔል የሚኀረር ÷
ለነፍስ የሚያድሩን ነው – ሥጋን በማባረር !

እሷም ሳይቸግራት – የጋኔሉን ወርሳ ÷
ስንቱን ፍዳ አሳየች – አዘላች አበሳ !

ትላንት የነበረች – ትሁትና ታጋሽ ÷
ዛሬ ተቀይራ – ሆናለች በሽበሽ !
እግድዋሽ እያየች – የምታደርግ ገሽሽ !

ትላንት የነበረች – ታታሪና ሠሪት ÷
ዛሬ ተምናድላ – ወይዘር ደግሚት ÷
እራሳ ጠቢታል – ምድሩ አልበቃ ብሏት !

ያ ወሬዋ ሁሉ – እስር ውሉን ስቶ ÷

ፅሰለት ምርጋን ይገባው — ቀኑ እስኪመሽ ነግቶ!
የምትቀበጥረው — ባቲሆ ፅንቶ ፈንቶ !

ዛሬ ያወራችው — እስከነገ አይቆይም ፥
የትናንትናውም — በዛሬው ቀን የለም ።

ወዳጅይነቷን — ሰው ሁሉ አረጋግጦ ፥
የማያምናት አጥታለች — ወይዘሪት ወረገጦ !

ልቧ ያሰበውን — ባካኪ ልትነዛ ፥
ዛሬ ከሊዮፓትራ — ትላንት ሞና ሊዛ ፥
ነገ ደግሞ ሔለን — ባርባራ ትሬዛ ፥
የማትሆነው የለም — በቀለም ጠንብዛ ፥
አይነት በሚል ፈሊጥ — እንዲል ተወርዛ !!

ድሮም እኔ ሳውቃት — በዚያች በኛ መንደር ፥
ከንፈሯን ሊፕስቲክ — ትቀባባ ነበር !
ለማስመሰል ብቻ — ባልሆነችው ነገር !

በትኩስ ፅድሜየ — ወጣች ባለች ድሮ ፥

አሊሆዶ ነበረ — ዘፈኗ ከበር !

አትወድምም ነበር — ምግብ እንጀራ መብላት ፥
አበሱላን ቅመም — ወጥ ከሌለበት ።

አምናና ሐች አምና — በርግጥ የነበረች ፥
ለሰው ልጅ ነፃነት — ለመብቱም ተሟጋች ፥
ዛሬ ተቀይራ — የማልብዋ ሆናለች ! !

ታንኪረኛው ጦማር — የወላጅ ደብዳቤ ፥
ያላወራው የለም — እንድረካ አንብቤ !

በዚያ ሰሞን ይላል — ባንደኛው እንቀፅ ፥
ያ ደብዳቤ ሊያትት — ባወፈረው ቅጹ ።

በዚያ ሰሞን ደግሞ — ባስከተለችው ገድል ፥
ያለወርግ ተድራ — ያገባችው ሞኝ ባል ፥
ሥታይ እንዳየ እለ — ባጋጠመው በደል ፥

ወዓ ገባ እያለች — ጠቃቅላ ስትወጣ ፥

የውሽግዋ አይነት — ፈጥርባታል ዓዓ ፥
እልፍኙን ወልቀቁ — እንግዳ ሲወጣ !

የነገር አባቷም — እያጥር እያጥር ፥
ሽሽቶ ካምባው ገብቷል — ከመድረክ ደንብር !

በስተኋላ በሩን — ባመጣባት ጠባይ ፥
ቋንቋውን እያየች — ታወጣለች ከላይ ፥
በግብ ግቡ ወቅት — ልዩ ንለውን እንዲያይ !

መወሪያ አድርጋ — የያዘችው ፈሊጥ ፥
እንዱን የሚያስቆም ነው — ሌላን የሚያስቀምጥ !

ፍሬግ ብሰባት — የምትሠራው ሁሉ ፥
እጅ እጅ እያለ ነው — ተግባሯ በሙሉ ።

ከሰው ሰው ለይታ — ማቅረብ ጀምራለች ፥
ወይዘሪት ወይዘር — መቁረጥ ያልሠለቻች !

ከከተማ ርቃ — የከረመች ገላም ፥
እራሳ ስትገባ — አልዘገንናትም !

ታመግቅባለች — በወሲብ ቱግታ ፥
ጥራል በኋ ጠባይ — ስለሌለው ቦታ ፥
ውስናን ይዛለች — ልትሆን ጋለሞታ !

ወይዘሪት ወይዘር — ይሉኝታን የበላች ፥
ጌጤዋን ጠብቃ — እንደገና ወጣች ፥
ወልኳን ተቀባብታ — ከፊቷ ልትለይ ።

ይሉኝታን ጨፍልቃ — የጠጣች እኝካ ፥
አጥዝታ ብቅ አለች — እያሳየች ወልካ ።

ድንቂቱ ወይዘሪት — ምን ይሉኝ ያማታውቅ ፥
ባደባባይ ወጣች — ወሳጅ ለማሠቀቅ ።

ከጠባዩዋ ሁሉ — በይዘልጥ የጎላው ፥
ቀረጣን መውደዷ — ነፍሷም መሆኑ ነው ፥
ቻኮላታዬ ነው — እሷ የምትለው !

ስለዚህ ይሆናል — ካች እምና ዘንድር ፥

ወይዘሪት ወይዘሮ!

አመት ባልሞላው ወቅት — ምርቃቷ ሆምር ፥
ከወይዘሪት አልፋ — የሆነች ወይዘሮ ፥
ትንቢቷም ቢወልም — ቢያሰምርም እርር ፥
እስከ ዛሬ አለች — ወይዘሪት ወይዘሮ !!!

መውጣት አዋራጁ!

ፍንደታ — ቁ 96

መዘክርነቷ

በልዩ ልዩ ግላዊ ምክንያቶቻቸው አስገዳጅነት ፥ ዕትብታቸው ከተቀበረበት ቅድስት ሀገራቸው ምድር ፥ ድንገት ወጥተው በመሰደድ ፥ ነፍሳቸውን ከተራግጅ እግራቸው ላይ በማቆመር ፥ በባዕዳን ሀገሮች ውስጥ ተንከራታች ሆነው ለሚገኙ ወገኖች ሁሉ ።

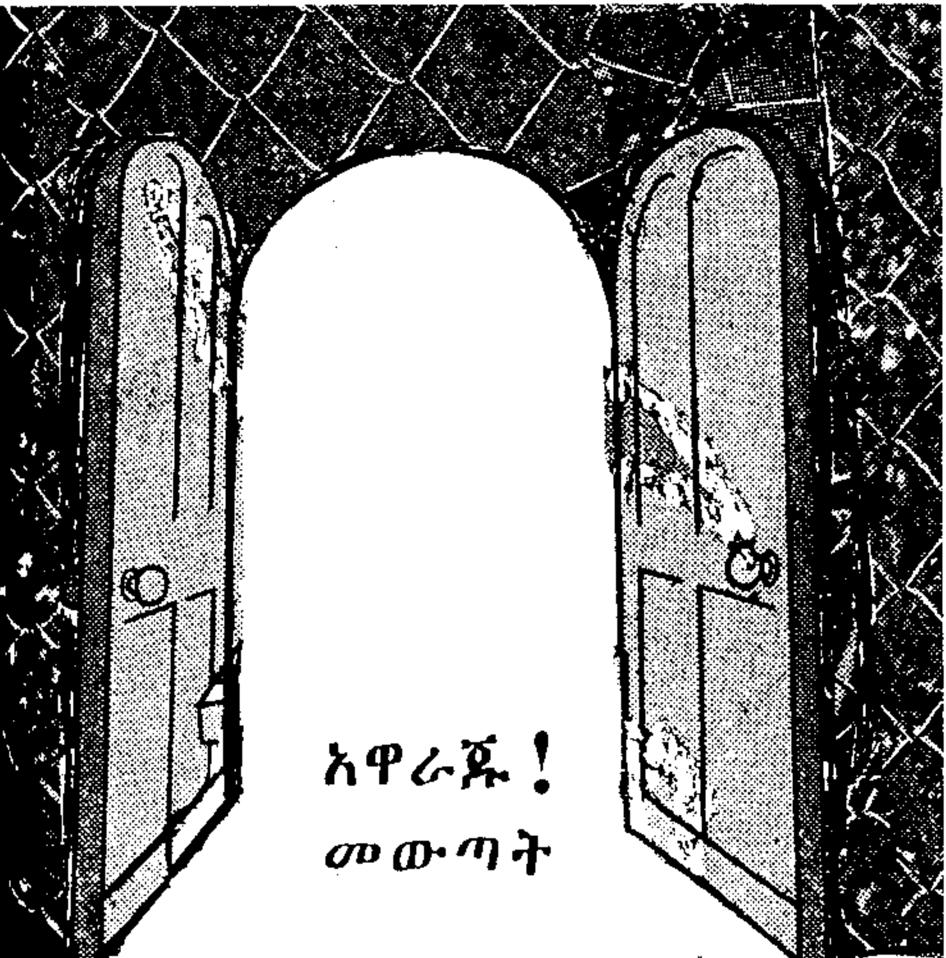

ስንት ነገር አለ — በዓለም የሚደነቅ ፤
ባካባቢ ብቻ — እጅግ ሄደን ሳንርቅ ።

ተፈጥሮ ኮሚክ ነው — ባንዳንድ ልዩ ሥራው ፤
ከውስጡ ሳንገባ — በላዕላዊ ገጽታው ፤
እንደዘበት አርገን — ጨራርፈን ስናየው ።

ዕጹብ ነው ድንቅ ነው — የሚያሳየው ጥበብ ፤

በኅሊናው ብቻ – ወርዋር ለሚያስብ !

ምሥጢሩን ተረድቶ – ተፈጥሮን ለማወቅ ፤
ብዙም አያስፈልግ – አለቅጥ መራቀቅ ።

በፍጡር አካል ላይ – የሚታየው ብቻ ፤
ትልህ ግብረኛ ነው – ምሥጢራት መግለጫ !

ላይና ታች ማለት – ወይም ግራና ቀኝ ፤
ከቶ አያስፈልግም – ዕውቀት ለሚወኝ ።

ሁሉ ካጠገቡ – ካቅራቢያው ይገኛል ፤
ተፈጥሮን ወርዋር – ማወቅ ለሚከጅል ።

ለዚህ አይነቱ ግብ – ደገኛው ምሳሌ ፤
ግብርን በማሰረኛ – ጠጅን በብርሌ ፤
ብሎ እንደሚያቀርበው – ያገር ሽማግሌ ፤
እንዴን ልጥቀስለት – ለሚሰግኝ ሞሌ !!

ፍልሥፍና ሆነ – ወይም ሥነ ፍጥረት ፤

ከላይ አልወረደም – ከመናፍስት ዓለት !

ሁሉም ነገር በርግጥ – ከሰዎች ይገኛል
ነውና ተፈጥሮው – ጥበባዊ አካል ፤
ምሉዕ በኵለሄ – እንዲሆን አርጎታል ፤
ኋላ ሰው የሆነው – በመጀመሪያው ቃል ።

መውጣት የሚለውን – ብናይ በዚህ አንፃር ፤
መከሥት ነው ድርጊቱ – ለተለየ ምሥጢር !

በመውጣት ምክንያት – ያሉትን መዘዞች ፤
እንዳንዶቹን ልጥቀስ – የራሴን ትዝብቶች ።

ጥንተ ባሕርዩ – እንጎል የነበረ ፤
ካለበት ቦታው ላይ – ሲወጣ ከሠረ ።

ባጠገቡ ያለ – አሸንዳ ፈልጎ ፤
ባፍንጫ ቢወጣ – ቀዳዳ ሠንጎ ፤
ተራ ንፍጥ ተባለ – በመውጣቱ ባልጎ !

ለወትሮው ነበረ — የሐሳብ ማኅደር ፥
በንኅል እያለ — በአፅምሮ ሀገር ፥
በውስጥም ሲቀመጥ — እጅግ የሚከበር ።

ባልተረዳው ጥበብ — ባልፈጸመው ፍዳ ፥
ቀልጦ ፈሶ ቢሸሽ — ፈልጎ ቀዳዳ ፥
ተራ ንፍጥ ተባለ — በማያውቀው ዕዳ !

ካፍንጫ ቤቱ ውስጥ — ቢኖር ተደብቆ ፥
ማንም ንፍጥ ባላለው — ባልሆነም ዉምላቶ !

ከጥንቱ መኖሪያው — እንደምንም ቢኖር ፥
ማንም ባልሰደበው — ንፍጥ እያለ ሀገር !

በመውጣቱ ነው — ንፍጥን ንፍጥ ያስባለው ፥
በውስጥማ ቢኖር — ማንም ባልደፈረው ።

መውጣት አዋራጅ — በሐሳብ እያሰኘኝ ፥
የውስጠኛን እንኳ — ውጪ ንፍጥ አሰኘ !

ከራሱ መስደብ — ደግሞም አልፎ ተርፎ ፥
ሰው ያሰድብ ጀመር — በነጉንፋን አልፎ ፥
ንፍጥም አያሰኝ — በጅላጅል ወጥሮ !

አስጠያፊነቱ — በሰው ሁሉ ታውቆ ፥
መጥረጊያ መሐረብ — ሙርቶለታል ንቆ ፥
ጠራርጎ ሊያጠፋው — ካፍንጫ ስረ ፍቆ !

እስካልወጣ ድረስ — ባፍንጫ ቀዳዳ ፥
ምንጊዜም እንኳ ነው — የተሸከመ ዕዳ ፥
ክቡር አዕምሮ — ሰውን የሚረዳ ።

መውጣቱ ብቻ ነው — እንዲያ ያዋረደው ፥
ያ ክቡሩ እንኳ — መዝገብ የነበረው ።

መውጣት ያወጣው ጦስ — ለንፍጥ ብቻ አይደለም ፥
ሌሎችንም ጥምር — አዉግልቷል በጣም ።

በውስጥ ምራቅ ነበር — ባፍ ክልል እያለ ፥
ሳይቸገረው ወጥቶ — ከንፈር ሳለፈ ፥

በመውጣቱ ብቻ – ለሰው ነው ተባለ !

በነበረች ወቅት – በጉረሮው ወቅደሰ÷
ተመርገና ነበር – እፍ በወፋ ሲያርስ ÷
የወረቅን ያህል – እንደሀብታም ድግስ !

በጉረር ሳለ – ተፀውያ ሰው ÷
ምራቅ ብቻ ነበር – ተወፋጅ ባዕው ።

ድድና ጥርስ ሆነ – ላንቃም ሆነ ምላስ ÷
እያሆነላቸውም – ያለ ወራቅ ወራስ ÷
ምግበ ሆጋ ሁሉ – እፍ ገብቶ ሲደቆስ !

ፅንጥል እንኳ ሳትቀር – በነፃ እምትዋኘው ÷
በምራቅ ነበረ – ባሕር ከእፍ ባለው ።

ከጉረር ጥቫው – በድንገት ቢወጣ ÷
ከንፈር አቶፍ ሲደርስ – እመጠበት ጣጣ ÷
አከታ እያሉ – መጠየፍ በቶጣ !

ለሰው ነው እያሉ – የምራቅ ባፋንጣ !
መውጣት ባወጣው ጦስ – እውጭ ቢቀናጣ !!

አዬ መውጣት ከፋ – ሰንቱን አሰደበ ÷
ካለበት አሸሽቶ – ከውጭ እየሳበ !

ውሃና ደም ነበር – ሲኖር ባካል ከውስጥ ÷
በመውጣቱ ብቻ – ፋብ አሉት ሲግገጥ !
ከቤቱ ቢወጣ – ሲያጸፋ ያሠር ግጥ !

ለጉልበት ለሕይወት – የነበር መሠረት ÷
ከውጭ ቢወጣ – ቆሻሻ ፋብ አሉት !

ሲወገብ የኖረ – ቢወጣ ሰልችቶት ÷
ውለታ ቢሰጭ – ቆሻሻ ፋብ አሉት!

ነፍስ እስትንፋስ ሆኖ – አካል ሲያነቃንቅ ÷
የነበረ ግደ ደም – ፋብ አሉት ጥቅው ቢያልቅ!

መውጣት የጊሉት ቢቅ – ሰንቱን ነው ያሳጣው ÷

ደከሞ እገልግሎ — ለግሬና ሲታገሠ ፥
ያልሆነ ስም ሰጥቶ — በግልጽ ያስደበው !

ቁምታኝ ውስቢ ነበር — በሬት ያለው ሰው ፥
በእፍ ሲንቀረቀር — ቀይቶ እንዳቅው ፥
ኋላ ላይ ሲያልቅበት — የሚሰጠው ጥቅው ፥
ፈርጥጦ ቢወጣ — አልቆበት ጓዑው ፥
ሽንት ነው ተባለ — ውስጥ የነበር ደው !

ውሃ ጠላ ውና — ቿይ ይባል የነበር ፥
በጉረሮ ገብቶ — ቢወጣ በታች በር ፥
ውርቶ እገልግሎ — ያካላትን እውታር ፥
ሽንት ነው ተባለ — ባሽንዳ ሲባረር !

እዬ ወውጣት ክፉ — ሰንትኮ በደለ ፥
ባፍ ከላይ ሲገባ — ሰብኮ እያታለለ ፥
ጣፋጭ ነው እጥጋቢ — እርኪ እየተባለ ፥
ኋላ ላይ ሲወጣ — ጠያፍ ደጅ የፃለ ፥

ንፍጥ ላብና ንደናር — ሽንት የተከፈለ ፥
ኩስ ለሰጥ ተብሎ — እዳቅት የተጣለ !

በሬት ጠጅ ነበር — ሲገባ ተከብሮ ፥
በላዩው እሽንዳ — በሒያ በጉረሮ ፥
ኋላ ሽንት ተባለ — ቢወጣ ሽንቁር !
ቀላል ፈልነ — ከውስጥ ቢሽሽ ደፍሮ ፥
ለውራው ውለታ — በውስጠኛው ኑሮ ፥
ወርታ ሳያገኝ — የፈሰሰ ጓሮ !

እስታንሽ እርሰቶ — ኮቴሌቲ ፓስታ ፥
ክትፎ የዶሮ ወጥ — እንጀራ ሰለልታ ፥
ምንቸት አብሽ ቅንጪ — ወይም ቾኮላታ ፥
ተበልቶና ጣፍጦ — ላንጀት ሰጥቶ ደስታ ፥
በመጨረሻ ላይ — ቢወጣ ላንቃፍታ ፥
ኩስ እውር ተባለ — የርውብ እለኝታ !
እዬ ወጋቢ እካል — ቢወርድ ነልነታ !

አጥንትና አጥንት — ሲጋጠም እንዳያም ፥
ሉብሪኬቲቭ ነበር — የሚያወዛ ግጥም ፥
ያካል ውስጥ ግራሶ — ቅባቱ ሰልምልም ።

እሱም በበኩሉ — በጆሮ ቢወጣ ፥
ኩክኮ ተባለ — ወይ የመውጣት ጣጣ !

አንዱ ላይ ተገኝቶ — ባጥንቶች መካከል ፥
በጆሮ ጎራ ስር — አንቴና ሲያባብል ፥
የነበር ግራሶ — ወጥቶ ሲገላገል ፥
ቆሻሻ ኩክ አውር — ከቶ እንዴት ይባል !!

አረኮ ስንቱን ነው — መውጣት የበደለ ፥
ከምቀበት ቤቱ — አጥርዶ የጣለ !

ተከብሮ ካለበት — በግዴ እያወጣ ፥
አረኮ ስንቱን ነው — ያፈላበት ጣጣ !

ባይኖች ጓሮ ሠፈር — የነበረ ፈሳሽ ፥

ባጋጣሚ ነገር — ቢጠጥር ለወሸሽ ፥
ጎደኛር ነው ልዩ ስም — ያገኘው እወሳሽ ፥
ብርሃንን የሰጠ — ጥላጣውን ደምሳሽ !
በዐላል ያኖሬ — ባለም ሲያምነሽንሽ !

እያስደንቅም ወይ — ያገኘው ወርታ ፥
ከውስጥ ሲያገለግል — ለሰጠው ውለታ ፥
በመውጣቱ ብቻ — ላገኘ ብሎ ዕርዳታ ፥
ዕርፈትና ስድብ — የውርደት ቱግታ !!

በእፍላነት ዘመን — ተደብቆ ከውስጥ ፥
በወኑን ጠብቆ — ቢወጣ ቢጋለጥ ፥
ፀጉር እንኳ ተብሏል — ሽበት እንደማገጥ ፥
እውቀ እንደ ወጣ — በፅድግ ሊግግጥ !
ተቀጥሮ በሰዎች — የወጣ ሊያላግጥ !

ሽበት በመውጣቱ — በእንዳንዱ ራስ ላይ ፥
ስንቱን አረጋዊ — እፍውንት ነኝ ባይ ፥

ሽሜ ጉት እስን — ሊያሳዩ አደባባይ ፤

ከተደበቀበት — ያ ሽበት ቢወጣ ፤
ፀጉር የነበረ — ቅይር ስም አስወጣ !

የሰው ልጅ በረከት — የሰው ረድኤት ፤
ለዘር ፅርሾ ሆኖ — እንዲኖኝ በመሬት ፤
እንዲረጭ የብስ ላይ — እንደተራው አዝርዕት ፤
ፍሬ ነበር አብራክ — ባካል ውስጥ ሲቀመጥ ።

ኋላ ግን ወከር ላይ — ዝሬት ሲሠግሬ ፤
ባለበት ግብ ግብ — አካል ዘር ሲዘራ ፤
በሚገጥመው ትግል — ግሳ ላይ ሲያቅራራ ፤
በሙሉ ጉልበቱ — ወጥር ሲሠራ ፤

ወተንፈሲ ብሎት — ዘሩን ታች ቢበትን ፤
ኃይልቱ ወጣ — ሲሠምን ሊኮነን ፤
ተባለክ ሲተች — እዩ ጉድ ሰው መሆን !

ከውስጥ ባለበት ወቅት — እየተባለ አብራክ ፤
ሲከበር የኖረ — ዘር ተብሎ ብሩክ ፤
እንደቅዱስ ነገር — ባክብሮት ሲመለክ ፤

ሊያዩ ቢወጣ — ከኖረበት መቅደስ ፤
ኃይልት ተባለ — ከወጭ ዓለም ሲደርስ ፤
እንዲህ ያለው ወንት — ያስኛል አያድርስ ።

የነበር በቤቱ — ከኖንተ ሙዳኡ ፤
በገዛ አካሉ ውስጥ — በተፈጥሮ ልምዱ ፤
ክቡር ዘር ተብሎ — ኖሮ ነበር ሆዱ ፤
ባብራክነት ሳለ — በአካል ጉድጓዱ !

ኋላ ግን ቢወጣ — ስሜት እንስፍስፎት ፤
ከአካል ቢከፈል — ባጫጅ ፍላጎት ፤
ለሕጋዊ ግብሩ — ቢሠገሬ ድንገት ፤
እያስደንቅም ወይ — ወባሉ ኃይልት !

ኧረ ስንቱክ ነው — መውጣት ያዋረደው ፤

ተዘርዝሮም አያልቅ — አፅፋፍክ ነው !
ኅልቆ መሳፍርት የለሽ — ሚዛን ልክ የሌለው !

መውጣት የሚለው ቃል — በታሰበኝ ቁጥር ፥
ስደት ትዝ ይለኛል — የዚህ ዘመን አሳር !
እኔም ያለሁበት — መከራ ቸነፈር !
ሥቃይና ፍዳም — ሌት ቀን የሚያስቆጥር !

ነፍስን ካገር ትቶ — ሥጋን ብቻ ይዞ ፥
ከውጭ መንከራተት — በደል ፍዳ አርግዞ ፥
ካገር አገር መንጎድ — ጀንፍ የለሹን ጉዞ !
በባዕዳን ምድር — መነግነጥ ፈዞ !
ስደትኮ ማለት — መኖር ነው ተከዞ !

ነፍሴ እዚያ ግዶ — ሥጋዬ ግን እዚህ ፥
ሉአል ምንታዌ ነው — የሱ ትርጉም ይግባህ !

ነፍሴ ባሕር ግዶ — ባዕድ ሀገር ሥጋዬ ፥
ምንን ሰው ልሁነው — ባርባ ቀን ፅፋዬ ፥

አንዱ ነጠላ ሰው — መንታ ተገንጥዬ ፥
ስግትቅ ሰውታዬ — አለውዴታዬ !

ነፍስ የተለየው ሥጋ — ምንጊዜም ሞት ነው ፥
ነፍሴን ካገር ትቼ — ሞተር እንደሌለው ፥
መኪና አይነት ሆኜ — በውጭ እምኖረው ፥
በሥጋዬ ብቻ — የምንከራተተው !
የስደቴ ሕይወት — ምንም ትርጉም የለው ፥

በሥጋዬም ብቻ — ውጭ ሀገር እስካለሁ ፥
እወቁልኝ በርግጥ — አልኖርኩም ሞቻለሁ !

መውጣት ወንጀለኛ — በፈጸመው በደል ፥
ስንከራተት አለሁ — የዘመኔን አበሷል !

ከላይ ተዘርዝሮ — ስለ መውጣት ችግር ፥
የቀረበው ሁሉ — ሐተታ ስንከግር ፥
መስተዋት ነው ካርታ — ለተሰላጅ ችግር ፥
እንፀባርቆ መላሽ — ብሶት የሚናገር ።

ስለዚህም ነው — የማይወጣው ቢግ ÷

በዕዝልና አራራይ — በዝማሬ ራግ ÷

“ከርቸሌው ስደቱ”— እያሉ የማሰግ !

መውጣት የሚሉት ቢቅ — ከያዘኝ ጀምሮ ÷

አባዬው ለካከር — ከባለኝ ወርወር ÷

ከነጀሰኝ ወዲህ — በርር ጠፍር ÷

እንዳልኖርኩ እውቃለሁ — በባዕድ ሀገር ኑሮ !

ሰው ልጅ በሀገሩ — በገዛ ቀዬው ወንዝ ÷

እንዳሻው ተዝናንቶ — የትም ቢያደነድዝ ÷

ክብሩ ነው እላለሁ — ቢራብም ቢተክዝ !

ያካባቢ ቃና — ወንዝ ጅረያት ÷

የቄው ያሀያው — የእንሰሳው ዉከት ÷

የወፎች ዝማሬ — የተራራው ውበት ÷

የዘመድ የሀገር — ታላቅ በዓላት ÷

ባዕድ ሀገር ላለ ሰው — የሚፈጥሩት ናፍቆት ÷

ድንቋ አይገልጸውም — በብዕር ቢጥሩት !

ያገሩን ምድር ለቶ — ከወጣ የሰው ልጅ ÷

እንኳን ለሌላና — ለራሱም ኑሮ አይበጅ !

ወለያውን ክብሩን — እየመነዘረ ÷

ተጥርዶ ይበቅላል — ባዕድ ሀገር የኖረ ።

ቀውጢ ዘመን ደርሶ — የተገባት ዘመን ÷

መውጣት ባወጣው ጠንቅ — ሥቃይ እናያለን ÷

እኛም ዉው ይወስል — በዓለም ተበትነን !

ሥርዓት ተፈጥሮ — የደነገገው ሕግ ÷

ከቶ ከሆነማ — ምንም አይደረግ ÷

በመውጣት መግቶት — ያለ በእኛም ወግ !

ስለዚህ ይበጀል — ወኖር በየደጁ ÷

ከባዕድ ሀገር ኑሮ — ከምድሪ ፈረንጁ ÷

ከሚገመትበት — መውጣት አዋራጁ !!!

* * *

ወ ፋ ኛ ሽ ወ ኛ ነ ው

እማማ ኢትዮጵያ — ለዘመናት ታማ ፤

ይሻላታል ስንል — ስትማቅቅ ከርማ ፤

እንደገና ደግሞ — ዛሬ አገረሸባት ፤

ግካ የሚያስገባ — ትኩሳት ወረራት !!

*   *   *

መርሳትን ነው መርሳት !

የገደልኩት በስሕተት ነውና ይቅርታ አድርጉልኝ !

የገደልኩት በስሕተት ነውና ፤ ይቅርታ እጠይቃለሁ !!

መዘክርነቷ

ተከታዩ ግጥሟ ተልዕኮ ለሚመለከተው ሁሉ !

ምንድር ነው ብሏት — የይቅርታ ትርጓሜ ፣
የልቡን ተመኘቶ — በሚችለበት አቅም ፣
በስተመጨረሻ — ጥራ መቁላት ግርመም !

ምን ፈልጎስ ይሆን — የደንቋው አባባል ፣
ፍላጎቱን አርጎ — የምኞቱን ክፊል ፣
ተሳስቼሽ ነው — ይቅርታ አድርግ ሲል !

ምኞቱን ፈጽሞ — ከረካ በኋላ ፣
ይቅርታ ቢጠይቅ — የቱን ጥኝ ሊበላ !

It is easy to forgive ,
but equally difficult to forget!

እንዳለው ፈረንጁ — በይቅርታ እንቆጹ ፣
መርሳት ካልተቻለ — ምን ሊሆን ነው ቅርጹ ፣
ይቅር ለማድር ባዩ — በቂም ያለ ነጹ !

መርሳትን ነው መርሳት!

ወገኛ እኛፈረን — እያሉ ተግግነው ፤
ጥቃቅን ግዜቶን — እንደያዩነታቸው ፤
በዚሀ ዓለም አሉ — ፎሬ ሰቅን ወሰለው ።

ፈረንጅ እንደሚለው — At closest range,
ቀርበን ብናያቸው — በርግጥ አወናባጅ ፤
ናቸው በባሕርይ — የሀሰት ንርግጅ !

አንዳንዶቹን ብጠቅስ — ለናሙና ያሀል ፤
ቀሬዎቹን ሁሉ — ወዴል ነው ያሳያል ፤

ትክክል ግልባጭ — ነውና በአምሳል ፥
በተቃዋሚነቱም — እንደራሱ ይሆናል !

በባላባት ዘመን — ከነበረው ኹነት ፥
ነበረ እንደኛው — ሊቀ መኳንንት ።

የዚህ ተጻጊ ሰው — ቀጣጊ ተግባሩ ፥
መሰሉ መታየት ነው — በመልካሙ ጎብሩ !
ፍውራው ባለሥልጣን — ሰውልቱ ምሥጢሩ !

ለዚህም ተብሎ — ይበላል ይጠጣል ፥
መኪሉን ለመምሰል — ተቀብቦቶ ይመጣል ፥
የአውራውን አይነት — ግልባጭ ይለብሳል !

ያ ሁሉ መቀባት — ያም ሁሉ መኳኳል ፥
ግቡና ጥረቱ — የመገልበጥ ትግል ፥
እንደሆነ ታውቋል — ፍጹም ለማስመሰል ።

ማስመሰል ማስረሳት — ሁለቱ አንድ ናቸው ፥
ጭብጡን ለመደበቅ — ነውና ግባቸው ።

ማስመሰልን ትተን — ማስረሳትን ብናይ ፥
ሰለባ ያደርጋል — በሰባኪ አታላይ !
ማስረጃ ልደርድር — ባንዳንዶቹ ጉዳይ ።

በጥሬ መልውሎ — እስኪበታው ድረስ ፥
እንጀቱን አርሶ — በጥላቻ መንፈስ ፥
ይቅርታ አድርጉልኝ — ማለት መጨረሻ ፥
ምን ማለት ነው ከቶ — የድለላ ቁኛ !
የልብን ፈፅሞ — ይረሰዋል ማለት ፥
ከንቱ ጅልነት ነው — ጨርሶ መሳሳት ።

መርሳት አይቻልም — ካንጀት ውስጥ ከገባ ፥
አታሞው እንድዶ — ሆድን እያባባ ፥
ያስመሳዮች ተንኮል — ፍጹም ፅውነት አልባ !

የልቡን ፈጽሞ — ምኞቱን ሲያረካ ፥
እንዳኛው አድርጎ — በድሉ ሲያመካ ፥

የሚፈልገውን — ከሙሉ በኋላ ፥

ተሳስቼኮ ነው — ይላል በድለላ ።

ምን ማለት ነው ይሆን — የዘይቤው ብሒል ፥
ተሳስቼኮ ነው — ይቅርታ አድርግ ሲል ።

እንደ ፍላጎቱ — ያገኘቱን አርሶ ፥
ይቅርታ ማለቱ — ወልሶ መላልሶ ፥
ምን ሽቶ ቅባት ነው — የማያሽር ኮሶ !

የልቡን ፈጽሞ — ተሳስቻለሁ ቢል ፥
የሠራውን በደል — ማን አምኖ ሊቀበል !

የሰው ዓይን አፍሶ — ማለት ወጨረኝ ፥
የምን ግራሶ ነው — ምን የሚሉት ፋኝ ፥
ማቅረብና መሆን — የቁስል ወጌኛ !
ዕውር የሆነን ሰው — ላይሆን መሪወኛ !

ሲያወጣና ሲያወርድ — ለወራት ሰንብቶ ፥
ሲያስላ ሲያደባ — ዓመት ያህል ባጅቶ ፥

የተሰቀለው ማነው? ለምን ተሰቀለ? እንዴት ተሰቀለ? መቼ ተሰቀለ? የተሰቀለውማ በሰማዕትነት ሞቷል ። የተሰዋበትን ምክንያት ወንጀሉ (Cause) የሚያውቁ ባለሕይወታውያን ሁሉ ፥ መርሳትን ይረሱ እንደሁ እንጃ ፥ ሕያው የነበረን ሐቅ ምንጊዜም አይረሱም !!!

ዕቅዶች ሲነድፍ — ሲያዘጋጅ ቆይቶ ፤
ወዳኛውን ዘዴ — ወዳ አወቻችቶ ፤

ከሙሉ ዘጋቢ — እጅግ ዘግናኝ ወንጀል ፤
ይቅርታ ቢጠይቅ — የቱ ሞኝ ሊቀበል !

ሆን ብሎ አውቆ — በውን ያረገውን ፤
Intentionally እንደሚለው ልሳን ፤
በደንብ ተወናድቶ — በዘዴ የሙሉውን ፤

ግን ያምነዋል ከቶ — ተሳስቼ ነው ቢል ፤
ይቅርታ እያለ — ቢማለል ቢደለል ፤
ያንጀቱን ፈጽሞ — የቱ ጅል ሊቀበል !

ልቡ እያወቀ — በፈጸመው ወንጀል ፤
የቱ ተበዳይ ነው — ከቶ ይቅር የሚል !

ምኞቱን ፈጽሞ — ከረካ በኋላ ፤
ይቅርታ ቢጠይቅ — የቱን ሞኝ ሊበላ !

ከድፍረቱ ብዛት — ደግሞ ሲያቅላምጥ ፤
“የኔ ጌታ” ይላል — ባቱ ሲያምጠውጥ ።

እንዳሻው በድሎ — ኖሮ ሲያወላልቅ ፤
በመጨረሻ ላይ — ይቅርታ ቢጠይቅ ፤
ስሕተት ነው ብሎ — በልመና ቢደርቅ ፤
ርኅሩኅን ጭምር — ስብኮ ቢወሽድቅ !

ግነው የሚቀበል — የይቅርታን ሽፋን ፤
ወንጀል ሲያወርት ኖሮ — በበደል ሲሰበን፤
ምሱን ሊያገኝ ሲል — ቢቆላ ጭራውን ፤
ግነው የሚያልፍለት — እሱ በሰራው ደይን !

ስንት ደፋር አለ — ስንትስ ዓይነ ደረቅ ፤
ያንጀቱን ፈጽሞ — ይቅርታ እሚጠይቅ !

አውቆ ይረግጥና — በኋላ እግሩ ፤
ይቅርታሀን ይላል — ደግሞ እለማሩ ።

ምን ይሆን ትርጉሙ — የዚህ ሰው ይቅርታ ፤
ካልሆነ በስተቀር — አርገኘሁ ዘለ ዘርታ !

ከድፍረቱ ብዛት — ደንግጦ ሲያቀላምጥ ፤
የኔ ጌታ ይላል — ቃላት በማማለጥ !
የለየለት ሞሌ — የምላስ ብልጣብልጥ !
“የኔ ጌታ”ይላል — ቃላት በማማለጥ !
የለየለት ሞሌ — የምላስ ብልጣብልጥ !

ተንደርድሮ መጥቶ — እያጥቆ በጥፊ ፤
ይቅርታህን ይላል — እንዳይባል አጥፊ ፤
ስንቱ ሞሌ እራሱ — ዉልሌ ቀጣፊ !

ወንጀልን ፈጽሞ — በራሱ ጥፋት ፤
ለኔ አይገባኝም — ይቅርታህን ማለት !

በግል ጥፋቱ — የኖረን ሲኮንን፤
ትርጉሙ አይገባኝም — የይቅርታ ብይን !

“የወጋ ቢረሳ”— ይላል ያገሬ ሰው ፤

ተወጊ እንዳይረሳ — ሲወጉን ወላለው ።

ሳንን መወጌ — ለመለኪያ መጠን ፤
መሆኑን ያሳያል — ለመቀመር ዕርከን ።

ወጊና ተወጊን — አቅርቦ በተራ ፤
ሎጂኩን ደርድሮ — ተርትሮ ሲያብራራ !

በሌላም ብሒሉ — ሲያስረዳ እያተተ ፤
“የተወጋው ሳለ — ደም የነካው ሞተ”፤
ይላል ያገሬ ሰው — ለሐቅ የቃተተ !

አላንዳች ምክንያት —“ደም መላሽ”አትልም ፤
እናት ስታወጣ — ለምትወደው ልጅ ስም !

የልቡን ፈጽሞ — ይቅርታህን ለሚል ፤
ደም መላሽ ምሱ ነው — በቀን ለሚያታልል ።

እንጀቱን አርሶ — ይቅርታህን አርሳው ፤
ይላል አጅሬ — እሱ ምን ደንታ አለው !

ከሆነ እንድረሳው – እሱ እሚጠይቀኝ ፥
"መርሳትን ነው መርሳት"– እኔ ግን ያለብኝ !

ይቅርታን ጠያቂ – የወንጀል ግብረኛ ፥
ከፍትሕ አያመልጥም – አይሆነውም ምልጃ !

ይቅርታን ጠያቂ – የወንጀል ደረሰኝ ፥
ቅጣት ተገቢው ነው – ላጭበርባሪ ለማኝ ፥
ያንጀቱን አድርሶ – ለግል ተሳሳትኩኝ ።

ማነው የሚለቀው – በላለ ይቅርታ ፥
በኢሰብዓዊነት – ኖሮ ሲያንገላታ ፥
መሰሉን ሰው ፍጡር – ከድባቅ ሲመታ ።

ማነው የሚምረው – ከፍርድ በላይ ቆሞ ፥
ተሳስቼ ነበር – ቢለን ዛሬ አርምሞ !

ደግሶ ይቅር ይበል – እምኖ በስሕተቱ ፥
ምን ሰበብ ልንሰጥ ነው – ለጠፉት በከንቱ ፥

ለረገፉት ነፍሳት – በገዳይ ለሞቱ ፥
ኅልነታ ወርደው – ላልተመለሱቱ !

የሙታኖች ወኪል – ምንጊዜም ሕያው ነው ።
ጠግር ሞታቸውን – የሚከታተለው ።

እንዴት እንደሞቱ – ለምን እንደሞቱ ፥
እስካሁን ድረስ – አይችልም እንጀቱ ፥
ያጋልጣል እንጂ – ለፍትህ ለቆሙቱ !

ገዳይ ካልተቀጣ – በፈጸመው ተግባር ፥
ተከታዩ ትውልድ – ማንን አይቶ ይማር ፥

የኖረበ ሲማወት – ያ ሁሉ መበላታ ፥
ከቶ እንዴት ይታለፍ – በተራ ይቅርታ !

ከፍትሕ ሸንጎ ቀርቦ – ለሞት ሆነ ሕይወት ፥
እንደየወንጀሉ – እንዲፈረድበት ፥
ከሆተቱ ለዚህ ነው – የፍትሕ የርትዕ ምርባት!

ይህ አይነቱ ድርጊት — መበቀል አይደለም ፥
ፍርድን መስጠት እንጂ — ለማስከበር ሰላም !

ንጹሐን ቀጥቅጦ — ከከፋ በኋላ ፥
ይቅርታ ቢጠይቅ — ስንቱ መርበሳ ፥
ትርጉሙ ምንድር ነው — የይቅርታው ውሳ !

ደም ዕንባ ሲያስለቅስ — የኖረ ወንበዴ ፥
ተሳስቼ ነው ቢል — ቧልት አይደለም እንዴ !

ስሕተቱን አምኖ — ይቅርታችሁን ቢል ፥
ቢማለድ ቢማጠን — በአማልክት ቢምል ፥

ማነው ችሎ እሚሰጥ — የምሕረት ይቅርታ ፥
ለነፍሰ ገዳይ ሰው — የሕይወት አለኝታ ፥
ከዚያው ካንዱ በቀር — ከፈጠረው ጌታ !
ወይም የሕዝብ ፍትሕ — ቢያገርም ቢፈታ !

ከቶ ማነው የሚል — በይቅርታ ወንፊስ ፥

ይታለፍ እንተወው — እንደዋዛ ፈሰስ ፥
እንዴ ሆዷልና — ወልሶ አይታፈስ ፥
በዕብሪት ተወጥሮ — ቢያጠፋም የሰው ነፍስ !

ይቅርታ ምንድር ነው — የጅል ሰዎች ፈሊጥ ፥
የፍርድ የፍትሕ ዓውንት — በነፍስ የሚያፋጥጥ ።

ጥሕፉን የሰው ልጅ — ዘር ብሎ ሲበላት ፥
ጎልጎታ አውርዶ — ስንቱን ጉብል ወጣት ፥
ታሪክ ሕግ የጣሰ — ሀገር የሚያራቁት ፥
በባዕድ ውክልና — እጥፉ ሕዝብ ሕይወት ፥
ትላንት ነገን ፍቶ — ለዛሬ እሚጓጓት ፥
ከግለ እሱ በቀር — ሌላ የሚያይበት ፥
ፍጹም ነይን የሌለው —ሽውራራ ውት ዓያት ፥

እረ ለመሆኑ — ቢጠይቅ ይቅርታ ፥
ሊግር ነው ወይ በርግጥ — ሊያገኝም እፎይታ !

ይህግ ከሆነ — እቅጩ ፍትሕ ቀለለ ፥

ምሰሶው ተነቅሎ — ጀሐነም ተጣለ ፥
ግለት አይደለም ወይ — ፍርድም ተጓደለ !

ይቅርታ የሚያልፈው — ከሆነማ ወንጀል ፥
ሰዎች ተሰብስበው — ነቃቅለን እንጣል ፥
አብያተ ፍርድን — እንድደን እናቃጥል ፥
ፀወደ ሕግጋትን — ከስሩ እንንቀል ፥
ስሕተት እያለ — ገዳይን ላይገድል ፥
ነፃ ከለቀቀ — ወንጀልና በደል !

ስሕተት እያለ — ይቅርታ ከሰጠ ፥
ፍትሐ ብሔር ይጥፋ — እንዲያ ከግነጠ !

ጅራፉም ይተርተር — እስር ቤቱም ይጥፋ ፥
ይቅርታ ካለፈው — ሁሉ ሰው ሲያጠፋ !

ያለፈው ይታለፍ — እንጣለ ይረሳ ፥
የሚሉ ውድኖች — ይቅር አይነሳ ፥

ምን ግለት እንደሆነ — ብሒሉ አይገባኝም ፥

የገደለ ይኑር — ሎጂክ አያስገኝም ።

እንደጧልተኞቹ — በይቅርታ ብናልፍ ፥
አይወቅሰንም ይሆን — የወታን ነፍስ በግፍ !

ኅልኅታ ያለው — አጥንቱ አፅማቸው ፥
አይታዘብ ይሆን — ሲኖር ገዳያቸው !
እሱ ሲንዘባነን — እነሱ አፈር በልተው !

ግለትስ አይሆን ወይ — የገደለ ይኑር ፥
አለፍትሕ ብናልፈው — ፀረ ነፍሱን ፍጡር !

ሌላው ሌላው ቢቀር — ያለወንጀላቸው ፥
ታርደው የረገፉት — ምን ይለን አፅማቸው !

እኛን ቋሚዎቹን — እርሱት ከተባለ ፥
መርሳትን ነው መርሳት—ሐቅ አስከበደለ !

መጋፋት ነው በርግጥ — የፍትሕ የርትዕ ከልል ፥
ይቅርታ እርጉ ግለት — ለፈጸመ ወንጀል ።

የፍትሕን መሠረት — ማናጋት ነው በርግጥ ፤
በይቅርታ ካለፍን — ያን ሁሉ ጋጠ ወጥ !

ሆን ብሎ አውቆ — የጋጋን በጥፊ ፤
ይቅርታ ቢጠይቅ — እንዳልሆነ አጥፊ ፤
በምሕረት ማለፉ — ያን መሳይ ቀጣፊ ፤
በፍትሕ ማሳነስ ነው — መሆንም አሻፊ ፤
በነፍስም መቀለድ — ወባ አይነት ነዳፊ !

ብልጣ ብልጥ ነኝ ብሎ — ሞሌ እሚበርባሪ ፤
የልቡን ፈጽሞ — በአፍ ቀባባሪ ፤
ይቅርታ እሚጠይቅ — እንዲያገኝ መሐሪ ፤

መርሆው ነው እሱ — ያለፈውን እርሳው ፤
አፈር ሲያስግጥ ኖሮ — እሱ ምን ደንታ አለው !
ሕይወት በሕይወት ውስጥ — መሆኑን አያውቀው !

ለሞትም ለሕይወት — ፅሴታዊ አይነት ፤
በርግጥ በዚህ ዓለም — ፍትሕ መኖር አለበት ፤

ውትሮቶ አጋልጦ — የወንጀልን ክሥተት ፤
ብያኔ የሚሰጥ — ለሰው ልጅ ሰውነት !!

ይቅርታ የሚሉት — የብልጥ መሸንገያ ፤
መታረም አለበት — ከሞሌዎች ጉያ ።

ይቅርታ ከቸረው — የፍርድን መራጃ ፤
ላያስፈልገን ነው — ማዉድ እረም ዋጃ !
እንክርዳድ ቢበቅልም — አብሮ ከገብስ ካጃ !

እንዲያገግ ከሆነ — ዳብሎ ዲያብሎስ ፤
ከቶ ለምን ይሆን — ወይስ በምን መንፈስ ፤
ሲታጠል መናፉ — ጃነም እንጦርጦስ ፤
በግፅት መግባቱ — ከድቅድቅ በርባርስ !

ሒትለር ሙሶሊኒስ — እረ ለምን ጠፉ ፤
ይቅርታ ከሆነ — የፍትሕ ምዕራፉ ፤
ስሕተት ተብሎ — ለምን አልታለፉ !

ብዙ ምሳሌ አለ — እኔ አልዘረዝርም ፥
ምንዝር ምን ይጠቅማል — ከማንዘር አይቆርም !

ደርዘን ሙሉ አመታት — ከባዕዳን ጋራ ፥
ሀገር ለመበተን — ሲያሳውር ሲያደራ ፥
የኖረ ያ ትንታግ — ቢተርክ ቢያወራ ፥
ሰላም ሰላም ብሎ — ቢዋራ ቢያቅራራ ፥

ማን ይቀበለዋል — ቢያጓራ ቢጮትት ፥
ከዉከቱ በፊት — ፍርድ ማግኘት አለበት ፥
የሕዝባችንን ፊት — እርጩሜ ግርፋት ፥
ወይም በነ ገጹን — ቡራኬ ምርቃት !

ሕዝብን እያናዉ — ሰላም ሰላም ማለት ፥
ሥርዓተ ብተናን — በሕግ ሲሠራበት ፥
ወንዝሩኝ እያለ — እልታኝ ለመንግሥታት ፥
የፍትሕ መደብዘዝ ነው — የመጥፋት ምልክት ፥
እንዲህ እንዲህ ያለው — ያባበጠ ዕብሪት !

ዕፁብ ድንቅ እንጅ ነው — ካማለት በስተቀር ፥
በንይን እውነቱ — በድፍረቱ እንኳር ፥
ይህን ወሰል ድርጊት — ሀገር የፈታ ነውር !

እረ ማነው ደፍሮ — ይቅርታ የሚያደርግ ፥
ያታገለበትን — ለነፃነት ለሕግ ፥
ለዘመናት ዕድሜ — በትውልዶች ፊለግ ፥
የሞተበትን ምድር — ያቆየውን ምሽግ ፥
የሕዝብ ሀገር ንዶ — ሰላም ለሚፈልግ ፥
ጥራኝ አይመስለኝም — ለሱ እሚያደገድግ ፥
ብያኔውን ሳይሰጥ — የሚተው አለወግ !

ሌላው ጉዳይ እንኳ — ቢታይ በለዘብታ ፥
በሀገር ደባ ግን — የለም ቀልድ ይቅርታ !

ያለፈውን እርሳው — ብሎ በርግጥ ቢደርቅ ፥
ማነው ተቀባዩ — እብሮ እሚጨግለት !

ከሆነ እንድረሳ — እጥፊ እሚጠይቀኝ ፥
በመርሳት ነው መርሳት — እለቀለው ይገባኝ ።

ስንቱ አጭበርባሪ — ምኞቱን እንግዛ ፣
ተበድሮ ወስዶ — እቃዬን ተውሶ ፣
ይቅርታህን ይላል — ሰበብ እንተርሶ !

ይቅርታ ምንድነው — በደል መሸፈኛ ፣
ሌላውን አድምቶ — እሱ የሚተኛ ፣
እንዱን አስጨንቆ — መሆን ደስተኛ !

ምሕረት እርቅ ሰላም — እንዲሁም ይቅርታ ፣
ለወንጀል አይደለም — መስጠት በይሉኝታ ።

ያለፈውን እርሳው — ብሎ የሚያቅራራ ፣
እየታሰበው ነው — በደል እንደሠራ !

ልቡ እያወቀው — የሰው ሚስት አማግጦ ፣
ድንገት ሲነቃበት — ካለበት ፈርጥጦ ፣
አማላጅ ይልካል — አረጋዊ መርጦ ፣
ባስታራቂ ጥበብ — እንደሚድን ቆርጦ !

ጉዳቱን ፈጽሞ — ቢጠይቅ ይቅርታ ፣
ስሕተት ሠርቻለሁ — እያለ ቢያምታታ ፣

ይቅርታን መስጠቱ — ፍርድን ማቅለት ነው ፣
ለፈጸመው ወንጀል — ቅጣት ባይሰጠው ።

የሰው ቤት እመቤት — አስነክሶ ፍራሽ ፣
ሲያዝ ማረኝ ተወኝ — የሚል ወሲብ ቀማሽ ፣
ተቀባይ የለውም — ነውና ሕግ አፍራሽ !

ስንቱ Social garbage — የኖረ ወገን ሲያርድ
ማነው የሚምረው — ኋላ ቢቀላምድ !

ዛሬ ይቅር ብሎኝ — ነውና ስሕተት ፣
ብሎ ቢጠይቅም — በሽፍንፍን ፀፀት ፣
መርሳት አንችልም — የሠራውን ትላንት ፣
በንጹሐን ሰዎች — የኖረ ሲጫወት !

እንደሱ ፍላጎት — ተገድለው ለሞቱ ፣

ግን ሊሆናቸው ነው — ጠበቃ ካንጀቱ ፤
ለትናንት ሕያዋን — ዛሬ አፈር ላሉቱ !

ስለዚህ ነው — የምለው ጠንቅቄ ፤
መርሳትን ነው መርሳት — የምለው አጥብቄ ።

እውነም ልጠቃቅስ — የይቅርታ አቃቂር ፤
አይነቱ ብዙ ነው — ብዙም የሚያናግር ።

ነይናቹ ፈርጦበት — ዕውር የሆነ ሰው፤
ያንን አፍራሹን ሰው — በርግጥ ይቅር ይለው
ካንጀቱ ከልቡ — ይሆን ይታረቀው?

እግሮቹን ቆርጦበት — ያረገውን ሰንኩል ፤
በስሕተት ሳይሆን — በታቀደ ተንኮል ፤
ይቅርታህን ቢለው — ቆራጩ ሊቀበል?

እጆቹን ነግምዶ — ያረገበት ጉንድሽ ፤
ቆራጭ ባለጅ ሆኖ — ባለም ሲምነሸነሽ ፤

የተነወደበት — በነግጅ ሳይወርሽ!

የማይወስል ትንግርት — ይቻላል አታውሩ ፤
ይቀርባታል ለፍርድ — እንደየምግባሩ !
የበደለ ሁሉ — ይገባል ቀንበሩ !

ቢሆን የሚያስፈልግ — መለገሥ ይቅርታ ፤
ባለቤቱ ብቻ አይደለም — ምሕረት ሰጭ ጌታ ፤
ፍትሕም ጭምር እንጂ — ሰሚ አቤቱታ !

አለያማ ድኩም — ሲታመስ ሊኖር ነው ፤
የፍትሀን ምንነት — ጥቅሙንም ሳያውቀው !

አለያማ ድኩም — በፍርድ በር ሳይገባ ፤
ሆኖ ሊኖር አይደል — የኃያል ሰለባ !

ልጆቹን ለባሩድ — የገበረች እናት ፤
ልጆቹን ለጥይት — ያበረከተ አባት ፤
አንጀት አርባቸው — የኖሩት በጎበት ፤

ሳምባቸው ተቃጥሎ — ያሉ በኩላሊት ፥

ይቅርታ አድርጉልን — ተብለው ቢጠየቁ ፥
እንዴት ሊያስችላቸው — ፍርድን ሲጠብቁ !

ከኢምንት ተቆጥሮ — አጥፊ እጅ ካወጣ ፥
ትውልድ እንዴት ይማር — ወንጀል ካልተቀጣ !

ማነው ፈራጅ ለኛ — ያጓለውን ምላሽ ፥
ሕዝባችን ይሰማል — የኖረው ሲከላሽ ።

ማነው ወንጀለኛው — ለሚልም ጠያቂ ፥
ሕዝቡ ይመልሳል — ማስረጃ አለው በቂ ።

ፍርድና ፍትሕ ርትዕ — ካልመየረ ወንጀል ፥
ሕይወት ሥርዓት ያጣል — ይሆናል ጅላጅል ።

ሞራል ይሳሳና — ንቅዘት ይዳብራል ፥
ፍትሕ ጉልበት ኖሮት — ወንጀል መቅጣት ባይችል ።

ወንጀለኛስ ቢሆን — እንዴት ግብሩን ይርሳው ፥
መሰሉን ሰው መጉዳት — ለምን አይፀፀተው ።

የተጎዳው — ምን ጊዜም አይረሳ ፥
ቀን ነግቶ እስኪመሽ — እያየ አበሳ ።

ዓይኑ የፈረጠው — እንዴት ዓይኑን ይርሳው ፥
ቀኑ ጨለምበት — ብርሃን የተቀማው ፥
ወጣ ባለ ቁጥር — ሲሄድ የሚደፋው !

ጆሮውን ያጣውስ — እንዴት ጆሮን ይርሳው ፥
መስማቱ ተሰናት — ደንቆሮ የሆነው ፥
ከውጪታ ፀጋ — ተነፍጎ የኖረው !

ተፎንኖ አፍንጫው — አፍንጫ እንዴት ይርሳ ፥
ከማሽተት ተጫልቶ — ሲያይ የኖረ አበሳ !
እግሩን ያስቆረጠስ — እንዴት እግሩን ይርሳ ፥
ሲያነክስ የኖረው — ስንት ወገን እንካሳ !

ይቅር ላሳሁ ማለት — የሕዝቡ ፋንታ ነው ፥

ይቅር ለእግዜር ማለት — ተፀዳይ ክፍል ነው ፥
ወንጀል ግን ጠባሳ — ምንም ቃል አይፍቀው ።

ጠባሳው ያ ወንጀል — አይታይ በቆዳ ፥
በውስጥ በልብ እንጅ — በረቂቅ ሠሌዳ !

ቀሌ የማይጠፋ — በደም የተከፋ ፥
ቢፀፋ የኖረ — የቸሐንን ገፋ !

በነፍስ ብፅርነት — በልብ የተሻፈ ፥
ወንጀል አይታጠብ — ተብሎ አደፈ !

ከልብ እስካልወጣ — ተንዶ የማይወርድ ፥
ታርጋው ወርግኮ ነው — ቀሎ እማይወገድ !

ወዳረኛዬ ላይ — ወቋጠሬያ ላብጅ ፥
ለዚሁ ለማኖኝ — ቢፀጅንም ባይፀጅ ።

በፍልስፍናና — ደግሞም በሃይማኖት ፥
ሞራል ከልል አለ — ደንግገው ያቀዩት ።

ሐተታ ዝርዝር ውስጥ — በሰፊው ባልገባም ፥
የይቅርታን ጥቅም — አስተምረናል በዓም ።
የኔም እቋም ቢሆን — ከነሱ አይወጣም !

ሌላውን ገጽታ — ከላይ ማሳየቴ ፥
ፈላጊ ይኖራል — ብዬ ነው ማተቴ ።

አይነቱ እየታየ — ይቅርታን ወለገፖ ፥
ተገቢ ይመስለኛል — ለሰው ልጆች ወንፈስ ፥
ሁላችን ተዓልተን — ከምንም እንደርስ !

የግሌን ትይታ — ባጭር ከተነፈስኩ ፥
ለብዙኃኑም ድምፅ — ነኝ የተገፀረከኩ ፥
በውሳኔው የማምን — ሀገሬ ኖርኩ አልኖርኩ !

ላኛው ጭታ ኹው — ወዉኔው ምስለኔው ፥
ለተዋለደት ግፍ — የግሉን ፍርድ ሰጭው ፥
ባገር ውስጥ ያለው ነው — ሲጠበስ የኖረው !

ቢፈልግ ይምራል — ባይፈልግ ይሥቅላል ፥

ለሰላም ከረባም − በይቅርታ ያልፋል ፤
አለያም አምርሮ − ቀቅሎ ይጠብሳል ፤
መብቱም ነው ግዴታው − እሱው ይወስናል ፤
ሲጠበስ የኖረው − በሆነው ባልሆነው ፤ በወንጀል በእከል !

የፍትሕና የርትዕ − መሠረተ አቋምም ፤
ማጥፋት ብቻ አይደለም − ይችላም ግረም !

ይህም በመሆኑ − ግድ ፍትሕ በዓለም ፤
ሰውን ለማዳን ነው − ከወንጀል ፅኩይ ደም ።

በዚህ በምድር ላይ − ፅኩይ ክፋት ነገር ፤
ተነቅሎ እስካልጠፋ − ከነሥንኮፉ ጋር ፤
ወና ሕይወት የለም − ነፃና ሰበ ፀር !

የወንጀል ሁሉ ነፍስ − ኢቨል ካልተቀጣ ፤
ምንጊዜም አይተውም − ከማስከተል ጣጣ ፤
በሰዎች መካከል − ሰላም አያሳጣ !

ሕዝባችን አንድ ቀን − በፍትህ ሲበረታ ፤
ክፋትን መጥረጉ − የግታ የግታ ፤
አምናለሁ አይቀርም − የተመቸው ለታ !

ወንጀልም በተራው − አይቀርም ይጣራል ፤
በፍትሕ ሰፈሮች ላይ − ፈስሶ ይበጠራል ፤
በፍርድ ወንፊቶችም − አይቀርም ይነፋል ፤
ግርድስ ሆና እንዳያልፍ − በቅጥ ይመለታል ፤
ማንም ሰው ይወቀው − ትንቢት ነው ይከ ታል ፤
ሁሉም እንደሥራው − ለሚዛን ይቀርባል ፤
እንደየአይነቱም − ይነጣል ይነድፋል !

ግን እስከዚያው ድረስ − ያ ፍርድ እስኪመጣ ፤
መርሳትን ነው መርሳት − ወንጀል እስኪቀጣ !

* To err is Human ,

To forgive is Divine የሚለው ፈረንጃዊ እንቆጽ ያልተሰመጠኝ ፥ መልዕክቱ እንዳይከለስና እንዳይበወዝ ፈርቼ ነውና አትዘከሩብኝ ።

ምን አይነት ዘመን ነው?

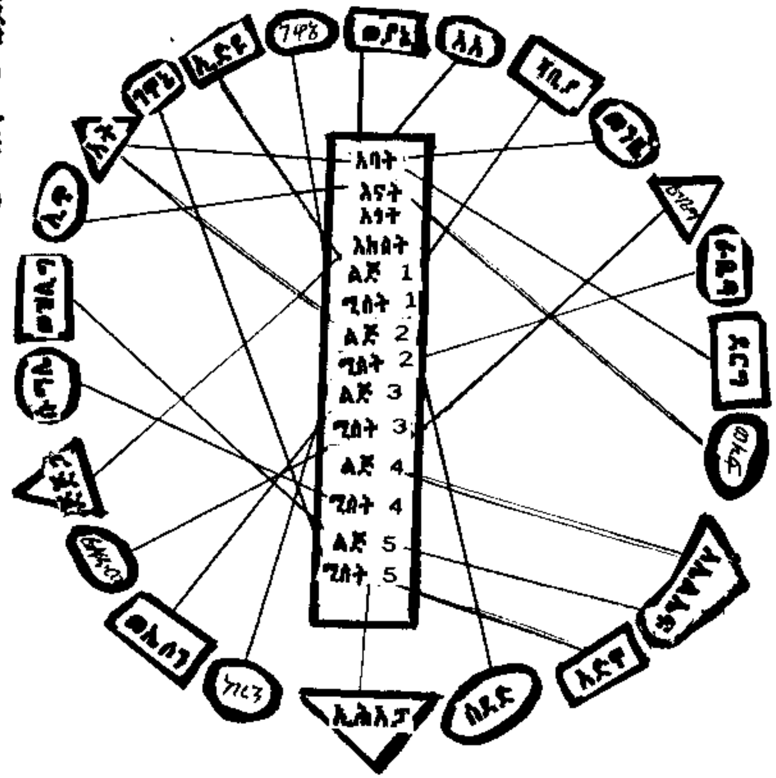

የትዝብት ቢጋር !

ፍንደታ - ቁ 98

መዘክርነቷ

ለዚህ ላለንበት ዘመን ትውልድ ።

ይህች አጭር ግጥም ፥ የአንድ አሳዛኝ አጭር ልቦለድ ጭማቂ ናት ። የልቦለዱ ይዘታዊ መዋቅር ፥ ከዚህ ጽሁፍ በስተራስጌ የሚታየው ቢጋር ነው ።

የልቦለዱ ታሪክ ርዕስ ፥ ባሩድ ያጨሰው ቤት የሚል ነው ። ታሪኩ ፥ እናትና አባት ፥ ትዳር መሥርተው አምስት ልጆች ያፈራሉ ። ልጆቻቸውም ለአቅመ አዳም ሲደ ርሱ ፥ በየበኩላቸው ፥እንደግላዊ ምርጫቸው ፥ ሚስቶች ያ

ገባሉ ። (የትዳር ጥንዶቹ አዋጋጥ ግብቶቻቸው ፥ ከየት ኞቹ ትውልደያውያን ወገኖቻቸው እንደተገኙና እያንዳንዱም የ ቤተሰብ አባሎቻቸው በጊዜው ለነበረው የየትኞቹ የፖለ ቲካ ድርጅቶች አባላት እንደነበሩ ለማወቅ ፥ ከላይ የቀረበ ውን ዑደታዊ ቢጋር ያገናዝቡ)

ባለፉት ወንታ አሥርታት በበረቀው ፍላና ወከፉ ያልተጠበሰ ወገን እንደሌለ ሁሉ ፥ የዚህንም ቤተሰብ አባላት በሙሉ ፥ ከገፁበት ገብቶ እርስ በርስ በማጋጨት ወ ዝብሯል ። ወንዴው ወላጅ አባት ፥ አርሞአዊ ባለቤታቸውን አግብተው ሲኖሩ ፥ ያፈሩአቸው አምስት ልጆቻቸው ፥ በወ ለለደው ዱብ ዕዳ ፥ እንደፖለቲካ ዝንባሌያቸው ምርጫ ብቻ ሳይሆን ፥ በሁኔታውያን ሥርጊነት ጥምር ፥ ለተለያዩ ድርጅቶች ፥ የምሥጢር አባላት ይሆናሉ ።

በምድብ ሥራው ምክንያት ፥ ተንዛሆ የሄደው ልጃቸው ፥ ከአንዲት የአፋር ቆንጆት ላይ ፍቅር ጥሎት ፥ ወዲያው ትዳር ይመሠርታል ። የፍቅሩ ጆኬ አልከፋውምና በ ሕፃናት ምርት ላይ ጥሎታል ። እሱም የአባቱን ፖለቲካዊ

ፊር ተከትሎ ፥ የኢድዩ ምሥጢራዊ አባል ሲሆን ፥ አቶሬቱ ባለቤቱም ፥ቀድሞውኑ የማኅበረ ሰብ ድርጅት አባል ነበረች። የቤተ ሰው ቀዳማይ በኩር ልጅ ፥ የደርግ ተስፈንጣሪ ሁድ ን ለነበረው ሠደድ አባል በመሆኑ ፥ ለልዩ ከፍተኛ ተልዕኮ አሥመራ ሄዶ ሲኖር ፥ ከአንዲት ብሌናዊት ጋር ተ ጋብቶ ፥ ትዳር ይመሠርታል ። ባለቤቱም ፥ በተወለደችበት አካባቢ ግዳጃዊ ልማድ መሠረት የጀበሐ ድርጅት ምሥጢራዊ አባል ነበረች ። የዩኒቨርስቲ ምሩቅ የነበረው የቤተ ሰው ሌላው ልጅ ደግሞ ፥ ከቀደምት ታጋዮች አንዱ እንደመሆኑ የፖለቲካ ምሥጢራዊ አባልነቱ ፥ ለኢሕአፓ ነበር ።

በትምህርታዊ ሙስኩ መሠረት ፥ የከርሠ ምድር ም ሁር (Geologist)በመሆኑ ፥ ለቤንዚንና ጋዝ አሰሳ ተግባር የተሠማራ ፥ የማዕድን ሚኒስቴር አባል ስለነበር ፥ በተመደበለት የሥራ ተልዕኮ ምክንያት ፥ በም ድረ ዑጋዴን ፥ ለብዙ አመታት ቆይቷል ። ጥቅማቸውን ለማ ጋለፍ ፥ ኃይላቸውን መከታ አድርገው ፥ በሀገራችን ውስጥ ይፈራረቁ የነበሩት እነሁለቱ ልዕለ ኃያላን ፥ ይህን የቢ

ተ ሰብ አባል ደጋግመው ከሥራ እስከማስወገድ ድረስ ፍዳውን ቢያበሉትም ፥ በበኩሉ ትዳር መሥርቶ ፥ የአምስት ሕፃናት አባት ሊያፈራ የቻለው ፥ ባካባቢው ያገኛትን አንዲት ሱማሌያዊት ቆንጆ ፥ በሕግ አግብቶ ነው ።

ሚስቱም በበኩሏ ፥ የአካባቢው የሱማሌ ማኅበረ ሰብ ድርጅት ምሥጢራዊ አባል ነበረች ። የቤተ ሰው የመጨረሻ ልጅ ፥ ወሊሰን ለሚባለው ድርጅት ምሥጢራዊ አባል ሰለ ነበረ ፥ ሙሉ ሕይወቱን ያሳለፈው ፥ በድርጅቱ ጽሕፈት ቤት የምሥጢር ቋሚ ሠራተኛነት ነው ። ሚስቱ ግን፥ አዲስ አበባ ተወልዳ ያደገች ፥ ከአድዋ ወላጆች የተገኘች የለየላት የወያኔ ቡድን ምሥጢራዊና የውስጥ አርበኛቸውም ነበረች ።

ዘርፈ ብዙ ከነበረው የቤተ ሰው አዝማዶች ውስጥ፥ ከብዙዎቹም አክስቶችና አጎቶች ውስጥ ፥ ሁለቱን ብቻ በመምዘዝ ፥ በቀረበው አውዳዊ ቢጋር ላይ ሊመዘገብ የቻለበት ልዩ ምክንያት አለ ። ይኸውም ፥ ነዲድ ናፍቃ አቀጣጥለው እንዳባባሱት ሰደድ እሳት ፥ ኋላ ለተቀጣጠለው

ለዚያ ሰፊ ቤተሰብ ፥ እንደተጨማሪ ነዳጅ ቤንዚን ሆነው ወሬ በቤተ ሰው ውስጥ በማመላለስና በመነስነስ ፥ ይበልጥ ቃጠሎው እንዲጧጧፍ ፅኑዕ አስተዋፅኦ ያደረጉ በመሆናቸው ነው ። በአሁኑ ጊዜ ፥ ከዚያ ትልቅና ሰፊ ቤተ ሰብ አባላት ውስጥ፥ ምን ያህሉ ቁጥር ለአጥቂነት ተርፎ እንደሚገኝ ፥ በውል የሚታወቅ ባይሆንም ፥ ዘመን ወለዶ ባስገኘው የዱብ ዕዳ ክሥተትና ባስከተለውም የእርስ በርስ መባላት ዕልቂት ፥ ቢያንስ ቢያንስ የአንድ ታዳጊ ትውልድ አንጋፋ ቅርንጫፍ የሆነ ፥ የአንድ ቤተሰብ አባሎች መፈጀጀቱን ለማዘከር ፥ ይቺ ኩንትሽ ግጥማዊ ወርዶ በርቃለች ።

ምን አይነት ዘመን ነው?

ያለፈን ቅርብ ዘመን — በትዝብት ያጠና ፥
ብዙ ታሪክ ያያል — የሚሠብር ኅሊና ።

ከሁሉም ከሁሉም — አንጀት የሚበላው ፥
ቤተ ሰብ ውስጥ እንኳ — ሰላም መጥፋቱ ነው ።

የጨነቀው ዓሌ – ይህን አስመልክቶ ፤
ዘመኑን ይወቅሣል – አጥፊውን ሰው ትቶ ፤
እንደሚከተለው – መርገም አዘጋጅቶ ።

ምን ያለ ዘመን ነው – ያረጀ የጃጀ
የራሱን ትውልዶች – እርስ በርስ ያፋጀ !

ምን ያለ ዘመን ነው – የጠፋበት ውላ ፤
የገዛ ወንድሙን – በወንድም ያስበላ !

ምን ያለ ዘመን ነው – የተገላበጠ ፤
ክቡሩን የሰው ልጅ – ያን ባሩድ ያስጠጠ !

ምን አይነት ዘመን ነው – ናላው የዞረበት ፤
የገዛ ራሷን ባል – ሚስት ያረደችበት !

ምን ያለ ዘመን ነው – የዘመኑ ቀውጢ ፤
አባት ያረደበት – ልጆቹን በውጊ !

ምን ያለ ዘመን ነው – ሰው የረከሰበት ፤

ልጅ እናቷን እሞራ – የገረፈችበት !

ምን ያለ ዘመን ነው – ፍቅር የጠፋበት ፤
ጥላቻና ፍርሀት – ጥል የነገሠበት !

ምን አይነት ዘመን ነው – ያበዛ ዘረኛ ፤
አንዱ ለሌው ሰው – ጨርሶ እማይተኛ !

ምን አይነት ዘመን ነው – የዞረበት ውላ ፡
እናትና ልጅን – እርስ በርስ ያባላ !

ምን አይነት ዘመን ነው – ፍቅር የከሣበት ፤
ባልን ከሚስቱ ላይ – የሚያፋታ ድንገት !

ምን ያለ ዘመን ነው – ዘመኑ ግራምቢጥ ፤
ታናሹ ታላቁን – ያስታቀፈ ረመጥ !

ምን ያለ ዘመን ነው – ክብረ ሰብ የላጨ ፤
ያንጀት ጓደኞችን – እርስ በርስ ያጋጨ !

ምን አይነት ጊዜ ነው – የተገላበጠ ፤

ያለበቂ ምክንያት — እያቁነጠነጠ ፥
ጓደኛን ጓደኛ — ሳያኝክ ያስዋጠ !

ምን አይነት ዘመን ነው — ባለ ልዩ Dialect ፥
ዜጋን የሚያስቀይር — ሙኅድና passport ፥
ከራስ ሀገር ገብቶ — ነብኝቶ ለመውጣት !

ምንኛ ዘመን ነው — ድምባሹ የዞረበት ፥
አይጦች ጎልብተው — ድመት የበሉበት !

ፍየል ነብርን አስራ — ያሾፈችበት ቀን ፥
መቼ ታይቶ ያውቃል — ይህን መሳይ ዘመን !

ምንኛ ዘመን ነው — ዘመን ተልካሻ ፥
መለየት ያቃተ — አህያን ከውሻ !

ምን ያለ ጊዜ ነው — የተንሸዋረረ ፥
የራሱን ምሁራን — ካገር ያባረረ !
ቀሪውን ዘባናድ — አጥና የዘረረ !

ምን ያለ ዘመን ነው — የባዕዳን ከርማ ፥
ሌላ ሀገር ገብቶ — ጊደር የሚቀማ !

ምን አይነት ዘመን ነው — ዘረኝነት ሰበብ ፥
ባርነት ወልሶ — እንዲያ እሚያከናንብ !

እርስ በርስ አባልቶ — ቤተ ሰብ ደምሳሹን ፥
ከቶ ምን ይሉታል — ዘመን ይህ አይነቱን !

አውሬ ቡራቡሬ!

መዘክርነቷ

በልዩነት ባይሆን ፥ ልዩነት በሚፈጥረው አጋጣሚ ሁሉ ፥ ግፋዊ እንጀራቸውን ለማቋሰል ለሚንሰፈሰፉና ለሚንሞለሞሉ አድርባይ ነቀዞች ሁሉ ።

ሲለብሱ፥ሰው አይመስሉምን?

አውሬ ቡራቡሬ!

በተፈጥሮ ባካባቢ — በተመሳሳይ አስገዳጅ ኃይል ፥
እምኀበ አልቦ ኀበ ቦ — የተገኙ አዕዋፍ አካል ፥

ይኖራሉ — በዚህ ዓለም ፥
በየረድፉ ተሠልፈው — ለሕላዌ ወለም ዘለም ።

እንደአይነታቸው እንደባሕርያቸው — ሲወደዱ በየክፍሉ ፥
የጋጣ ከብት የቀንድ ከብት — ባለአክናፍ ባለሰኮና ሙሉ፥
እግር አልባዎች ወርዋሮዎች — ለግዳዎች የሚያመሰኩ ሁሉ፥

ቀለኛና ደገኛ — ወይ እንስሳ ወይም አውሬ ፥ ሌላ ሌላም
እንዲያም እንዲያም ይባላሉ ።

ስለ አይነታቸው ትተን — ስለባሕርያቸው ብንተነትን፥
ያሳዩናል ምናምንቴ — በተፈጥሮ ብዙ እንከን !

ሥጋ በላው — ዕፀ በላው ፥
ባለቀንዱ — ባለጭራው ፥
ባለሸኮና — ከፍ ዓግው ፥
እየገተረ እያመሰኳ — ወደ ከርሡ የሚውጠው ፥
ብዙ ታንኪር ብዙ ጠባይ — ብዙ ትንግርት ታሪክ አለው ።

ፍላጎቱና ተምኔቱ — እንደተፈጥሮው ሆነና ፥
ዕፀ በላው ከሥጋ በላው — አይገናኝም በጥምና ፥
በየተፈጥሮ ምግቡ — የሌለው ተብሎ ጎሊና !!

ግባቸው ሆና ለየቅሉ — በየከርግቸው አቅጣ ፥
ለቅንጣቢ ሥጋ ሲንሰፈሰፍ — መስሉን ሲገጥ በወጣ ፥
ባለቀንዳውም ሲጥጋ — ጉንጥ ለማትሞላ እንገጣ !

እንስሳውና አውሬው — ወገን ለይቶ ኖሩ ፥
እየመሸ ይነጋል — ሌሊትና ቀኑ በየተራ ፥
የዓለም ባሕርይ ሆና — እርስ በርስ መፋተግ በኑሩ።

ለዕፀ በላው ፍጡር — የሥጋ ነገር ምንም አይደል ፥
የሥጋ በላው ፍጡርም — የዕፀዋት ነገር እንደማይቀበል ፥
Carnivorous,Omnivorous-እያለ ፈጥሮ ከለለ፥
በሁሉም በንድ ሲታወቅ — የየተፈጥሮአቸው ሁሉ አመል !

ያ ትልቁ መፈታቀድ ነበረ— ሊያቀራርባቸው የቻለ ፥
ሥጋ በላዊን ድመት — ከሳር በላዊ ላም ጋራ ፥ ለ
ግላላዎች እያለ ፥
ባንድ ጣራ ከልል ስር — በጉንና ውሻውን በእክብር
ት የተቀበለ ።

ሰው ግን በበኩሉ — ለሁለቱም ባላ ሆና ፥
ከአውሬውም ከእንስሳውም — አለ ከላይ ደምና !!

በየራሳቸው ምክንያቶች — እንደባሕርያቸው ቦድነው ፥

አውሬ ቡራቡሬ!

ባይጣጣሙ እሱ — ዘንድሮም ሆነ እንደእምናው !

ድመቶችም ይላሉ — በበኩላቸው ሲያትቱ ፥
አይጥ ግደን ነው ግባችን— የተወደደልን ተግባር ከጥንቱ !

በወተትና በሥጋ እታሉ — ካውሬነታችን ያገረን ፥
ከነብሩና ከአነሩ — ጠፍራዊ ዝምድና የከዳን ፥
አሁንም ያው ሰው ነው — ለማዶች እያለ ያስገበረን!
ለስለሳ ባሕርያችንን ተገን አርጎ — አስገብሮ ይዞን ዘ ወፋ ፥
ጥርጥያው አርጎን ይኖራል — አይጥ አሁሉን እንዳይበላ !

የቀረው ቢቀር እንኳ — ከሚቀርቡን ወገኖች በተዘምዶ!
ከነብር ከአነር ጋር — እንዳንገናኝ ዘዴ ገምዶ ፥
ጠፍርን ይኖራል በቤቱ — ከተፈጥሮ መብታችን አስወግዶ!

እንደልባችን እንዳኛን — በዱር ገዳማችን እንዳንኖር ፥
ለማዶች እያለ ሰብኮ — አድርጎን ቀርቷል ለቤቱ አሽከር!

ወገኖቻችን እንነብር — እሻፈረን ብለው ጫራ የወጡ፥

በሊምላሜ ውበት ያሸበረቀችው ሀገረ ኢትዮጵያ ፥ እነዚህን ሁሉ አራዊትና እንስሳት ፥ በእንክብካቤ አቅፋ ፥ ለዘመናት ኖራለች ። ድርቀት እየበዛት ሲሄድ ግን ፥ ይህን እንክብካቤዋን ትቀጥል ይሆን?

በየዱሩና በየሜዳው — በተፈጥሮ መካናቸው ያሉቱ !

ውርደታችንን ተመልከተው — ነፃ ሊያወጡን እንዳይመጡ ÷
መጥኝ አድኑን እንዳይሉ — ምድረ ድመቶች የባጥ የቆጡ÷

ለዘለዓለም ሊገዙን — ተስፋ አድርጎ ያለው ÷
የዱርዬግ አውሬዎች ናቸው — እያለ ወሬ እሚያስነዛው፤
የተለያየ ቀለም ሰጥቶ — ቡራቡሬ አደረጋቸው !

ቡራቡሬ ቢባሉ እንኳ — ቀለመ ሥራቸው ባልከፋ ÷
በሚመስሉን አይነት ተባብረን — የማይመስሉንን ልንጋፋ÷
ይረዳን ነበር በውነቱ — አገልጋይ ሆኖ ከመኖር በይፋ !

ያ ነበርም በዘኩሉ — የፍየል አይለፈኝን ትቶ ÷
ምናልባት መላወድ ቢችል — ከሌላው ፍሪዳ ተጠግቶ ÷
ወይም ግር ቅጠሉን ቢጠላው — አልበላህ ቢለው ከቶ ÷

በሥጋ በላነት ባሕርዩ —ከምድቡ ፍጡራን ጋራ ÷
ምናልባት ከቶ ቢተባበር — ከምርት ትግሉ ጎራ ÷

ገጽታዬ አስፈሪ ነው ብሎ — በገለልተኝነት ቢገለል፤
ጉዳት ይሆናል ትርፉ — ሌላው በውሕደት ሲጠቃለል ÷

እንደሳም ሆነ ሌላው — በግርግ ምግቡ ተኮፍሶ ÷
ከሌላው አራዊት ሁሉ — የእበልጣለሁ ጉራውን ተንተርሶ ÷
ተዘርሮ ቢተኛ — ግን አለብኝን ባፉ ጎርሶ ÷
እየወዘረ ከሚዘላ — ሥጋ በሬውን ግርሶ ÷
ይሻለው አልነበር ቢለስልስ — ሸካራ እኔነቱን ደምስሶ !

ለማዳይቱም ዶሮ እንኳ — አውሬ ቆቄዷን ተመልከታ ÷
የሰውን ልጅ ዘመዴ ብላ — ትኖር የነበር ተነፉብታ!
እየዳዳት ነው አሁን — ከዱር ጫካም ልትኖር ገብታ!

የዝሆኑም አይነገረም — የዚያ ባለግዙፍ አካል ÷
ምናምንቴ የሚያገኝ መስሎት—ባለወደው መካን ሲያውደለድል!
ኩንቢው ሳይቀር ማነፍነፉን — ምሥጦች ወረውት ያጣጥራል!

ያ ጅብ አጅሬም ያለወትሮው—ባሕርየ ተፈጥሮው ተለውጦ÷
ያሀያ ያለሀ ሲል እንዳልኖረ— በድቅድቅ ጨለማ ተራውጦ፤

መሰልቀቅ የፈለገው ዛሬ — የሰው ሥጋ ቢያገኝ ቀላውጦ፤
ሆኗል ይበላል ምኞቱ — ቀን ባደባባይ ተቀምጦ !
የራሱን እድገት አካሄዶ — ተሻሽሏል ይሉኝታን ውጦ !

ያቺ አህያም በበኩሏ — ከማን እንሳለሁ ብላ ፤
ሥጋ መመገብ ጀምራለች — ሣርዶ ወናዋን ጥላ !

ቀበሮም ተኩላም ሆኑ — በየተፈጥሮአቸው ዝንባሌ ፤
መኅረር ነበር ተግባራቸው—አስገብሯቸው የጫካው ቀሌ፤
ዛሬ ግን አለወትሮአቸው — ተሠግርተዋል አሉ ከቀበሌ!

የምድረ በዳዎቹ ፍጡራን — ሥጋን ሆነች ቀጭኔ ፤
ባንገታቸው መርዝም ሲኮሩ — ለተሰቀለው ሁሉ አዳኜ፤

ዛሬ ሁለቱም እቀርቅረው — ወሬት ወሬት እያዩ ፤
ጥንተ ልማዳቸውን ትተው — ወንጠራራት ወደ ሰማዩ ፤
ወጣር ወተድፈር ሆኗል አሉ — በግብአተ ወሬት ሊለዩ።

ጆፌ አሞራውና ጨልሌው — ትንጫቢ ሥጋ ቢያጣ ፤

ቅጠል መላስ ጀምሯል አሉ — እንደ ግራስ ሆፐሩ ሬንጃ ፤
ወይም እንደ ተምች አጋዩ — እንደሰብል በላውም አንበጣ !

ደረተ እግር የነበረው — ያ ተንኮለኛ ዕባብ አጅሬ፤
እንደዘመዶቹ ደራጎን ዘንዶ — ከጥንቱ ይልቅ ዛሬ ፤

በተመክሮ ኃልብቶ — ከእግረ አልባነቱ ሊያገግም ፤
ደርዞን እግሮች አብቅሏል አሉ—ያን መርዙን ሊረጭ የትም።

በቀቀን ባይቀር እንጓቅው — የሰማውን እንዳለ የሚተፋ፤
ጆሮ ከበሮው ሥዐት — የማድመጥ ለው ሰለጠፋ ፤
ይቀባጥር ገብቷል አሉ — ዘላባጅነቱ ታውቆ በይፋ !
ቀለም ቋንቋውን ሊለውጥ — እንደወፈፈች ዕበት ሊደነፋ!

ሥራዊት ጉንዳን በሙሉ — ምስጥንና አሸንን ጨምሮ ፤
እንቴና ንይኑ ታመርበት — ራዳር ብሌኑ ተደናብሮ ፤
የሩቁን ማቅረብ አልቻለም — መጠኑ ቅማሬ ጠፍቶት ዘንድሮ !

ሩቅ ባንሄድ ከቤት ውስጥ —ሰው በልተው ይኖሩ የነበሩ!

እነትኳን ቁንጫ ቅማል — ምደረ ተባይ ከዘር ማንዘሩ፥

ለዘለዓለም የበሉት — ሥጋና ደሙ ስለቻሏቸው ፥
የውስጥ እጥንቱን ለመቆርጠም — በነበረው ፅቅናቸው !
ብራኳውን ሲግጡ — ያ ቅልጥሙም አልቀራቸው ።

ውሻና በግ ሳይባል — ወይ ጦጣ አሳማ ፥
የብሳውያን ባሕራውያን — ዓየራውያን ሁሉ በእድማ ፥
ጥንተ ስሪታቸው ተቀይሮ — ተቸንክረው በልዩ ካስማ፥
ተኰርኩረው ተከላልሰው — እንደየቀዬው ጉልማ ፥
እንዱን ሌላው እያወቀው —ውጥንቅጣቸው ወጥቶ ዛሬም

ለግልቢያ ነኝ ይል የነበር — ያ ቀፍጣፋው ወገጋ ፈረስ ፥
አጋሰስ ሆኗል ዛሬ — በያረገቷው የሚልከሰከስ !

ሥጋርነቷ ተመሥክሮ — ያስደነቀችው ያቺም በቅሎ ፥
ከሁለት ዘሮች ተገኝታ—የአንድ ወገኗ ፅድል ተሥናክሎ

እንደአባቷ እንዳህያ — ወይም እንደናቷ እንደፈረስ ፥
የመውለድ ፅድሏ ተሥናክሎ — እምባጓደር ያጣች ለራሷ ነፍስ፥

ለበቀል ይሁን ወይም ለሌላ — ባልታወቀ ምክንያት ፥
እንደ ለገመች አለች — በቅሎይቱ በበቅሎነት ።

ዝርዝር ሐታታ ላለመግባት — ለኮፍ አድርጎ በቅንጭቡ ፥
በጠቃላይ ወተው ይቻላል — ብዙ ጥቅንጥቅ ውስጥ ሳይገቡ።

እንዲያው ለመዝጊያ ያህል — ጉዳዩን ለመቋጠር ባጭሩ፥
የሚከተለቱን ጠቃቅሶ — ቢቆረጥ ይበጅ ነገሩ !

በኑሮዋና በሕይወቱ — በፍላጎቱም እንግር ፥
የፍጡራን ምኞቶች — ከሦስት አያልፉም በድምር ።

የሚመገበው ምግብ — የሚለብሰውም አልባስ ፥
ከሚኖርበት መቀላ ጋር — ለያንዳንዱ ቢዳረስ ፥

ቀሪው ሌላ በጠቃላይ — የላወላ ላይ አላል ነው ፥
ለቅንጦትና ለቅብጠት ብቻ — ይሆናልም ምላሴው ።

እንዚህን በሙሉ — ለዚህም ዓለም ሕላዌ ፥
እያንዳንዱ ማግኘት ከቻለ —ነፃ ማለት ነው ከደዌ።

አውሬ ቡራቡሬ!

ታዲያንን ቡራቡሬው — አውሬ ሆነ እንስሳቱ ፤
የሚስማማበትን መመሪያ አድርጎ — የሚለያይበትን በየቤቱ ፤
የማዕከል ሐቅ አንግቦ — ጠቃሚውን ብቻ ለወል ሕይወቱ ፤
ምናለበትኮ ቢተባበር — እርስበርስ ከሚባላ በከንቱ !

ዓለም እንደሆነ መኖሩ አይቀር—ፍጡር ተስማማ አልተስማማ፣
መኖቴው ብቻ ያልፈጠለ — ፅድሜውን ቆጥሮ በሞት አውድማ!

ከቡራቡሬው ቀለሙ ላይ — የሚመሳሰልበትን ይዞ ፤
የሚለዩትን ዝብርቅርቆች — ኅብረ ቀለማቱን ሙርዞ ፤

ምናለበትኮ መኖር ቢችል — የየሁሉ ፍላጎት ተጠብቆ፣
በነፃነት በእኩልነት — በፍትሕ ርትዕ ተጠምቆ !

ቡራቡሬው ኅብረ ቀለም — በመረጠው ጥሕድ ብቻ ቢተካ ፤
በጋራ ድምፅ ወስኖ — እያንዳንዱን በሚያረካ ፤
አውሬነቱም ይቀር ነበር — በቡራቡሬነቱም እያወከ !

እንዳለው አይነት ሆኖ ቢኖር — አውሬ ቡራቡሬ ፤
ዘበት ነው ያገኛል ማለት — የምቾቱን ጣፋጭ ፍሬ !!

* * *

ለኔ ለኢምንቱ!

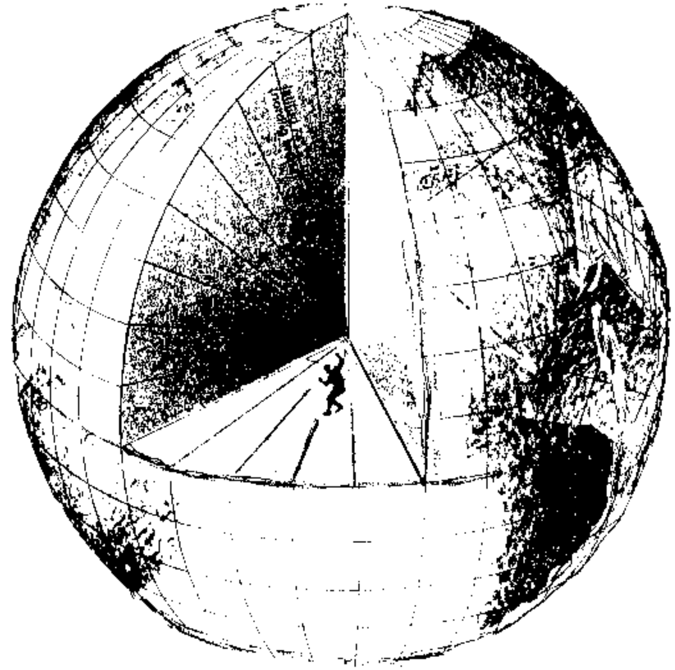

ፍንዳታ — ቁ 100

መዘክርነቷ

የትልቅነት ትምክሕት ፥ በታናናሾች ዘንድ

ዕሴት እንደሌለውና ዋጋም እንደማይሰጠው ፥ ካንጀታቸው

ለሚያምኑ ሁሉ ።

ለኔ ለኢምንቱ !

ዓለም ጋለ ይሉኛል — ዓለም ቢግል ባይግል ፥
ለኔ ኢምንቱ ሰው — ምን ትርጉም ይሰጣል !

ለኔ ለትንሹ — ለጥቂቱ ፍጡር ፥
የትልቁ ዓለም — የግዙፉ ምድር ፥
ቢግልና ቢግም — ምን ሊሠራ ታምር !

ግሙ ግሙ ግሞ — አብጦ ቢሉ ቢው ፥
ያለው መፈንዳት — ምን ፋይዳ ሊኖረው ፥

በትልቅ ሥፍራ ላለው — ለኔ ኢምንቱ ሰው ፤
ከቶ ቢገለፀም — ምኑስ ቁብ ሊለው ነው !

ምን ግንኙነት አለው — ከኔ ከትንሹ ፤
ግዙፉ ሰፊ ዓለም — ጋላክሲ ምሬቱ ፤
በግዝፈቱ አንፃር — ለቅንጣት ትንሹ ፤
ፈንድቶ ቢፀፋ — ቢጠፋ ድራሹ ፤
ምን ስሜት ሊሰጠኝ — ዓለም አደራሹ !

ለኢምንቱ እኔ — ለተኪያው ፍጡር ፤
ዓለም ሞቶ ቢገል — ቢያብጥና ቢወጠር ፤
ከለስላሳነቱም — ጠጥሮ ቢኳከር ፤
ተቃጥሎ ቢጫጫስ — በፍም ቢኮማተር ፤
ምን ዝምድና አለው — ከኩንትሽ እኔ ጋር !
ምን ስሜት ሊሰጠኝ — በግዝፈት ቢያግጥር !!

ትልቁ ሲጠፋ — ትንሹም ይጠፋል ፤
ይኸ ሕገ ሥርዓት — ግዴታ ይኖራል ፤
ታፍኖ እሰካለ — ትንሽ በሰፊ አካል ።

እንዲት ቁራሽ ዳቦ — መግቦት ለሚኖር ፤
በኩባያ ውሃ — ነፍሱን ለሚያሳድር ፤
ቡትቶ ጨርቃ ጨርቅ — ለብሶ እሚገደረደር ፤
ለዚያ መሰሉ እኔ — ምስኪኑ ባይተዋር ፤
ግዙፉ ይህ ዓለም — ምን አለው ቁም ነገር !

ይጫነታቸው እንጂ — ከመቶ እጅ አንዱ ፤
ዓለሙን በእጃቸው — እንቀው የጨበዱ ፤
እናያ ሊታዎች — በወርቅ የነገዱ ፤
ሚሊዮነሮቹ — ዶላር ያሳበዱ ፤
እኔ ግን ኩታራው — ምን ሊሰጠኝ ጉዱ ፤
የነሱ ዓለም ቢጠፍ — እሊያው ይናደዱ !

ዓለም ቢፈጠፈጥ — ግዙፍ ኮከብ ገጭቶት ፤
እኔን ምን ሊሰጠኝ — ዓመን ያልቀመስኩት !

መረመንዱን ዝሆን — ትንኝት ብትረግጠው ፤
በርግጥ ያ ደንደሱ — ከብደቷ ሊሰማው !

ኢምንቲቷ ትንፋን – እፆ ብትቀነጥጥ ፥
በርግጥ አበሳጭታው – ጦር ጦቢ ሊረግጥ !

    አጋበስ አንበሳን – ትንሽ ምስጥ ብትነክሰው ፥
    ድረሱልኝ ብሎ – በርግጥ ሊያለቅስ ነው!

የማይመስለን ነገር – ያወሩታል ለምን ፥
ጎሊናን መንጥቆ – ልብ አካል ሳይለስን !

    ተመዘግዛጊን ጆሬ – ንቢቱ ብትነድፈው ፥
    በርግጥ ከመከነፉ – ተበሳጭቶ ሊተው !

ደራሳንን ያሀል – ያን ትልቁን ዘንዶ ፥
ትንሽ ትል ብትጧጥጥ – ሊሸኝት ተናዶ!

    የባሕሩንን ንጉሥ –ያንን ዓሣ አንበሪ ፥
    ዓሊቷ ብትረግጠው – ተሰምቶት ሊል እሪ!

የማይመስል ነገር – ኧረ ተዉ አታውሩ ፥
ጥጋብ የለውም – በስተቀር ከነውሩ !

ምንም አይፈይድም – የወሬኛም ክብሩ !

    እንዲያማ ከሆነ – በትልቅ ውስጥ ትንሽ ፥
    አብሮ የሚደቆስ – ያ ትልቁ ሲሸሽ !
    ትርጉሙ ምን ይሆን – አፋሽ ወይስ አፍራሽ !

“ከኑግ የተገኘህ – ጅላጅል ሞኝ ሠሊጥ ፥”
ያገሬ ሰው እንዲል – ባንድነት ተወቀጥ ፥
ትፈርዱብኝ ይሆን – እኔም እንድረገጥ ፥
ትልቁ ዓለም ወርዶ – ባካል ሲፈጠፈጥ ፥
ምድረ ፋይድ ሲገባ – ዩኒቨርስ ሲናወጥ !

    እኔ ኢምንቱ ሰው – በምን አበሳዬ ፥
    አብሬ ልደቆስ – በሌለ ዕዳዬ !

የጅንጀሮ ታሀል – ሀገር እንኳ የለኝ ፥
የነበረችኝን – ጆሬ ያንኪ ነጥቆኝ !

    እንደናሕ እጥሩ – የሌለኝ ግረፊያ ፥

ከጥንፍ እስካድማስ — የማስስ መጠጊያ !

የያገሩ ጃሬ — ስዞር የሰለቸኝ ፥
መዉታ እያለ — ካፌሩ እሚነፍገኝ !

ታዲያ ትልቁ ዓለም — ለኔ ለኢምንቱ ፥
ምን ትርጉም ይሰጣል — ቢኖር ባይኖር ከንቱ !

ወይስ በግልብጡ — ይሆን ወይ ትርጉሙ ፥
ያለው ዘይቤ — መሠረተ ትልሙ ።

እንዲያማ ከሆነ — አይጥም ድመትን ፥
አጅሬት ፍየልም — ጠላቷን ነብርን ፥

ቻሉ ማለት ይሆን — በጉልበት መበቀል ፥
በትንሽ ግልብጦሽ — ትልቅ ማስተካከል !

እንዲህ ያለው ብሒል — ነው ወይ ፍልስፍና ፥
ደንታቢስ የሚያደርግ— ንፁስ ልዕልና !

ብዙ ስቀባጥር — ሐቁ እንዳይሆን ከንቱ ፥

ባጭሩ የምለው — ሲደጠር ዕውነቱ ፥
ግዙፉ ይህ ዓለም — በታላቅነቱ ፥
ደርሶ ቢከውከም — በገዛ ጥፋቱ ፥
ምንም ትርጉም አይሰጥ — ለኔ ለኢምንቱ !!!

እንዲህ እንደ ኪሩብ!

እንዲህ እንደኪሩብ !

እንዲህ እንደኪሩብ — ክንፍ አካል ቢኖረኝ ፤
ወቸ እጠበሰ ነበር — በዚህ ዓለም በታኝ !
ስላጣሁ ብቻ ነው — መሸኘ መድረኘ ፤
በዚህ በጂት ዓለም — የኖርኩ እንደወኘ !

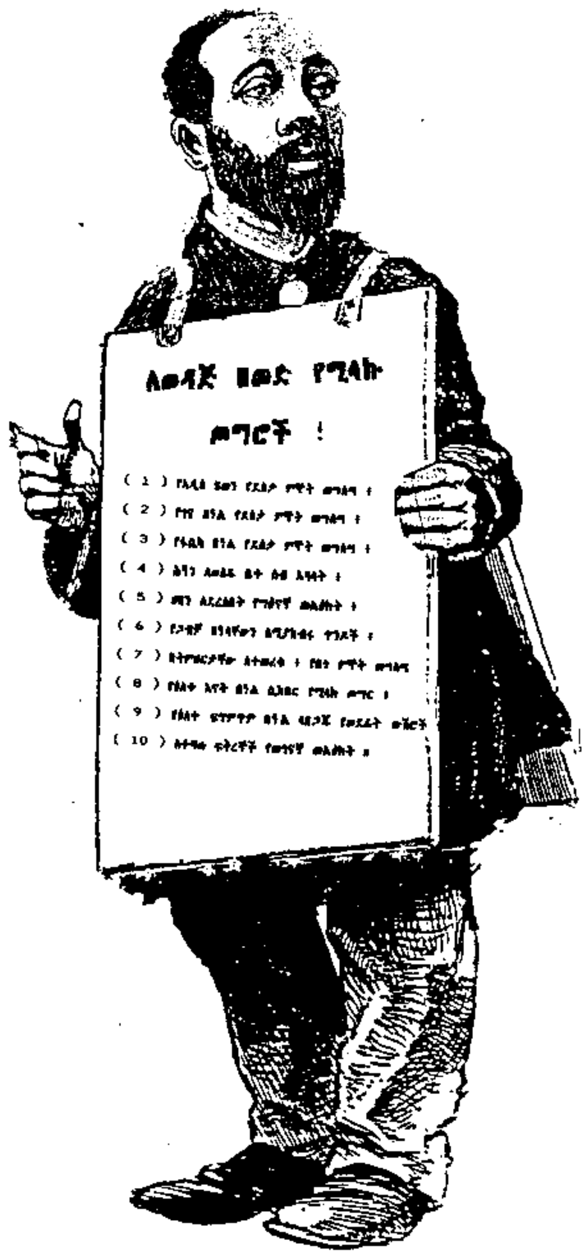

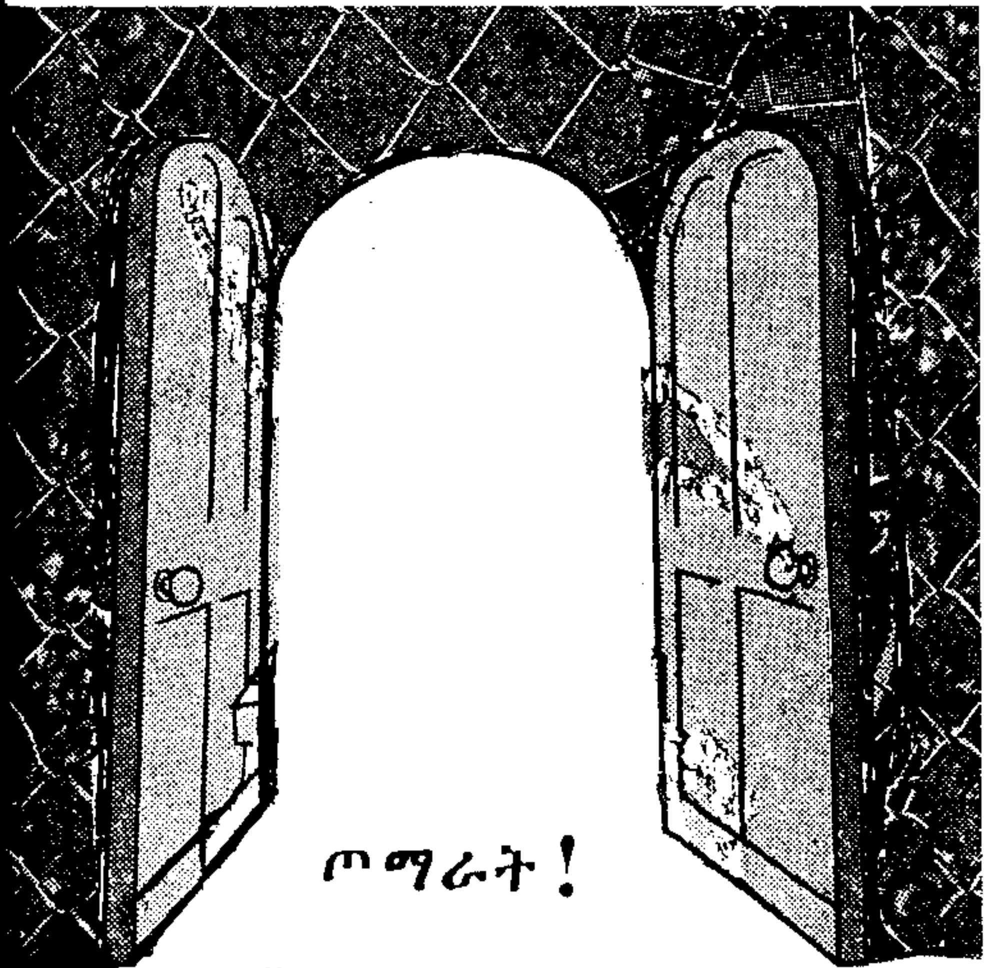

ጦማራት!

የሀገራችን ነባር ባሕል አግሯቸውም ይሁን ሳያውቃቸው የሚኖሩ ብዙ በጎና እጅግ ጠቃሚ ልምዶች ፣ በዓለም ላይ አሉ ። ከነዚህም አንዱ የሰላምታና የልዩ ልዩ ምኞት መግለጫና ሐሳቦች ማስተላለፊያ የሆነው ጦማር (Card) ነው ። በምዕራቡ ዓለም ፣ በልዩ ልዩ የሐሳብና የምኞት መግለጫ ካርዶች መጠቀም እጅግ የደራና በጣም የተወደደና የተለመደ ነው ። በካርድ አገልግሎት መጠቀም ብዙ ችግሮች

ን ያቃልላል ። ጊዜ ይቀጥባል ፤ ምን ልጅና የሚለውን ጭንቀት ያስወግዳል ፤ ቀሎ ደራሽ ነው ፤ በምስታ ሲላክ ዋጋው ርካሽ ነው ፤ ኢንቮልፕ አልብሱኝ አይልም ፤ የተቀባዩን ቀልብ የመሳብና የመግረክ ኃይል አለው .... ወዘተ

በዚህ በአለንበት ፈጣን ዘመንና በየጊዜው በማኅበረ ሰባችን ውስጥ እየተፈጠሩ የሚከሠቱት ልዩ ልዩ ድርጊቶች ከምንጊዜውም እንደዕንጉዳይ እየፈሉና ዕድገታቸውም እየፋፋ በመምጣቱ ፤ የሕዝባችንን በቅርብ መገናኘትና በሐሳብም እየተለዋወጠ ከልብ መተሳሰብና ከአንጃትም መረዳዳትና መደጋገፍ ፤ ከሚያስፈልገው ደረጃ ላይ ደርሷል ። እንደማንኛውም ማኅበረ ሰብ ፤ በኛም ሕዝብ ሕይወት ውስጥ በየዕለቱና በየአመቱ ፤ እንደ ልጅ መወለድ ፤ እንደ በዮት ማለፍ ፤ እንደዕለተ ጋብቻ ማዘጋጀት ፤ እንደ የተለያዩ በዓላት ማክበር ፤ እንደየትምህርት በዓለ ምረቃ ማድረግና የመሳሰሉትም ድርጊቶች ይከናወናሉ ። እነዚህን ለመሳሰሉ ክዋኔዎች ሁሉ ፤ እንደየአይነታቸው ፤ የደስታና የሀዘን ፤ የበጎ ምኞትና የመልካም ተምኔት ሐሳባቸ መግለጫም

ች ፤ ለመላጅ ዘወድ ጦማራት (cads) መለዋወጥ እየተለመደ ምጥቷል ። ያ አይነቱ በጎ ልምድ ፤ ማኅበረ ሰቡ ውስጥ ይለመድ እንጂ ፤ የመገልገያው ካርድ እስካሁን በሥርዓት አልተዘጋጀም ። በተለይም በየቋንቋችን ! ይህን ባዶ አገልግሎታዊ ቦታ ለመሙላት ሲባል ፤ ይበልጥ የተሻለና የተሟላ ዝግጅት ለወደፊቱ እስኪቀርብ ድርስ ፤ ለጊዜው ለውክራ ያህል የሚያገለግሉ አቅርቤአለሁ ። "ይድረሰች" ብዬ ነው የሠየምኳቸው — እነዚህን ካርዳዊ መልዕክቶች ። በተዋቡ ተልዕኮአዊ ሥዕሎች አስጊጦ ፤ ካርዶቹን ለሚያትምና ለሚያሠራጭ ማንኛውም ግለ ሰብም ሆነ ድርጅት ፤ የሃምሳ እጅ የድካም ዋጋ እስከከፈለ ድረስ ፤ ለተግባሩ መጋበዜንም ፤ በዚሁ መልዕክቱ አስታውቃለሁ ።

ይድረሰች!

ፖ ስ ታ ዎ ች - Cards

ጥምር - አንድ

የአዲስ ዘመን በዓል ፣ የደስታ ምኞት መግለጫ ።

ይድረስ ! ________

ለሚከብርም

[illegible]

[illegible]

የዘመኑ ... ይሁንልም !

አክባሪም

ጥምር - ሁለት

የገና በዓል የደስታ መግለጫ ።

ይድረስ ! ________

ምንጊዜም ለማትረሳም

[illegible]

እንደገና መልካም ልደት !

አክባሪም

ጦማር - ሦስት

የፋሲካ በዓለ የደስታ መግለጫ ።

ይድረስ ! ________

እንኳን ለብርሃነ ትንሣኤው አደረሰዎ !

በዓለ ትንሣኤ ፥ የመዋትያን የሰው ልጆች ፥ የበስተ ኋላ ሕያውነት ምልክት ነው ። በመሞት ፋግግጭ ሕይወት እ ንደሚገኝ ፥ በዓለ ትንሣኤ ያስተምራል ። ምሥጢረ ትንሣኤ ለመደቀ መንፈስ ፥ የእንደገና መንቃት ቀስቃሽ ደወል ነው ። በተለይም ፥ ቀቢጸ ተስፋ ለሚያንገላታው የዘመናችን ሰው በትምህርተ ትንሣኤ ሊጸናና ይገባዋል ። እንደትንሣኤ ላለው ታላቅ ዕለተ በዓል መድረስ ፥ የገዛ ራስን መንፈስ ለማንቃት ለተሐድሶ ነፍስ መብቃት ስለሆነ ፥ እጅግ መታደ ል ነው ። ስለዚህም ፥ የትንሣኤ ሕይወት ነፀብራቅ ለሆ ነው ፥ ለታላቁ የትንሣኤ በዓል እንኳን አደረሰዎ እያልኩ ከልብ የመነጨ ምኞቴን እገልጽልዎታለሁ ።

ምንጊዜም አክባሪዎ !

ጦማር - አራት

አዲስ የቤተ ሰብ አባል ላገኙ ወላጆች የደስታ መግለጫ

ይድረስ ! ________

እንኳን ደስ አለዎ !

በደመ ነፍስ ለሚንቀሳቀሱ ፍጡራን ፥ ራሳቸውን መሰል ተዉማፊ ፍጡር ከማስገኘት የበለጠ ሌላ ተድላ ደስታ አይኖ ራቸውም ። የምድራዊ ሕይወት ፥ ታላቁ ጸጋና በረከት ልጅ ነው ። ልጅ ማግኘት ፥ የራስን ተንቀሳቃሽ ሐውልት የማነፅ ያህል ነው ። ወላጅ ሁሉ ፥ የሚያፈራው ልጅ የሕይወቱ ተተኪና ግላዊ እምባማደሩ እንደሆነ ያውቀዋል ። ለአንድ ቤተ ሰብ ፥ ሌላ አዲስ አባል ማፍራት ፥ የማኅበ ረ ሰብን መሠረት ማፅናትና ብሎም የወገንን ሕዝባዊ ቁጥር ማካበት ነው ። በአንድ ቤተ ሰብ ውስጥ ፥ ልጅ ለመውለድ መታደል ፥ ለቤተ ሰቡ ሐረጋዊ ቅርጽን መስጠት ብቻ ሳይሆን ፥ ለተከታይ ትውልድ ሕልውናም ፥ ደጊ ዋስትና መገንባትም ነው ። የወለደ ይከብዳል ። የትውልድን ሚዛን ያነሳልና ። ቤተ ሰብዎ ልጅ በማግኘቱ ፥ ለግልዎ የሚሰማዎ ደስታ ቢያመዝንም ፥ ልጅነቱ የማኅበረ ሰቡ

ጥምር በመሆኑ ፥ ደስታው የጋራችንም ነውና ፥ "እንኳን ደስ አለዎ!" ማለት ብቻ ሳይሆን ፥ "እንኳን ደስ አለን!" እያልኩ ፥ ከፍተኛ ደስታዬን እገልጻለሁ ።

የደስታዎ ተካፋይ የሆንኩ ፥

አክባሪዎ

ጦማር — አምስት

የሀዘን ማፅናኛ

ይድረስ ! ______

ለማከብርዎ

ሀዘንና ደስታ በፈራረቃ በሚቀያየሩበት ዓለም ውስጥ ሁልጊዜ በተድላ ደስታ መኖር ከቶ አይታሰብም ። ተራውን ጠብቆ ድንገት ሳያስቡት ዱብ የሚል ሀዘንም ይኖራል ። ፍጻሜ ሕይወቱ ሞት ለሆነ ሰው ፥ ይህ አይነቱ ዕጣ የሚያስደንቅ አይሆንም ። በደረሰብዎ መሪር ሀዘን ፥ እጅግ ከተሰማችው ወገኖችዎ አንዱ ነኝ ። ሰዎችና ዓለም በአንድ እስካሉ ድረስ ፥ የተራ ቅደም ተከተል ሥርዓት ሆኖ እንጅ ሁላችንንም በየቀናችን የማለፍ ግዴታ አለብን። መፐቲው የሰ

ው ልጅ ፥ ሞትን ሲያስተናግድ ቢኖርም ፥ ሞት ግን ሁልጊዜ አዲስና እንግዳ እየሆነ ሲያሠቅቀን ይኖራል ። የደረሰብዎ ሀዘን መሪር እንደሆነ ይሰማኛል ። ሆኖም ፥ ሞት እያንዳንዳችን የምንከፍለው የተፈጥሮ ዕዳችን ነውና በደረሰብን ጊዜ ሁሉ ፥ በትዕግሥት ልንቀበለው ይገባናል ። የያንዳንዱን የሰው ልጅ የመሞት ግዴታ የምናውቀው ፥ በተወለደበት አንፃራዊ ባሕርይ ነው ። ይህን የተፈጥሮ ሕጋዊ ግዴታ ሰብሮ ያመለጠ ፍጡር የለም ። በበጎ ምግባራቸው ዕሴት ፥ እንጎናክ ፥ እነፅዝራ ፥ እነኤልያስ ፥ ሞትን ተሠውረውታል ቢባልም ፥ በጊዜያዊነት እንጅ ቋሚ አይደለም። ሠይፈ ሞት ኖሮ ፥ የበቃውን ዘርና አፅም ባይሠይፍ ፥ ፍጥረተ ዓለሙ ምን ይልስ ምንስ ይቀምስ ነበር ! ሞት ግዴታ መሆኑ ፥ በዚህም ቁም ነገር ጥምር ነውና ፥ ከደረሰብዎ ሀዘን ጽናቱን ይስጥዎ እያልኩ ፥ የሀዘንዎ ተካፋይነቴን እየገለጽኩ ፥ ሰላም እንዲሠፍንልዎ እመኛለሁ ።

አክባሪዎ

መግር − ስድስት

ሥርዓተ ጋብቻ ፈጽመው ፥ ትዳር ለሚመሠርቱ ጥንዶች ፥

የብሩህ ሕይወት ምኞት መግለጫ !

ይድረስ ________________

ለግክብርዎ

በዚህ ዓለም ሕይወት ውስጥ ሳሉ ፥ ተረዳድቶ መኖር ግዴታ መሆኑ ፥ በሥነ ፍጥረት ልዩ ልዩ ዘርፋዊ ሕጋጋት ላይ ፥ በየመልኩ ታይቷል ። መረዳዳት ሲባልም ፥ ቢያንስ ቢያንስ ፥ ጥንድ መሆንን ይጠይቃል ። የሚጀመረውም ለማኅበረ ሰብ እምድና ምሰሶ ከሆነው ፥ ከቅዱሱ የቤተ ሰብ ምሥረታ ላይ ነው ። ምናልባትም ፥ መረዳዳት ባያስፈልግ ኖሮ ፥ የፆታዎች በሁለት የሚሳሳቡ ስሜታዊ ባሕርያት ባል ተከሠቱ ነበር ። ይህን ሉዓላዊ የተፈጥሮ ሕግ በማክበር ሥርዓተ ጋብቻዎን በዚች ዕለት በመፈጸምዎ ፥ ደስታ ከፈነቀላቸው ብዙ ሰዎች ውስጥ አንዱ ነኝ ። ጋብቻችሁ ፥ እንደቀደምቶቹ አዳምና ሔዋንና እንደኋለኞቹም እንደ አብርሃምና ሣራ ፥ የተባረከ እንዲሆን ፥ ተስፋዬም እምነቴም

ነው ። ጋብቻ ፥ እርስ በርስ በመተሳሰብ ላይ የተመሠረተ እንደመሆኑ ፥ የሚከፍለው ክቡር ዕሴት አለው ። የከፍተኛ ፍሬያማ ምርት አበርካች በመሆኑም ፥ የሚመሠርቱት ቤተ ሰብ በሕፃናት ምርት የሚፋፋና የሚበለጽግ እንዲሆን በመመኘት ፥ በዚህ በሠርግዎ ዕለት፥ “እንኳን ደስ አለዎ! እያልኩ ፥ ለመልካም ጋብቻ በዓልዎ ፥ የደስታዎ ተካፋይነቴን ከልብ እገልጽልዎታለሁ ።

አክባሪዎ !

መግር − ሰባት

የትምህርት ምረቃ በዓል ፥ የደስታ መግለጫ ።

ይድረስ ! ____________

ለግክብርዎ !

በሰዎች የሕይወት ኑሮአዊ ሂደት ውስጥ ፥ ትምህርት በየዘርፉ የወሳኝነት ባሕርይ አለው ። ግላዊ ዕውቀትንና አስተሳሰብን ማዳበር ብቻ ሳይሆን ፥ የጥሪትን ዋጋ በመክፈል ፥ በሚሳድግ ያመነጫል ። ምግበ ነፍስ የሆነውን

ትምህርት ተጠንቅቀው ከተወገቡት ፥ በምግብ ሥጋነትም የሚያገለግል ፀጋና ረድኤትም ያወርታል ። በዓለም ላይ ከሚኖሩት ሕዝቦች ውስጥ ፥ ጥቂቶቹ የሥልጣኔን ሸግ የመልበስ ዕድል ያጋጣማቸው ፥ የሕይወት ግግና ድራቸውን ትምህርትን በማድረግ የሸወኑ ናቸው ። ግፋዊ ብልጽግናን ከማምረት አልፈው ፥ ለሚኖሩበት ሀገርና ሕዝብ ፥ ከድንቁርና ደዌ የሚያነሱ ፥ ፍቱን አብነቶችም ሆነዋል ። ትምህርት የማይሻምጠው ድንቁርና ፥ የማይቀጣው ውስና ፥ የማያለስልሰው ሸካራ ጎሊና የለም ። ስለዚህም ምግብ ትምህርትን ለመሳተፍ የበቁ ግለሰቦች ሁሉ ፥ ዕድለኞች ናቸው ። በበኩልዎ ፥ በተሠለፉበት የትምህርት ወሰክ ፥ ፍላጎትዎን በሟሟላት ፥ ከሚወኙት ምዕራፍ ላይ አድርሰው በመመረቅዎ ግላዊ የመንፈስ ኩራትና እርካታ ሊሰማዎ ይገባዎታል ። እጅግ ደከምው ያወረቱትን ንባብ ታላቂ ዕውቀት ፥ በጠቃሚ ተግባር ለመተርጎም የሚያስችልዎ ተስማሚ ሥራ እንዲያገኙ በመወኘት፥ በአሁኑ ወቅት ምድብ ትምህርትዎን አጠናቅቀው ለዕለተ ምርቃት በመድረስዎ ፥“እንኳን ደስ አለዎ!”እያልኩ

ግልፃዊ የደስታ ስሜቴን በአክብሮት ስገልጽልዎ ፥ እኔም ጭምር ደስ እያለኝ ነው ።

እክባሪዎ!

ጦማር – ስምንት

ዓለም አቀፍ የሴቶች ቀን (March 8 – ዕለተ እማማዎች) በየዓመቱ ሲከበር ፥ ለነእማማዎች የሚላክ ።

ይድረስ ።

ምን ጊዜም ለምትታሰቢኝ ፥

በምናርበት ዓለም ለመገኘት ፥ ተቀዳሚ ምክንያት ለሆንሽው

ለተወዳጇ እናቴ እማምዬ ________

የሕፃን አንደበቴ በወቅቱ መናገር የማይችል ሆኖብኝ እንጅ ገና ያኔ በወለድሽኝ ዕለት ፥ ላደረግሽልኝ ውለታ ፥ ለምድር ለሰማይ የከበደ ከፍተኛ ምሥጋና ፥ ባቀረብኩልሽ ነበር ። ዛሬ ግፅዘ አዕምሮዬ ዳብሮ ፥ እኔን ስትወልጅ የነበረብሽን ጭንቀት ፥ የዘጠኝ ወራቱን የዕርግዝናሽን ድካምና ፥ ኋላም ነገረ ዓለሙን ለመረዳት እስከምችልበት ድረስ ፥ ላደረግሽልኝ ከፍተኛ ያገልግሎት ውለታሽ ፥ ምን

ጊዜም ባለመለታሽ መሆኔ ይሰማኛል ። የኔ በዚህ ዓለም ላይ መኖር ፥ ያለእንቺ ተቀባዊ ርባታ ፥ ጭራሽ የማይታሰብ ነው ። በዓለም ላይ ለሚገኝ የማንኛውም ቤተሰብ ፥ እናቶች የኑሮ ሕይወታዊ ቅመሞች መሆናቸው እንደታመነበት ሁሉ ፥ እንቺም የኔ እናት ፥ ቹንጉርጉሩን ዓለም በተለያየ መልኩ አጣርቼ የማይበት ፥ ልዩ መነጽሬ ነሽ ። ከማኅጸንሽ የተከፈልኩ ውንድ የሥጋሽ ቁራጭ ፥ ያጥንትሽም ፍላጭና ኩፋሌ ነፍስሽም በመሆኔ ፥ እንቺን ለመርሳት የምችልበት ፥ ኀይልም ሆነ አንጀት ጨርሶ የለኝም ። ሁለንተናዬም በመሆንሽ ፥ ሁለንተናሽ ነኝ ። የመኖሬ ዋስትና ነሽና አለኝታነትሽን ምንጊዜም እፈልገዋለሁ ። የየዕለቱ ምናቤም ስለሆንሽ ፥ ካጠገቤ ስትለይኝ ይጨንቀኛል ። ግርማ ሞገሴም በመሆንሽ ፥ ስትርቂኝ ቀልቤም ሆነ ፀጋዬ ይገፈፋል ። የሕልውናዬ ተድላ ደስታ ፥ ምንጩ እንቺ በመሆንሽ ፥ ሕልውናሽ ሕይወቴ ነው ። የትም ልሂድ የትም ልኑር ፥ ትዝታሽ ምንገዜም ሕያው ነው ። ሕልሜ ሆነ ራዕዬ ምንጊዜም እንቺው ነሽ ። የምኞቴን ያህል እንዳች ቁምነገር እንዳል

ፈየድኩልሽ በታወሰኝ ቁጥር ፥ ቁጭቴ ሥጋዬን ብቻ ሳይሆን ውስጣዊ ነፍሴን ሳይቀር ይቆጠቁጣታል ። እምላኬን የምማጸነው አንድ ነገር ቢኖር ፥ ያንቺን ክፉ እንዳያሳየኝ ነው። በዛሬው ዕለት ፥ ይህን ከውስጥ አንጀቴ የመነጨ የደስታ መግለጫዬን የማስተላልፍልሽ ፥ የእናቶች ውለታ ፥ በዓለም አቀፍ ደረጃ የሚታወስበት ዕለተ-እማማዎች በመሆኑ እንጂ፣ እንቺማ ምንገዜም የልቤ ፅላት ስለሆንሽ ፥ ከኅሊናዬ ርቀሽ አታውቂም ። ነባሩ የተፈጥሮ ሕግ ተሸሮ ፥ ለዘለዓለም የሚያስኖር የሕያውነት ፅድል ለተወሰኑ ሰዎች ይሰጥ ቢባል፣ የመጀመሪያ ምርጫዬ እንቺ እንደሆንሽ ፥ ልደብቅሽ አልፈልግም ። ይህ ምኞቴ የተፈጥሮን ድንጋጌያዊ ምሽግ ሠብሮ ፥ ላንቺ ያለኝን ተምኔት ማሳካት እንደማይችል ባውቅም እንኳ፣ ለሕልውናዬ መተርጉምና ለሕይወታዊ ደስታዬም ዋነኛ ምንጭ ለሆንሽው እናቴ ፥ በሕያው ስምሽ እንዲታወስ በተወደደው በዚህ ቅዱስ ዕለት ፥ ሌላው ቢቀር የምኞት መግለጫዬን በየዓመቱ እንዳስተላልፍልሽ ፥ ለዘመናት በሰላምና በጤና ትኖሪልኝ ዘንድ ፥ ፈጣሪዬን እየተማጸንኩ ፥ ለሚቀጥለውም

ኑወት ወሰል በኅል እንዲያደርስሽ ምኞቴን በመግለጽ ፥ ዛሬ በዚሁ እሰናበትሻለሁ ።

የምንጊዜም አክባሪ ልጅሽ

ጦማር — ዘጠኝ

የዕለተ ፍፃሜዋም በኅል ላዘጋጁ የወደፊት ሙሽሮች ።

ይድረስ ______________

ለማክብርዎ

ኑሮ ያለተመጣጣኝ ረዳት አካል እንደማይገፋ ተረድተው ፥ የሕይወት አጣማጅዎን አባል መርጠው ፥ በጋራ ወሬታቀድ ፥ የቃል ኪዳን ውል ለመተሳሰር በወሰኑበት በዛሬዋ ዕለት ፥ የዚህ ከፍተኛ የሕይወት ዕቅድ ዝግጅትዎ ፥ ደጋፊና አበረታታች መሆኔን ልገልጽልዎ እወዳለሁ ። ቃል ኪዳን የትንቢት ጊዜን ምሽጋዊ ክልል በርግዶ የሚያልፍና የሩቁን ሕይወት የሚያሳይ ፥ በመተማመን ላይ የተመሠረተ ሕልውናዊ መስተዋት ነው ። ዛሬ የማያምኑትን ፥ ለነገ አይወኙትም ። በዛሬው ሁለንተና ሁኔታዎያን ላይ ተማምና ለረዥም ጊዜ የሚያገለግል ፥ ቃል ኪዳናዊ ውል መግባት ፥

ትንቢታዊውን ሁኔታ ሁሉ ድል እንደመምታት ይቆጠራል ። ልዩ ልዩ ፈተናዎች በሚያንገላታው ዓለም ውስጥ ፥ ለሕይወት ፅድቄ ውሉ የሚዘልቅ ቃል ኪዳናዊ ውል ማድረግ ፥ ቀላል ውሳኔ አይደለም ። እርስዎ ግን ይህን ከባድ ውሳኔ አድርገው ፥ በዛሬዋ ቀን ሕጋዊ ወለክ በመስጠትና ይፋ እንዲወጣ ለወዳጅ ዘመድ በማስታወቅዎ ፥ የኑሮን ትግል ለመቋቋም የወሰረጥዎ ማረጋገጫ ማኅተም ነውና ፥ በዚህ ውሳኔዎ የመንፈስ ኩራት ተሰምቶኛል ። ይህ ውሳኔዎ በገቢር ከሚታይበት ከዚያች ቅድስት የጋብቻ በኅልዎ ፥ ጥንዶችን ፈጥሮ ጋብቻን የደነገገው አምላክ ፥ ሁላችንንም በሰላምና በጤና ጠብቆ እንዲያደርስዎ በመመኘት ፥ እሁንም ቶራዋ ውሳኔዎን እንደገና በማድነቅ ፥ የቃል ኪዳን ማሠሪያ የሆነው የቀለበት መለዋወጫው ቀን ፥ የደስታና የፈንጠዝያ እንዲሆንልዎ ከልብ እመኛለሁ ።

አክባሪዎ

ጦማር — አስር

ለተጫጩ ፍቅረኞች ፥ የመገናኛ መልዕክት ።

ይድረስህ (ሽ)__________

ለማከብርህ (ሽ)ና ለማፈቅርህ (ሽ)

ያ የለመድከው(ሽው) ሰላምታዬ ይቀድማል ። በፈጠረህ(ሽ) ፥ ለመሆኑ በነፍስህ(ሽ) አያለህ(ሽ) ነው እንዲህ እስጨከንህ (ሽ) የጠፋኸው?(ሽው)? እንዴው መኖሬውን የማን ጠንቋይ ሰጠህ (ሽ) ይሆን? የፍቅር አምላክ እንኳ እንዲህ ጨክኖ አያደርገውም ። ድምፅህ(ሽ) ከጠፋብኝ ጀምሮ ፥ እህል ውሃ መቅመስ እንኳ ተስኖኛል ። ዓይንህ (ሽ) እያየ ልሞትልህ (ሽ) ነው ። ኧረ በዚያች በምትወዳት(ጃት) እናትህ (ሽ) ፥ ያንን ልቧን የሚያነዝ ረውን ደብዳቤህን(ሽን) እንኳ አትንፈገኝ (ጊኝ) ። ትዝ ባልከኝ (ሽኝ) ቁጥር ፥ የምሆነው ጠፋ ቅጡ ይጠፋኛል ። እንዲያመጣህ(ሽ) የማልማፀነው የፍቅር መናፍስት የለም ። የሚያባየኝ ሕልም ሁሉ ፥ እንደትራጀዲ ቲአትር የሚያስጨን ቅ ነው ። ክፉ ነገር ያጋጠመህ (ሽ) ይመስለኛል ። ሌላ አታልዋም የመሰችህ(ሽ) እየመሰለኝ እበሻቃለሁ ። ኧረ እባክህ የኖፈት ነፍሴን ኋስ አድርገህ(ሽ) አትግመትዓት

(ችበት) በሕይወት መኖሬ ፋንተ(ፋንቺ) እስከሆነ ድረስ በእንዓሩም አንተም (አንቺም) ለኔ ብቻ መሆንህን(ሽን) ማረጋገጥ ይኖርብሃል(ሻል)። ለዚህም አይነተኛው ምልክትና ማስረጃ ፥ በየጊዜው መገናኘታችንና ደብዳቤም መለዋወጣችን ስለሆነ ፥ ቶሎ ባስቸኳይ ባትጽፍልኝ(ፊልኝ) የቀጠነውን ውኃ እንደገና የማቀጥን መሆኔን እንድታውቅልኝ(ቂልኝ) ። ንፍቀትህና(ሽና) ትዝታህ (ሽ) የሚያንሰፈስፈኝ ፥ የምን ጊዜም ፍቅረኛህ(ሽ) ነኝ ።

ከከንፈሮቼ ማኅተም ጋር እስናፀትሀለሁ(ሻለሁ) ።

የዘለዓለም ፍቅረኛህ(ሽ)

* ዛሬ እነዚህን አጭር ጦማራት ብቻ ብልጭ አደረግሁ እን ጂ ሁለገብ የሆኑ አያሌ "ይድረሶች" አሉኝ። በተለይም እንደ የኢትዮጵያውያን የደብዳቤ መለዋወጫ ቀን ያለ ልዩና ለነባ ሩ ባሕላችንም ፅንግፋና አዲስ ልምድ የሆነ ዝግጅት ጭምር የሚያገለግል አለኝና ፥ ወደፊት ሁሉንም እሰባስቤ እወጣቸ ዋለሁና እስከዚያው ቸር ይግጠመን ። ጦማሮቼ በሚታተሙበት ውቅት ፥ እጃቢ ሥዕሎቹ በሙሉ፥ መልዕክቱን የሚያስተጋቡና

የሚያንፀባርቁ ፥ የኢትዮጵያ ቅርሶች ቢሆኑ ይመረጣሉ ።

ማሳያ

የገና

ሃማኖታዊ ባሕልነቱ ፥ የረቂቅ መለኮት ከግዙፍ ትስብዕት (ሥጋ ለበሱ ሰው) ጋር መዋሐዱን ሲመሠክር ፥እንደ ዓለማዊ ባሕልነቱ ድግሞ በገናና በሩር ያጫውታል።

የፋሲካ

ሃይማኖታዊ ባሕልነቱ ፥ የትንሣኤ እምላክን አስመልክቶ የትንሣኤ ሰብን ለማዘከር ሲሆን ፥ እንደፋሲካ ባሕልነቱ ደግሞ ምግበ መረቅ ያስፈተፍታል ።

መውጣት እየፈራኹ ከሚለው ግጥማዊ ይዘት ጋር ይህንን ትንግርታዊ ንግርት የሚያንፀባርቅ ሥዕል እንዴት ያገናዝቡታል

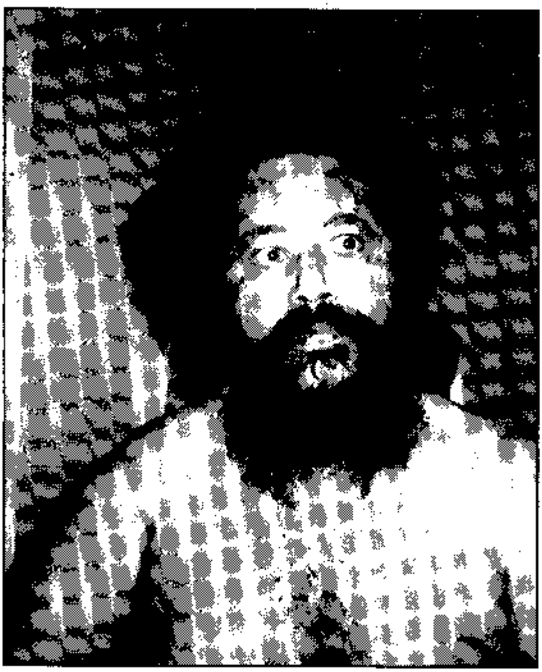

መኖሩ ሕልው ነው — በመንፈስ በአካል ፥

ያላዩኝ ወገኖች — ቢሉም ሞቷል አልፏል !

ለሚፎክሩትም — ፀረ ሰብ ተንባላት ፥

ገላው አካሌ ይኸው — ነፍሴን ግን አይገኟት !